

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2009/23 • 19 Haziran 2009 • 1 TL

Düzen içi dalaşma
faşist baskı ve terörün
hızını kesmedi...

Faşist teröre
karşı tek yol
birleşik-militan
direniş!

İÇİNDEKİLER

Faşist teröre karşı tek yol birleşik-militan direniş!	3
Düzen içi çatışma yeniden alevleniyor...4	
İlker Başbuğ'un Kürt sorununa ilişkin son açıklamaları...	5
Düzen siyasetinin kirli yüzü.	6
Asalak patron ve yardakçıları hesap verecek!	7-8
Kurultayımız asalak tekstil patronlarına karşı mücadele kürsüsü olacak!	9
Sabra Tekstil saldırısı protesto edildi... 10	
Sabra Tekstil saldırısı üzerine Esenyurt İşçi Platformu çalışanlarıyla konuştuk. 12	
15-16 Haziran eylem-etkinliklerinden...13	
İşçi ve emekçi hareketinden..... 14-15	
Sömürü ve zulüm düzenini yenmek için; birleşik, militan, kitlesele direniş!	16-17
Bursa'da direniş, grevler ve BMİS...	18
Entes direnişi 1. ayını doldurdu	19
Pendik Askeri Tersanesi'nde direniş ateşi.....	20
Gençlik eylem ve etkinliklerinden...	21
Sermaye devleti korkuyor, korktukça saldırganlaşıyor!	22
İzmir BDSP'den 15-16 Haziran paneli 23	
Gerici Molla rejiminin açmazları derinleşiyor.....	24
İşgalci orduların yarattığı ölüm makineleri.....	25
Almanya'da ülke genelinde eğitim boykotu...	26
Kapitalizm ölüm saçmaya devam ediyor!	27
Kadına yönelik ayrımcılık ve şiddet toplumsal yaşamın her alanında...	28
İktidar çekişmesi büyüyor...	
M. Can Yüce	29
Direnışteyiz Platformu Forumu'nda yapılan tartışmalar üzerine düşünceler.. 30	
Mücadele postası	31

Kızıl Bayrak'tan

Sabra Tekstil saldırısının üzerinden bir hafta geçti ancak bu konudaki tepkiler devam ediyor. Bu saldırıyı kendi sınırlarında ele almak bir darlık olur. Zira saldırı sınıf devrimcileri şahsında tüm işçi ve emekçilere yöneltilmiştir. Saldırı sermaye sınıfının devrimci siyasal faaliyete karşı tahammülsüzlüğünün çarpıcı bir örneğidir. Saldırı işçi sınıfının içine itildiği köleliğe, sefalete ve geleceksizliğe karşı mücadeleden başka bir yol olmadığı bilincinin kökleşmesine yöneliktir. Saldırı sınıfın örgütlenme iradesindedir. Saldırının gösterdikleri kısaca bunlardır. Dolayısıyla saldırıyı değişik yönleriyle ele alıp irdelemek sınıf hareketi için bir ihtiyaçtır.

Sınıf devrimcileri de saldırıyı bu çerçevede değerlendirdikleri için üzerinde gereğince durmaya çalışmaktadırlar. Ortaya konulan ilk tepkinin ötesine geçerek bu olayın sınıf hareketi açısından taşıdığı politik-pratik önemin gerektirdiği bir tutuma konu etmektedirler. Önümüzdeki günlerde de bu tutumun boyutlarını büyüterek yanıt vermeye devam edeceklerdir.

Bu saldırı yaşandığı andan itibaren olup biten tüm gelişmeleri gerek *kizilbayrak.net*'ten gerekse de *Kızıl Bayrak gazetesinden* yansıtmaya çalıştık. Gazetemizin bu sayısında da Sabra saldırısına genişçe yer vermeye devam ediyoruz.

Sermaye devleti, tüm kurum ve mekanizmaları ile işçi ve emekçilerin hak alma iradesine ve örgütlenme mücadelesine pervasızca saldırıyor. Bu saldırılara karşı birleşik, kitlesele ve militan bir tutumla yanıt verebilmek sınıf hareketinin geleceğini açısından büyük bir önem taşımaktadır. Bir taraftan sermaye gericiğinin kendi iç çatışması derinleşirken, öte yandan işçi, emekçi ve Kürt halkına yönelik saldırılar konusunda sermaye gericiği ortak hareket edebilmektedir. Kendi iç çatışmalarının aldığı farklı boyutlara rağmen onlar temelde aynı sömürücü sınıfın çıkarlarını korumak ve ona hizmet etmek misyonuna uygun davranmaktadırlar. İşçi ve emekçileri de bu çatışmada taraflaştırarak kendilerine yedeklemeye çalışıyorlar. Bu yedeklemenin bir yanını da düzen içi

bir çizgide/konuma olan her türden liberal, reformist sol akımlardır. Bu güçler burjuva gericiğinin çatlakları üzerinden politika yapan bir anlayışa sahiptirler. İşçi ve emekçileri de buna tutum almaya çağırmaktadırlar.

Oysa işçi ve emekçilerin yeri devrim ve sosyalizm saflarıdır. İşçi sınıfının kendi bağımsız devrimci çıkarları sermayeden her türden kopuşmayı gerektiriyor. Böyle bir kopuşmanın yolu ise devrimci sınıf çizgisine dayalı bir hat üzerinden yürüyebilmektir.

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2009/23 ● 19 Haziran 2009

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.

(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul

Tel: 0 (212) 621 74 52

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: <http://www.kizilbayrak.org>

<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

H. Fırat

Tasfiyeci sürecin son aşaması:

Parlamentarizm

Kitap 1 ve bayiiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Düzen içi dalaşma faşist baskı ve terörün hızını kesmedi...

Faşist teröre karşı tek yol birleşik-militan direniş!

Düzen cephesinde bu hafta öne çıkan gündem, “AKP’yi ve Gülen’i bitirme planı” olarak kodlanan belge oldu. Ergenekon operasyonları kapsamında gözaltına alınan eski subay bir avukattan çıkan bu belge bir süredir üstü örtülmeye çalışılan düzen içi çatışmayı yeniden alevlendirdi. AKP ve dinci cenah, belgeyi darbe hazırlığı olarak değerlendirerek sert tepki gösterdiler. Başta Erdoğan olmak üzere AKP yöneticileri ile Gülen cemaatine ait medya doğrudan Genelkurmayı hedef alarak tehditler savurdular. Genelkurmay ise savunmaya geçerek, belgeyle ilişkisini kesin bir biçimde yalanladı. Fakat muhatapları bu yalanlama karşısında boyun eğmek yerine üstüne gitmeye devam ettiler. Böylelikle gerilimin dozu iyice arttı. Karşılıklı restleşmelerden sonra gerçekleşen Erdoğan-Başbuğ zirvesi, bu gerilimin bir çatışmaya dönüşmesine engel oldu. Böylelikle devlet kurumları arasındaki iç bütünlük korunurken, düzen siyasetinde sular bir parça duruldu. Fakat bu son olayın da gösterdiği gibi iki karşıt cephe arasındaki gerilimin arkasında yatan çatışma dinamikleri olduğu gibi duruyor.

Yeniden günyüzüne çıkan bu çatışma dinamikleri, hala da tartışılan Erdoğan ile Büyükanıt’ın Dolmabahçe’de vardıkları mutabakatın ardından hasıraltı edilmişti. Komünistlerin zamanında “Geçici olmaya mahkum gerici uzlaşma” olarak tanımladıkları mutabakatın geçiciliği de böylelikle görülmüş oldu. Mutabakata olanak tanıyan ya da zorlayan faktörlerin durumundan bağımsız olarak iki cephe de geçen zaman içinde pozisyonlarını değiştirmediler. Durumlarını güçlendirmeyi ve bu arada rakibini dolaylı yollardan olsa da zayıflatacak manevralara başvurmaktan kaçınmadılar. Ortada bulunan birçok veri tarafların bu uğurda ciddi bir uğraş içerisinde olduklarını gösteriyor. 29 Mart yerel seçimleri bu bakımdan bir dolaylı hesaplaşma zeminiydi. Seçim sonuçları AKP’nin kan kaybetmesiyle sonuçlanırken ordu ve tekelci burjuvazinin AKP’den rahatsız - kesimlerinde umutların artmasına yol açtı. Seçim sonuçlarından AKP’yi dengeleyecek ve giderek hizaya çekecek olanakları buldular.

Ortaya çıkan son belgenin de bu umutlarla hazırlanma olasılığı yüksek. Fakat belgenin deşifre edilmiş olması dinci-gerici cepheye saldırıya geçerek siyasal durumunu düzeltme ve güçlendirme imkanı vermiştir. Çünkü, AKP-ordu kutuplaşması toplumu boydan boya bölmenin ve kutuplardan birine yedeklemenin en kestirme yoludur. AKP ve dinci cephe de bunun bilinciyle elindeki malzemeyi en etkili biçimde kullanmıştır. Belgenin deşifre edilmesinden Erdoğan-Başbuğ görüşmesine kadar geçen kısa süre içinde karşı cephe yıpratılmış ve önemli siyasal ve moral kazanımlar sağlamıştır.

AKP ve dinci cephe açısından elde edilen bu başarıda, onun özellikle yerel seçimlerden sonra kendisinden rahatsız tekelci burjuva kesimlerle arayış düzeltmek için attığı adımlar önemli bir rol oynamıştır. Teşvikler, vergi indirimleri vb. gibi kaynak aktarımları tekelci burjuvaziye çekilen peşkeşlerden bazılarıdır.

Diğer taraftan AKP’nin en önemli güvencesi hala da ABD emperyalizmidir. Obama’nın başkanlığından

sonra Türkiye-ABD ilişkileri pekiştirilmiş ve sermaye devletine bölgesel düzeyde kapsamlı görevler verilmiştir. Bu kapsamlı görevlerin gereği olarak içeriye çeki düzen vermek ve özellikle de Kürt sorununda bu sorunu dışarıda hareket ederken elini rahatlatmak biçimde “çözmek” üzere bir plan uygulamaya sokulmuştur. Abdullah Gül’ün “iyimserliği”ne neden olarak gösterdiği “devletin kurumları arasındaki uyum” da böylelikle sağlanmıştır. Bu, AKP ve Genelkurmay arasındaki mutabakatın temelinde ABD’nin olduğunu açıkça gösterdiği gibi, dinci partiye korunaklı bir alan sunmuştur. Dinci kesim de bu korunaklı alandan hareketle ordu karşısında ilk kez bu denli bir politik baskı ortamı oluşturabilmiştir. Yine ilk kez daha önce Genelkurmay’da olan denetleme ve hizalama inisiyatifini eline alabilmiştir. Kuşkusuz bu yeni bir durumdur ancak ABD’nin gücüne bağlı olduğu için sınırları bellidir. ABD’nin politik tercih ve yönelimlerinin değişmesine bağlı olarak bu inisiyatifi kaybetmesi kaçınılmazdır.

Durum böyleyken özellikle bazı burjuva liberal çevreler, yaşananları “darbeciliğe vurulmuş büyük bir darbe” olarak niteliyorlar. Bu ölçüde de AKP yöneticilerini bu darbeyi vuran kahramanlar olarak yere göğe sığdıramıyorlar.

Ordunun siyasal inisiyatifine önemli bir darbe vurulduğu doğru olsa bile, bunun demokratikleşmeyle herhangi bir ilgisi bulunmuyor. Çünkü demokratik hak ve özgürlükler konusunda ordu ile AKP arasında esasa ilişkin bir fark yoktur. AKP’nin farkı, düzen içi çatışmanın bir tarafı olarak, özellikle güç dengelerinin kendi aleyhine olduğu dönemde maruz kaldığı baskılardan dolayı takındığı mağdur kisvesinden ve bu kisveyle oynadığı demokratikleşme oyunundan ileri geliyor. Sadece “kendine demokrat” olan AKP, işçi sınıfı, emekçiler ve Kürt halkı karşısında orduyla aynı çizgidedir. Bu açıdan tam bir uyum ve ortaklık sözkonusudur.

Öyle ki, dinci partinin Gülen cemaati ile birlikte “darbeciliğe darbe vurduğu” şu günlerde toplumsal muhalefete yönelik faşist baskı ve terörün ivmesi her geçen gün yükselmektedir. Sistemik olarak yaratılan faşist baskı ve terör ablukası iyice sıklaştırılmıştır. Artık “Kürt sorununda çözüm olacak” iyimserliğinden zerre kalmamıştır. Kürt hareketi üzerindeki baskılar iyice yoğunlaştırılmıştır. Bu haftanın bilançosu içerisinde, *Günlük* gazetesinin kapatılması ve daha önce serbest bırakılan KESK’in yönetici ve üyelerinin tutuklanması da var. Toplantı ve gösteri hakkının

zorbalıkla bastırılması gibi uygulamalara yenileri eklenmiştir. Sabra Tekstil olayında olduğu gibi polis ve yargı gibi kurumlar, açık siyasal-sınıfsal kimlikleriyle hareket etmektedirler.

Bu ağır baskı ve terör tablosunun düzen kurumlarının iç çelişki ve çatışmalarının ayyuka çıktığı bir dönemde ağırlaşarak devam etmesi özellikle önemlidir. Bu faşist baskı ve terörün sistemik olarak uygulanan bir sınıf ve devlet politikası olduğunu gösterir. Gerici bir çıkar çatışmasının tarafları olan güçler aynı zamanda faşist baskı ve terörün uygulanmasında üzerlerine düşeni yapmaktadırlar. Bunun için düzenin iç çatışmasından “demokrasi” bekleyen burjuva liberallerin oyununa itibar gösterilmemelidir. Her türlü hak ve özgürlüğün düzeni bir bütün olarak karşısına alacak kararlı bir mücadele sonucunda elde edilebileceği bilinciyle hareket edilmelidir. Son gelişmeler bu bakımdan uyarıcı ve yol gösterici olmalıdır.

Bununla birlikte belirtmek gerekir ki, faşist baskı ve teröre karşı verilecek mücadelenin öndeki en büyük engellerden biri, örgütlü toplumsal mücadele güçlerinin reflekslerinde görülen zayıflamadır. KESK’ten sonra gerçekleşen Sabra Tekstil saldırısı bu bakımdan uyarıcı olmuştur. Öyle ki, KESK’e yönelik devlet terörüne karşı işçi sendikalarından verilen tepkiler basına açıklamalar göndermekten öteye geçmemiştir. Ortaya, bu durumu aşmaya yönelik bir pratik çaba da konulmamıştır. Sabra Tekstil örneğinde ise benzer bir zayıflık sol güçler payına gösterilmektedir. Yapılan eylemlere sınırlı katılım dışında ortaya güçlü bir pratik dayanışma örneği konulamamıştır. Daha kötüsü ve asıl önemlisi ortada yapılan saldırıların politik önemini ve anlamını kavrayamamak gibi bir sorun bulunmaktadır. Bu da haliyle pratikte kayıtsızlığa varan tutumlara neden olmaktadır. Ancak asıl neden siyasal iddia ve irade planında yaşanan zayıflamadır. Bu da özellikle yaşanan baskı ve teröre karşı anlık ve sınırlı tepkiler dışında daha sistemik ve kararlı bir mücadelenin örgütlenmesine engel olmaktadır.

Faşist baskı ve terörü göğüslemenin yolu öncelikle kararlı ve militan bir duruştan, ikinci olarak bu duruşu sınıf mücadelesine taşıyacak bir siyasal etkinlik ve pratik yoğunlaşmadan ve üçüncü olarak düzen içi çatışmanın gölgesini yararak düzeni ve iktidar organlarını hedef alan bir mücadele pratiğini örgütlemekten geçmektedir. Komünistler kendi cephelerinden bu uğurda sürükleyici-örgütleyici ve yol açıcı bir politik inisiyatif göstereceklerdir.

Düzen içi çatışma yeniden alevleniyor...

İşçi sınıfı ve emekçilerin yeri, devrim ve sosyalizm saflarıdır!

Geçtiğimiz günlerde *Taraf Gazetesi*'nde yayımlanan “**AKP ve Gülen’i Bitirme Planı**” başlıklı haber, düzen içi çatışmayı yeniden alevlendirdi. Haberde yansıyan bilgiye göre, bu belge şimdilerde adı “**Genelkurmay Harekât Başkanlığı 3. Bilgi Destek Şube Müdürlüğü**” olan “**Psikolojik Harp Dairesi**”nde hazırlanmış. Bilindiği üzere, söz konusu birim kontrgerilla stratejisi doğrultusunda psikolojik harbi planlayıp yönetiyor. Kontrgerilla örgütlenmesi Özel Harp Dairesi’nin, hala etkin bir yapı olarak varlığını sürdürdüğünü gösteriyor. Deniz Kurmay Kıdemli Albay Dursun Çiçek imzalı ve “gizli” ibareli sözkonusu belge, çarpıcı bilgiler içeriyor. İlgili haberlere hızla yayın yasağı konması da tartışmaları sonlandıramadı.

Haberde Ergenekon davasında yargılanan eski subay Avukat Serdar Öztürk’ün ofisinde yapılan aramada ele geçirildiği belirtilen planın Ergenekon’un 3. iddianamede de yer alacağı ifade edildi. TSK’nın sözkonusu bu “psikolojik harp planı”nda, AKP içindeki ajanların harekete geçirilmesinden Ergenekon sanığı subayların savunulmasına, “milliyetçi partiler”in tabanlarının genişletilebilmesi için Yunanistan ve Ermenistan’la ilgili “tepki” uyandıracak haberlerin hazırlanmasına kadar bir dizi “kara propaganda”dan söz ediliyor.

Planın ilgi çeken yanlarından biri de hedefteki kişilere nasıl suç yüklenilebileceğiyle ilgili bazı “komplo” planlarının hazırlanması oluşturuyor. Plana göre, icra edilecek faaliyetlerin “dost” ve “düşman” kavramları üzerinden yerine getirilmesi öngörülüyor. Adı geçen planda dikkat çeken ifadelerden bazıları şöyle:

“*İcra edilen propagandalarda dine karşı olunmadığı teması işlenecektir.*

“*Eylemler, Ergenekon davasının gündemi değiştiriliyor havası oluşmadan planlanacak, dinci medyanın bu konuyu işlemesine imkân tanınmayacaktır.*

“*Fethullah Gülen’ciler (FG) gemi azıya aldılar, doğrudan TSK’ya saldırıyorlar’ teması işlenecek, bu kapsamda muhafazakâr vatandaşların bile ‘Pes doğrusu biz de elhamdulillah Müslüman’ız, ama FG’ciler resmen TSK’ya saldırmak için provokasyon yapıyorlar’ dedirtecek çalışmalar yapılacaktır.*

“*Sakıncalı/şüpheli kategorisindeki irticacı subay ve astsubayların irticai propaganda yaptıklarına dair ihbar çalışmaları yapılacak, müteakiben bu kişilerin ahlaki yönden olumsuzlukları ile ilgili haberler yapılacaktır.*

“*İrticacı TSK personeline yapılan operasyon kapsamında tespit edilememiş diğer irticai TSK personeline yönelik korkutucu propaganda geliştirilerek, bu kişilerin hata yaparak tespit edilmeleri veya kendiliğinden çözümleri sağlanacaktır.*

“*Askerî suç kapsamında yapılacak Işık Evleri baskınlarında, silahlı terör örgütü oluşturmak doğrultusunda; silah, mühimmat, plan vb. materyal bulunması sağlanarak, FG grubu “Silahlı Terör Örgütü”, “Fethullahçı Silahlı Terör Örgütü” (FSTÖ) kapsamına aldırılacak ve soruşturmalar askerî yargı kapsamında yürütülecektir.*”

Ergenekon Davası’nda sanık konumundaki emekli ya da muvazzaf askerlere sahip çıkılacağı belirtilen planda “*TSK personelinin masum olduğu, irticayla mücadele ettikleri için iftira atıldığı haberleri yapılacaktır*” deniyor. Ermenistan ve Yunanistan ile ilişkilere de değinen planda, iki ülke ile ilgili kamuoyunda tepki uyandıracak haberlere yazılı ve görsel medyada sürekli yer verilmesi hedefleniyor. Amaç şöyle anlatılıyor: “*Milliyetçi partiler*”in bu şekilde tabanı genişletilmeli.

Burada da tüm çıplaklığıyla görülüyor ki; işçilere, emekçilere ve Kürt halkına “yasalara uy” çağrısı yapanların, kendi çıkarları söz konusu olduğunda “yasalar”ı hiçe sayarak hedefledikleri kişileri nasıl suçlu duruma düşürebileceği üzerine kafa yorması, sonra bunları bir plan çerçevesinde hayata geçirmeye kalkması tam bir ikiyüzlülük örneğidir.

Belgenin basına yansımaları üzerine Genelkurmay Başkanlığı, soruşturma başlattığını duyurdu ve askeri savcılık yayın yasağı koydu. Genelkurmay’ın belgeyi doğrudan reddedememesi, belgenin varlığını resmileştiriyor. Soruşturmanın ne için açıldığı ise belirsizliğini koruyor. Zira, yayın yasağı konulması daha önceki benzer durumlarda olduğu gibi, belgenin kimler tarafından ve nasıl kamuoyuna sızdığının araştırmak üzere yürütüldüğü kanısını güçlendiriyor.

Düzen cephesinde ise, tarafların saflaşmadaki konumlarına göre yorumlar da değişiyor. Belge kimilerine göre, Ergenekon’un “karşı hareket planı”, kimilerine göre ise, Gülen cemaatinin orduyu yıpratma ve ele geçirme kampanyasının bir parçası vb.

Açıktır ki adı geçen plan, kitabına uygun olarak yazılmış bir psikolojik savaş planıdır. İşçi sınıfı, emekçi kitlelere, Kürt halkına ve devrimci harekete yönelik döne döne uygulamaya konan onlarca psikolojik savaş planlarından biz onu zaten tanıyoruz. Bunun önceliklerden farkı, hedefe konulanların bu kez düzen içi güçler olmasıdır. Amaç ise, düzen içi egemenlik mücadelesinde daha uygun bir konum elde etmektir. Bunun için rakibine yönelik bir operasyona zemin hazırlamak veya onu yıpratmaktır.

Planın ordu eksenli burjuva kampın emir komuta zinciri içinde hazırlandığının kanıtı ise planın altında imzası olan albayın daha önce de yine *Taraf* tarafından ortaya çıkarılan andıç hazırlayan kişi olmasıdır. Aynı albay o andıç da emir komuta zinciri içinde hazırlamamış olsaydı, görevinde kalıp şimdi de bu planı hazırlaması herhalde mümkün olmayacaktı.

Bu ülkede döne döne benzer kontrgerilla senaryolarına tanık olanların veya sermaye rejimi konusunda az-çok bir fikri olanların finali tahmin etmesi de zor değildir: Açılan soruşturmaya yine planı “kimin sızdırdığı” ortaya çıkarılacaktır! En fazla, deşifre olanı “tanımayız” denecek, deşifre olan plana da “ilgimiz yok” muamelesi çekmek olacaktır.

Öte yandan açığa çıkan klasik bir psikolojik harekât niteliğinin taşıyan bu belge, Genelkurmay ve AKP hükümeti tarafından uzun süredir dillendirilen “uyum içinde çalışma” söylemine ağır bir darbe indirmiş bulunuyor. Öyle anlaşılıyor ki, nispeten sakinleşen düzen içi dalaşma yeniden canlanacaktır. Nitekim, askeri mahkemenin konuyla ilgili haberlere yayın yasağı getirmesi, AKP hükümetinin konuyu

yargıya taşınması ve tarafların yaptıkları sert açıklamalar bunun ilk ipuçlarını veriyor.

Fakat unutulmamalıdır ki, mevcut dalaşma burjuva sınıf düzeninin kendi iç dalaşmasıdır. İşbirlikçi burjuvazinin farklı kesimleri gerici-dinci ideoloji ve siyaset ya da aynı düzeyde gerici sözde laik ideoloji ve siyaset üzerinden bu çatışmada etkin olmaya çalışmaktadırlar. Bu, iktidar konumlarında etkin bir yer tutmak ve bunu da sömürü ve yağmadan daha etkin paylar elde etmek doğrultusunda kullanmak kavgasıdır temelde.

Taraflar işçi sınıfı ve emekçilere karşı aynı cephededirler ve olayların her zaman açıkça gösterdiği gibi bu konuda tek bir kuvvet gibi hareket etmektedirler. Kapitalist mülkiyet ve devlet düzeninin titizlikle korunmasında, sömürü ve yağmanın ağırlaştırılarak sürdürülmesinde, işçi sınıfı ve emekçilerin baskı ve denetim altında tutulmasında, aralarında en ufak bir fark yoktur. İşbirlikçi burjuvazinin ve gerisindeki emperyalizmin genel çıkarları neyi gerektiriyorsa birlikte onu yapıyor, onu uyguluyorlar. Baskı ve terör rejiminin pekiştirilmesinde, toplumsal muhalefetin gerektiğinde ezilmesinde kendi aralarında hiçbir sorun yaşamazlar. Kürt halkına yönelik inkâr ve imha onların bir başka ortak siyasetidir. Emperyalizmin karar merkezleri onların ortak yön tayin etme merkezleridir.

Onlar aynı gerici burjuva düzen cephesinin aynı ortak temel üzerinde yükselen iki kesimi durumundadırlar. Bu sayededir ki yedi yıla yakın bir süredir ülkeyi birlikte yönetmekte, işçi sınıfı ve emekçileri birlikte ezmekte, sömürü ve yağmayı birlikte sürdürmektedirler.

Aralarındaki sorun, rejimin alacağı biçim üzerinden doğmaktadır. Biz sınıf devrimcileri gerici düzen cephesi içindeki bu çatışmanın tam karşısındayız. Çatışmaların birlikte temsil ettikleri burjuva sınıf düzenine karşı devrim kampındayız. Toplumdaki kutuplaşma ve çatışmanın asıl eksen de gerçekte budur. Bu eksen, işçi sınıfı ve emekçiler ile tüm kesimleriyle asalak sermaye sınıfı arasındaki sınıfsal çelişkinin yansımasıdır. İşçi sınıfı ve emekçilerin bu gerici düzen içi dalaşmaya alet edilmesinin önüne geçmek, günün temel sorunlarından biridir.

İlker Başbuğ'un Kürt sorununa ilişkin son açıklamaları...**Kürt sorununda çözümsüzlük politikası sürüyor!**

Son sürece "Kürt açılımı" tartışmaları gündeme damgasını vurdu. Sermaye devletinin temel kurumları ve siyasi partiler "Kürt açılımı" konusunda düşüncelerini dile getirmeye başladı. Neredeyse tüm düzen cephesi, Kürt sorununun çözümünden yanaymış yanılmamasını körükleyen açıklamalarla ortaya çıktı. Kürt sorununda çözümün gündemde olduğu düşüncesi özellikle körüklendi. Üst üste düşen bazı gelişmelerle birlikte bu yönde bir atmosfer yaratıldı.

Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un son açıklamalarıyla birlikte tartışmaların yönü değişti. Devletin "ez ve çöz" politikasının tekrarı olan açıklamanın ardından düzen cephesinden gelen cılız çözüm sesleri de bir anda kesildi. Kürt sorununun sözde çözüm korusu hızla ağız değiştirdi. Düzen cephesi bir bütün olarak hızla imha ve inkar politikasına döndü.

Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un açıklamaları Kürt hareketi cephesinde de tartışmaları alevlendirdi. Kürt hareketi bir kez daha hayal kırıklığı yaşadı. Açıklama, "çözüm" tartışmalarının PKK cephesinde de inandırıcılığını kaybetmeye başlamasına yol açtı.

"Kürt açılımı" tartışmaları

"İyi şeyler olacak" diyen Abdullah Gül'ün, bu açıklamasının sonrasında "Türkiye'nin en önemli sorunu Kürt sorunudur, çözülmesi konusunda iyimserim" demesi, Hasan Cemal'in Kandil'e gidip Murat Karayılan'la röportaj yapması çözüm yanılmamasını körükledi.

Abdullah Gül ile Tayyip Erdoğan ikilisinin Kürt sorununa ilişkin açıklamaları tartışılırken Deniz Baykal'ın, "Geleceğin Türkiye'sini birlikte kuracağız" diyerek yaptığı çıkışı "Kürt açılımı" umudunu daha da arttırdı. Deniz Baykal'ın önerisi, anadilde dilekçeyi, Kürtçe yayını, PKK'nın silahsızlanması şartı ile genel affı da içeriyordu.

DTP Grup Başkanvekili Selahattin Demirtaş, Kürt sorunu siyasi zeminde tartışılıp çözülecekse de CHP ve MHP'nin de katkısının önemli olduğunu söyleyerek MHP'yi de çözüme davet etti. Bu bile Kürt hareketinin, çözüme dair düzen cephesinden gelen açıklamalardan ne denli etkilendiğini gösterir nitelikteydi.

Tayyip Erdoğan ve İlker Başbuğ'un açıklamaları, yaratılan çözüm havasının gerçekçi olmadığını açıkça ortaya koydu. PKK veya DTP ile müzakere yapılması, PKK ve TSK'nın karşılıklı silah bırakması, Kürt bölgesine "demokratik özerklik" verilmesi, Anayasa'da DTP-PKK'nin talep ettiği değişikliklerin yapılması vb. ulusal hareketin talepleri reddedildi. Başbakan, Genelkurmay Başkanı ve hatta CHP lideri aynı çizgide buluştu.

"Kürt sorunu çözülüyor" yerine bir anda "çözümsüzlük" politikası, düzen cephesinde el birliği ile gündeme taşındı. Kürt sorununda çözüm tartışmalarının muhatabı olan bir bütün olarak düzen cephesinin samimiyetsizliği bir kez daha, böylelikle ortaya çıktı.

Başbuğ'un açıklamalarının anlamı

Kısa bir süre önce İlker Başbuğ'un yaptığı konuşma Kürt hareketi ve özellikle de liberal sol çevrelerde umut yarattı. Genelkurmay Başkanı'nın konuşmasının yarısını Kürt sorununa ayırması aynı çevrelerde coşkuyla karşılandı. Konuşma büyük bir açılım olarak nitelendi.

İlker Başbuğ'un "Türkiye halkı" söylemine atıfta bulunuldu. Oysa bu söylem devletin Kürt politikasına, aykırı değildi. Zira "Türkiye Cumhuriyeti"ni kuran Türkiye halkına Türk milleti" denir sözünü ilk kullanan Mustafa Kemal Atatürk'tü. Bu söylem Cumhuriyet'in kuruluş gününden bugüne kadarki resmi söyleminin ta kendisidir.

İlker Başbuğ "Tek millet ve tek devlet anlayışı doğrudur ve halen de doğrudur" diyor. İlker Başbuğ, söylediklerinin yanlış anlaşıldığını sert bir üslupla yeniden ifade etti. Bununla da yetinmedi, "Bugüne kadar biz asimilasyon yapmadık. Olan yanlışlıklar ya münferittir veya dışarıdan Türkiye'yi bölme hareketidir. Veya ekonomik geri kalmışlıktan ortaya çıkan sorunlardır" şeklinde açıklama yaparak Kürt sorununa ilişkin imha ve inkar politikasının kararlı savunucusu olduğunu ortaya koydu.

İlker Başbuğ'un açıklamaları, devletin asimilasyon saldırısının ifadesidir.

İlker Başbuğ'un açıklamaları, TSK'nın Kürt sorununu "bireysel düzeyde kültürel haklar" olarak gördüğünü, PKK ile Kürt halkı gerçekliğine sıkı sıkı

gözünü kapattığını açıkça ortaya koyuyordu.

Kürt sorunun çözümü için mücadeleye

Hasan Cemal'in Kandil'den getirdiği mesajlar "İskoç tarzı ayrı parlamento" düşüncelerini içermekteydi. "Tarihi fırsat" heyecanı bu röportajdan sonra ortaya çıktı. Liberal sol çevreler ve Kürt hareketi "TSK da işin içinde" hülyasına daldı.

PKK'nin askeri varlığına son vermek ve Kürt halkını düzene bağlamak noktasında sermaye iktidarı tam bir anlayış birliği içinde bulunuyor. Genelkurmay Başkanı ABD ile işbirliği içinde Kürt sorununda bir çıkış yolu aramaktadır. ABD'nin bölge politikası aynı zamanda AKP ile Genelkurmay'ın ortak tutumudur. . Bu birlik, ABD'nin istekleri ekseninde, daha çok da Kürt halkına karşı ortak hareket etme amacına bağlı olarak gerçekleşmiş bir birliktir.

İlker Başbuğ tarafından çözüm olarak sunulanların imha politikasına kan taşımaya yönelik olduğu, tam da bu çerçevede inkar politikasında yumuşamadan herhangi bir kaygı duyulmadığı açıklıkla ortaya çıkmıştır. Bu durumun Kürt sorununun gerçek çözümüne değil, Kürt ulusal hareketinin tasfiyesine ve Kürt halkının mücadele azmini kırmaya yönelik olduğu açık bir gerçektir.

Kürt halkı İlker Başbuğ gibi tüm devlet yetkililerinin aynı kumaştan dokunduğunu unutmamalıdır. Hayallere değil acı da olsa gerçeklere sıkı sıkı sarılmalıdır. Açılımların ya da reformların ancak ve ancak kendi özgücüne dayalı devrimci politik mücadelenin yan ürünü olarak ortaya çıkabileceği bilinciyle hareket etmelidir.

Kürt halkı, "çözüm" adı altında pazara sürülen düşüncelerin halkların geleceği üzerinde yapılan kanlı planların parçası olduğu bilincini kuşanmalı, oyuna gelmemelidir. Kürt halkı özgürlüğü için diğer milliyetlerden işçi ve emekçilerle mücadele birliği yaparak, emperyalizmi, sermaye devletini ve işbirlikçilerini hedefleyen devrimci mücadeleyi yükseltmelidir.

İhtiyaç, düzenin manevralarının boşa çıkarılmasıdır. Şovenizmin etkisizleştirilmesidir. Kürt halkıyla dayanışmanın yükseltilmesidir. En yaşamsal olanı da devrimci sınıf mücadelesinin büyütülmesidir. Tüm bunların gerçekleşmesinin öznelere ise komünist ve devrimcilerdir.

Düzen siyasetinin kirli yüzü

Tayyip Erdoğan'ın "AK Parti" yerine "AKP" diyenleri edepsizlikle suçlamasının ardından başlayan tartışmalar sıcaklığını koruyor. Tartışmalarda düzen siyasetinin "ünlü" isimleri kendilerini aklayan ve Erdoğan'ı üslup konusunda eleştiren demeçler verirken, Erdoğan ise her zamanki gibi üslubundan taviz vermeyerek eleştiri yapanları suçlamakta. Bu vesileyle düzen siyasetinin "edepsizliği" nin birkaç isimle sınırlı olmadığı, burjuva siyaset arenasında çürümüşlüğü kalıtsal olduğu bir kez daha açığa çıkmıştır. Öte yandan isminin "AK Parti" olarak telaffuz edilmesi istenen partinin de yolsuzlukların sembolü olmuş tipik bir düzen partisi olduğu da artık saklanamayan bir gerçektir.

"Edep" kelimesinin sözlük anlamının "utanma, terbiye, kibarlık" olduğunu düşünürsek, yaşamakta olanın neye karşılık geldiği daha iyi anlaşılacaktır. Her şeyden önce haksız kazanç ve emek sömürüsü üzerine kurulu olan bir sistem gerçeği olan çürümenin neye denk düştüğü kolayca göstermektedir. Öyle ki sınıflı toplumların tarihsel seyri içerisinde, ahlaki çürümenin kapitalizmle vardığı düzey bir bataklığın tam ortasıdır.

Esasta "edepsiz" olan, düzenlerini emeğin ve alınterinin sömürüsü üzerine, yani hırsızlık üzerine kurmuş olan burjuva sınıfının kendisi ve onlara ortam hazırlayanlardır. Üretim araçlarını zor yoluyla ellerinde bulunduran asalakların ahlaki değerlerine rengini veren bu kokuşmuş sistemdir. Dolayısıyla kullanılan dil de kendi sınıflarının dilidir.

Sermaye sınıfı için, emperyalist-kapitalist ekonominin doğal bir sonucu olarak ortadan kalkan ulusal sınırlar, bu dejenere dil ve kültürle de ortadan kalkmaktadır. Bataklığın dilinde ve ahlaki değerlerinde de ortaklaşan emperyalist-kapitalist sistem, bu nedenle de tüm insanlık için en büyük tehdit olmaktadır. Uluslararası sermayenin çıkarları için kardeş halklar birbirlerine düşmanlaştırılırken, diğer taraftan yozlaşma ve çürüme evrenselleşmektedir. Çürüyen ve toplumları çürüten de budur. Kapitalizmin maddi temelleri doğrudan belirleyicidir ve "balık baştan kokmaktadır."

Parti programında da ifade edildiği üzere "burjuvazinin iktisadi egemenliği, toplumun ideolojik ve kültürel hayatı üzerindeki egemenliğinin de temelidir."

Bugün sermaye sözcülerinin, içinden beslendikleri bataklığın diliyle bu kadar rahat konuşabilmelerinin gerisinde bu vardır. Her ne kadar bu çürüme daha çok AKP'de ve yine hitabında kullandığı "argo" terimler nedeniyle Erdoğan'da görünse de, bu tablonun içinde birçok burjuva siyasetçisinin ve düzen partisinin resmi vardır. Bozuk düzenin tüm çarkları eşit derecede yozlaşmanın sembolü ve sorumlusudurlar.

Daha bu "edep" tartışmasının yeni başladığı günlerde Erdoğan'ın Urfa'da yaptığı bir konuşmasında şu cümleler geçmekteydi: "...Bunlar ya hesap kitap bilmiyorlar ya da klavuzları farklı. Klavuzu karga olanın... Gerisini biliyorsunuz değil mi?" Yine tarım politikalarından anamız ağlıyor diye yakınan çiftçiye; "Lan terbiyesizlik yapma, ananı al git!" , TBMM'de; "... İddiasını ispatlamayan... Oraya işte ben üç tane nokta koyuyorum!" diyebilen Erdoğan'ın literatüründe birçok küfür bulunmaktadır. Literatürün bu zenginliği elbette ve sadece, sermayenin çıkarına sürmekte olan haksız bir savaşta hayatını kaybeden emekçi çocukları için de "kelle" diyebilen Erdoğan'a özgü değildir. Deniz Baykal da Erdoğan'a yanıt olarak rahatlıkla "O üç nokta, Başbakan'ın yakasında yerini almıştır. Onu, uygun görüyorsa, yakasından alır, daha uygun bir

yerine koyabilir" demekte bir sakınca görmemiştir. Kaldı ki aynı Baykal'ın Ergenekon operasyonları kapsamında gerçekleşen telefon dinlemelerine yönelik eleştirilerinden biri de "şöyle ağız tadıyla küfredememe" olmuştur.

Aslında buna benzer birçok vaka bulunmaktadır. Bu ve benzeri görüntüleri, işçi ve emekçileri köleleştiren yasaların oy birliğiyle çıktığı Meclisin TV'sinde izlemek mümkündür. Bu kadar rahat küfürlü konuşmalarına rağmen yüzleri kızarmamaktadır. Çünkü işçi ve emekçilerin sırtından asalakça bir yaşamla saltanatlarını sürdürürken yüzleri kızarmayanların yüzünü başka hiçbir şey kızartamaz.

Burada dikkat çeken asıl nokta, bu bayağılaşmayla kelime dağarcıklarının zenginleştiren düzen partileri ve onların vekillerinin kendilerine yakıştırdıkları sıfatlardır. Partilerine verdikleri isimlerden söyledikleri yalanlara kadar her şey oyunun parçası dahilindedir. "Eşitlik", "adalet", "özgürlük", "demokrasi", "barış", "kardeşlik", "şeffaflık" vb birçok kavramı dillerinden düşürmemelerinin gerisinde de bu gerçek vardır.

Erdoğan'ın bu "edep" tartışmalarını başlatan sözleri de zaten şöyleydi: "Herkes bunu böyle yazmaya mecburdur. Böyle yazmıyorsa bu edebe, adaba sığmaz. Benim yasal olarak kısaltılmış adım neyse onu söylemeye mecbursun. O zaman iftira atıyorsun. Bizi olmadığımız şekilde gösteriyorsun. Olmadığımız bir isimle anmaya çalışıyorsun. AK Parti derken işte oradaki AK, aynı zamanda temizliği ifade etmektedir. Adalet ve kalkınmanın baş harfleri ile ülkemizin siyasetine AK temizliği getirme budur."

Düşünün ki daha kısa bir zaman önce mayınlı arazileri İsrail sermayesine peşkeş çekmeye çalışan birisi söylüyor bunu. Adı yolsuzlukla anılan bir partinin genel başkanı, özelleştirmelerle satılmamış neredeyse tek bir yer bırakılmamış bir ülkenin başbakanı söylüyor bunları. Sıkıştığı vakit "bakkal dükkânı işletmiyoruz" diyen işini bilen bir tüccar söylüyor bunu. Tarımın ve çiftçinin ithal tohumu, İsrail tohumuna mecbur bırakıldığı, daha yeni gündemi meşgul eden "orman vafını" yitirtilen arazilerin yağmaya açıldığı, topraklarımızın ve ürettiğimiz tüm zenginliklerin yağmalanması için çabalayan, işçi ve emekçileri köleleştirmek için sermayeye yeni fırsatlar

sunacak yasalar çıkaran bir başbakanın ağzından dökülen bu sözcükler ne kadar inandırıcı olabilir. Emperyalizme uşaklığın son hızla geliştiği, sadakatçe bir bağlılıkla sürdürüldüğü işbirlikçi bir sermaye iktidarının icraatlarını hangi yalan aklayabilir.

Başbakan istiyor ki herkes AKP'yi "ak" görsün. Çünkü o işçi ve emekçilere baktığı zaman, koyun sürüsü görmek istiyor. Telaş ve çabası hizmetkârı ve mensubu olduğu sınıfın saltanatını korumak için. Bu yüzden işçi ve emekçilerin gözüne "ak" görünmek zorunda. Başbakan öfkeleniyor çünkü kulaktan kulağa dolaşan fısıltıları duyuyor. Fakat nafiye, fısıltılar "kral çıplak" diyor. Kral Midas'ın hikâyesini de biliyor olmalı başbakan.

Temize çıkmak adına insanlığın gelecek özelemlerini dile getiren sözcüklerin arkasına saklananlar için, bu sözcükler de bir metadan ibarettir. "Piyasaya" sürüldüğünde tüketildiği müddetçe bu yalanların sonu gelmeyecektir. Sermaye ve sözcüleri için "değer" kelimesinin karşılığı "tutar"dır, metanın satın alınmasına yarayan fiyattır. Bu nedenle CHP için "halk", AKP için de "adalet" ve "ak" piyasası olan bir metadan başka bir şey değildir. "Vatan", "Millet", "Din", "İman" gibi... Durum diğer düzen partileri için de aynıdır

Ancak fabrikalarda, yoksul gecekondu mahallelerinde, okullarda bir fısıltı olmaktan çıkıp eyleme dönüşüyor haksızlığı dile getiren sözcükler. Zira "gerçekler inatçı şeylerdir." Hiçbir yalan iki ezeli sınıf arasında sürmekte olan sınıf savaşımının burjuvazi lehine ilelebet sürmesini sağlayamayacaktır. Uzlaşmaz sınıf karşıtlıkları buna müsaade etmeyecektir. Ezen ve ezilenin, sömüren ve sömürülenin olduğu bu haksız ve adaletsiz düzenden sorumlu olan hiçbir karanlık odak ak-lanmayı başaramayacaktır.

Eninde sonunda zafer işçi sınıfının olacaktır. Gelecek güzel günlerin özelemlerini çağrıştıran tüm değerler hayatın içinde gerçek karşılığını bulacaktır. Bu imkânsız değildir. Çünkü tüm bunları mümkün kılacak olan devrim ve sosyalizm kavgası sürmektedir.

Kapitalizmin burçlarında kızıl bayrağımızın dalgalanacağı günler için bu kavgayı büyütelim.

KESK'e yönelik tutuklama terörü sürüyor...

İzmir'de 7 KESK üyesi tutuklandı...

KESK ve bağlı sendikalara yönelik 28 Mayıs 2009 sabahı gerçekleştirilen operasyonlar ve ardından gelişen tutuklama saldırısı 16 Haziran günü de devam ederek 7 KESK'li gözaltına alındı.

28 Mayıs günü İzmir 10. Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararıyla gerçekleştirilen eş zamanlı operasyonların ardından 14 KESK üyesi tutuklanırken aralarında KESK Kadın Sekreteri Songül Morsümbül ve Eğitim-Sen Kadın Sekreteri Gülçin İsbert'in de bulunduğu KESK üye ve yöneticileri serbest bırakılmıştı.

KESK'liler cezaevine gönderildi

Görülen ara duruşmada, 8 KESK'linin serbest bırakılmasına yapılan savcılık itirazı sonucunda gözaltına alınan KESK'liler 17 Haziran günü çıkarıldıkları mahkemece tutuklanarak cezaevine gönderildi. 8 KESK'li hakkında yakalama kararı çıkartılarak gözaltına alınmasına karar verdi.

Songül Morsümbül ile birlikte 3 kişi Bergama

Cezaevi'nde, tutuklu KESK üyelerini ziyaret ettikleri sırada jandarma tarafından gözaltına alındı. Hakkında yakalama kararı bulunan KESK'lilerden biri aranırken diğer tutuklular cezaevine gönderildi.

Tutuklama saldırısının ardından sabah saatlerinde Bayraklı Adliyesi önünde toplanan KESK'liler tutukluların derhal serbest bırakılmasını istedi.

Alkış ve sloganlarla tutuklama kararına tepki gösteren KESK'e bağlı sendikaların üyeleri tutuklamalara sessiz kalmayacaklarını belirttiler.

Eylemde konuşan KESK Genel Başkanı Sami Evren ise 20 Haziran günü Ankara'da gerçekleştirecekleri mitingin çağrısını yaptı.

Tutuklanan KESK'lilerin isimleri şöyle:

KESK Kadın Sekreteri **Songül Morsümbül**, Eğitim Sen Kadın Sekreteri Gülçin İsbert, Eğitim Sen 4 No'lu Şube üyesi **Mine Çetinkaya**, Aziz Atıkol, **Suade Demir**, Abdülcelil Demir ve **Meryem Çağ**.

Patron kurşunladı, polis terör estirdi, mahkeme tutukladı!

Asalak patron ve yardakçıları hesap verecek!

9-10 Haziran tarihlerinde Haramidere'de yaşananlar, sermaye sınıfının işçi sınıfına düşmanlığının, işçi sınıfı mücadelesi karşısında bütün kurumlarıyla nasıl kenetlendiğinin yeni bir örneği olarak hafızalara kazınmış oldu.

Haramidere'de bulunan Sabra Tekstil Fabrikası'nın önüne 28 Haziran 2009 tarihinde gerçekleştirilecek Tekstil İşçileri Kurultayı'nın çağrı bildirimlerini dağıtmak üzere giden Esenyurt İşçi Platformu üyelerinin patron ve adamları tarafından kurşunlanması ile başlayan süreç, işçilerin yaralanmasını protesto etmek için düzenlenen basın açıklamasında gözaltına alınan devrimcilerin tutuklanması ile tamamlandı. Sermaye-polis işbirliği çarpıcı bir biçimde gözler önüne serilirken, burjuva hukuk sistemi ve kurumlarının da doğrudan sınıfsal bir tavırla hareket ettiği tartışmasız biçimde açığa çıktı.

Hedef devrimci sınıf faaliyeti!

Esenyurt bölgesinde faaliyet yürüten sınıf devrimcileri örgütlemekte oldukları Tekstil İşçileri Kurultayı çalışmaları kapsamında ulaşmadık fabrika bırakmama hedefiyle hareket ediyorlar. Bu iddianın düzen güçlerince yanıtız bırakılması tabii ki düşünülemezdi. 9 Haziran sabahı da beklenen oldu ve Sabra Tekstil patronu Sabri Yılmaz'ın adamları kurultay çağrısını işçilere ulaştıran Esenyurt İşçi Platformu çalışanlarına saldırdı. Devrimci işçilerin üzerine pervasızca ateş açan bekçi köpekleri iki kişiyi ağır biçimde yaraladı. Birinin göğsüne 1, diğerinin ise bacağına 2 kurşun isabet etti. Bacağından vurulan işçi tedavi için halen daha hastanede tutuluyor.

Sabra patronu Sabri Yılmaz ise sermaye düzeninin tipik bir temsilcisi. Sabri Yılmaz'ın geçmişte de devrimci faaliyeti engellemeye dönük benzer girişimleri olduğu biliniyor. İşçilere katıksız sömürü sunan bu asalak patron, mafyavari kirli ve karanlık ilişkileriyle tanınıyor. Yöneten sınıfa mensup olmanın tüm imkanlarını cömertçe kullanan Sabra Tekstil patronu "Haramidere'nin haramisi" sıfatının en layık taşıyıcılarından biri.

Bu asalak burjuvanın, işçileri patronların düzenini yıkmaya çağıran bir faaliyeti kabullenmesi ve sessiz kalması tabii ki beklenemez. Hele ki "krizi fırsata dönüştürme" çağrılarının ortada dolaştığı, krizin tüm yükü işçilere yıkılmaya çalışılırken sınıf cephesinden anlamlı bir yanıt oluşturulamadığı böylesi "zor zamanlarda" en küçük bir çatlak ses bile patronların yüreğine büyük korku salar.

Patronu protesto eden, karşısında devleti bulur!

Sabra patronu geçmişte olduğu gibi yine devrimci faaliyeti hedef aldı ve devrimci işçileri köpeklerine kurşunlattı. İşçi kanı dökerek hükümlerini sürdürmek isteyen patrona ise yanıtı yine sınıf devrimcileri verdi. Saldırının ardından aynı gün bir araya gelen Esenyurt İşçi Platformu çalışanları ve

BDSP'liler "Haramidere'nin haramisi işçi sınıfına hesap verecek!" şiarıyla Sabra Tekstil'e doğru yürüyüşe geçti.

Basın açıklaması yapmak üzere fabrikaya yürüyen işçilerin önüne ise bu kez polis barikadı çıktı. Haklı mücadelelerini sürdürmek için düzenin polisinden icazet almayı beklemeyen sınıf devrimcileri polisin engellemesine izin vermeyerek eylemlerini sürdürdüler. İşçi sınıfının devrimci eylemine kolluk güçlerinin yanıtı ise önce cop ve gaz bombalarıyla, ardından havaya ateş açarak saldırmak oldu. Sabah işçilere ateş açan bekçi köpekleri de bu sırada polis korumasına alınan fabrikanın içinden arsızca saldırıyı izledi.

Polisin azgın saldırısına ve yaşanan gözaltılara rağmen dağılmayan sınıf devrimcileri eylemlerini sürdürerek basın açıklamalarını gerçekleştirdiler. Bayrağı patrone devralan kolluk güçleri tüm saldırganlıklarına rağmen eylemi engelleyemedi.

Polis terörü karakolda sürüyor!

Eylem sırasında gözaltına alınan 4 kişi için ise polis terörü karakolda da boyutlanarak sürdü. Sınıf devrimcilerine "söz geçiremeyen" kolluk güçleri çaresizliklerini gözaltına aldıkları devrimcilerle saldıran gösterdi. Kelepçelenerek karakola götürülen devrimciler yanlarında avukatları bulunduğu halde darp edildi ve "ince arama" dayatması ile karşılaştı.

Hiçbir hukuksal dayanağı olmayan ve bir aşağılama saldırısı olarak başvuru ince arama uygulaması avukatların bütün engelleme çabalarına rağmen polis zoruyla gerçekleştirildi. Gözaltındaki BDSP'liler ayrı ayrı özel bir odaya alındılar, burada kelepçelenerek ve darp edilerek arama işlemi ile karşı karşıya bırakıldılar. Arama odası dışında bekleyen diğer gözaltındaki BDSP'liler ise aynı esnada polisin fiziki saldırısı ile karşı karşıya kaldılar. Saldırı gözaltındakiler tarafından "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!" sloganlarıyla karşılandı.

Bütün bunlar yaşanırken usulsüzlüklere ve uygulanan polis terörüne müdahale etmek isteyen

9 Haziran 2009 | Esenyurt

avukatlar da polis şiddetinin hedefi oldu. Polislerin avukatları hedef alan saldırgan tutumu ÇHD İstanbul Şubesi'nin ve İstanbul Barosu Avukat Hakları Merkezi'nin müdahalesi ile engellenebildi.

Devlet terörü sağlık kontrolü prosedürü sırasında da sürdü. Esenyurt Sağlık Ocağı doktoru, darp edilmiş BDSP'liler için muayene bile etmeden "sağlam" raporu verdi. Dahası muayenenin polis olmadan yapılması kuralı da çiğnendi ve rapor polis huzurunda hazırlandı. Savcılıkta bu durumu şikâyete konu eden iki BDSP'li sağlık raporu için tekrar hastaneye sevk edildi ve bu kez BDSP'lilerin bildirimlerine de raporda yer verildi, vücutlarında darp izine rastlandığı belgelendi.

Polis görevi düzenin mahkemelerine devrediyor...

Gözaltılar 10 Haziran günü savcılığa çıkarıldı ve savcı tarafından "Görevli memura direnmek" gerekçesiyle ve tutuklu yargılanma talebiyle nöbetçi olan Büyükçekmece 2. Sulh Ceza Mahkemesi'ne sevk edildi. Gözaltındaki dört devrimci Büyükçekmece Adliyesi'ne kolları morarana dek sıkılmış kelepçelerle getirildi. Su içmek ve tuvalete gitmek gibi yaşamsal ihtiyaçları bile kolluk güçleri tarafından engellenen BDSP'lilerin müdafileri de yine polis tacizi ve tehditlerine maruz kaldı. Avukatlar savcılığa yazılı başvuruda bulunarak bu ihtiyaçların karşılanması ve kelepçelerin gevşetilmesini sağladılar.

Sınıf devrimcilerini yargılayan Büyükçekmece 2. Sulh Ceza Mahkemesi ise hızlı bir duruşmanın ardından dosyanın bütününe öne sürerek 4 devrimcinin de tutuklu yargılanmasına karar verdi. Oysa dosyadaki belgeler başından sonuna tartışmaya açıktı. Zira dosyada delil olarak dikkate alınabilecek tek belge olan teşhis tutanağı baştan sona usulsüzdü. Avukatlardan habersiz ve devrimcilerin tek tek polise gösterildiği bir biçimde hazırlanan teşhis tutanağının altında tutanağı düzenleyenlerin arasında darp edildikleri iddiası ile şikayetçi olan polislerin imzasının da olması belgenin gerçekliğinin düzeyini de gözler önüne sermektedir.

Bekçi köpekleri aynı gerekçeyle serbest!

Esenyurt'ta yaşanan silahlı saldırının ardından gözaltına alınan ve Sabra Tekstil'in **güvenlik müdürü** olduğu söylenen **Zeki Tekin** ise, sınıf devrimcilerini tutuklayan aynı mahkeme tarafından "işçilerin hangi silahla yaralandığının tespit olunamaması" bahanesi ile **serbest bırakıldı**.

4 devrimcinin tutuklanması kararını veren mahkemenin, iki işçinin yaralı olduğu bir durumda elindeki tek şüpheliyi serbest bırakması, mahkemenin sınıfsal tavrını anlamak açısından gayet yeterli bir veri. Ancak dahası da var. Zeki Tekin ifadesinde havaya ateş ettiğini beyan etmesine ve dahası kendisinden başka da ateş edenlerin olduğunu söylemesine rağmen, sorgu tutanağından anlaşıldığı kadarıyla, sorgu hâkimi kimlerin ateş ettiğini sorma gereği dahi duymuyor. Bunun gerisinde bir dalgınlık olmadığı, bu tutumun burjuva sınıfının açık bir tutumu olduğu, birilerinin Haramidere'de yaşanan saldırganlığı örtbas etmek ve saldırganları aklamak derdine düştüğünü görmemek için kör olmak gerekiyor.

Patronun bekçi köpeği serbest bırakılırken tutuklanan devrimciler tüm bu burjuva hukukuna dahi sığmayan gerekçelerle Bakırköy ve Metris Cezaevleri'ne gönderildiler. Sabra patronu ise gazetelere saldırıya uğradığına dair demeçler vererek burjuva yüzüzlüğünü arsızca ortaya saçtı.

Tutuklu devrimcilerle dayanışmaya, patronlar düzeninden hesap sormaya!

Haramidere'de sermaye sınıfı tüm kurumlarıyla birlikte işçi sınıfına karşı cepheden savaş ilan etmiş oldu. Ama bu yeni bir savaş değil, yüzyılları bulan bir savaşın yeni bir cephesiydi sadece. Patronun başlattığı saldırıyı önce polis, ardından da mahkemeler devralarak sermayenin "**sınıf tavrı**"nı sergiledi. Düzen kurumları devrimci işçileri hedefe çakarken kendi uşaklarını korumaktan da geri durmadı, saldırıya uğrayanlar tutuklanırken işçilere ateş açtığını itiraf eden bekçi köpekleri serbest bırakıldı. İşte sermaye diktatörlüğünün özü ve özeti...

Bu "**sınıfsal**" saldırıya verilebilecek yegâne yanıt proletaryanın asalaklar sınıfının karşısına dikilmesinden geçiyor. Patronlar sınıfının topyekûn saldırısına karşı örgütlü karşı durmak büyük önem arz ediyor. Tutuklu devrimcilerin asılsız gerekçelerle tutuklanmasına karşı sınıf cephesi harekete geçmeli, **patron-polis-hukuk işbirliği** tüm yönleriyle teşhir edilmeli.

Polis diktesiyle rapor hazırlayan **doktorlar**, düzmece gerekçelerle tutuklama çıkararak, işçi kanı dökkenleri serbest bırakan **hâkimler**, avukatlara saldıracak kadar pervasızlaşan **polisler** ve sömürü bezirgânını sarsacak en küçük bir sestene bile büyük bir korku duyarak saldırganlaşan **Sabra Tekstil** patronu **Sabri Yılmaz** ile **bekçi köpeklerini** hedef tahtasına çakarak sermaye düzenini topyekûn hedefleyen bir mücadele yürütme sorumluluğu bugün işçi sınıfının omuzlarında duruyor.

Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi'nde 15-16 Haziran etkinliği...

Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi'ndeki sınıf devrimcileri olarak, 15 Haziran günü 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi etkinliğini gerçekleştirdik. Etkinlik 15-16 Haziran İşçi Direnişi'nde ve devrim davasında yitirdiğimiz tüm devrimciler için bir dakikalık saygı duruşu ile başladı.

Ardından hep bir ağızdan ve büyük bir coşku ile Nazım Hikmet'in yürümek şiirini okuduk.

Şiirden sonra 15-16 Haziran Direnişi'nin ve önceleyen sürecin tarihsel bir anlatımı yapıldı. 1961'de grev hakkının kazanıldığı 200 bin bin kişilik Büyük Saraçhane Mitingi'nden Kavel direnişine ve Paşabahçe grevine değinilerek politikleşen ve mücadeleye sürüklenen geniş işçi yığınlarının, yılları bulan birikiminin ürünü olarak 15-16 Haziran direnişi tanımlandı. Zira bu süreç aynı zamanda ilerici devrimci işçilerin düzene bağlı Türk-İş'ten koparak DİSK'in kuruluşunu örgütledikleri bir süreci de aynı zamanda.

15-16 Haziran'ın tarihsel anlamı üzerine kısa bir anlatım yapılarak etkinliğimiz devam etti. 15-16 Haziran'ın işçi sınıfının direnme ve mücadele azmi ve devrimci kitlesel işçi eyleminin politik sonuçları açısından halen günümüz işçi mücadelesine yol gösteren bir yerde durduğundan bahsedilerek etkinliğimizin tartışma kısmına geçtik.

Tartışma kısmında, eylemin yarattığı etkiye karşı sınıf hareketinin ileri sıçratılmamasının, DİSK yönetiminin uzlaşmacı-icazetçi tutumu nedeniyle eylemin sonraki döneme süreklileşmiş bir işçi hareketi bırakmamasının nedenlerini tartıştık. Bu tartışmada öne çıkan vurgu noktası devrimci bir sınıf partisi yokluğunda işçi sınıfı mücadelesinin sınırları idi. Zira dönemde gelişmekte olan sınıf hareketini devrimcileştirecek, sendikal mücadele sınırlarının dışına ilerleyen işçi hareketinin bu ilerleyişini

bütünleyecek bir sınıf partisi ve önderliğinin yoksunluğu süreci belirleyen en önemli tarihsel ders olmuştu. Ancak buna karşılık 15-16 Haziran eylemi, dönemin küçük burjuva devrimci hareketine, pratik bir eylemle, işçi sınıfının tarihsel ve toplumsal gücünü göstermiş, henüz bir ideolojik düzenleme taşınmasa bile dönemin devrimci hareketinin sınıfa dönük ilgisini arttırmıştır denildi. "*15-16 Haziranlar'ı yaratan işçi sınıfı, bu direnişin gösterdiği yoldan yürüdüğü koşullarda başarıya ulaşacaktır. Zira 15-16 Haziran'ı anlamak yeni 15-16 Haziranlar yaratma mücadelesi vermek demektir*" denilerek etkinliğimizi sonlandırdık.

Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi'ndeki sınıf devrimcileri olarak kalbimiz, yüreğimiz, bilincimiz işçi sınıfının mücadelesi ile birlikte atıyor. İçerde, dışarıda nerede olursak olalım; bu haklı ve meşru mücadelemiz sonucunda kazanan işçi sınıfı, kazanan devrim ve sosyalizm mücadelesi olacaktır.

Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi'nden sınıf devrimcileri

EKK'dan dayanışma çağrısı...

“Tutuklu devrimciler derhal serbest bırakılsın!”

Sabra Tekstil patronunun işçilere yönelik silahlı saldırısını protesto amacıyla fabrika önünde basın açıklaması yapmak isteyen sınıf devrimcileri polisin gazlı, silahlı saldırısı ile karşılaştılar.

9 Haziran akşamı yaşanan bu saldırı sırasında ayrıca 4 BDSP'li gözaltına alındı ve ardından "polis görevini yapmasına engel olmak" gerekçesiyle tutuklandı. Tutuklanan devrimcilerden üçü Emekçi Kadın Komisyonları çalışanıdır. EKK çalışanı arkadaşlarımız, fabrika önünde basın açıklamasını engellemek için oluşturulan polis barikatının, işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesi önünde oluşturulmak istenen barikat olduğunun bilinciyle en kararlı tutumu sergilemiş, yağdırılan kurşun ve gaz bombalarına rağmen bir adım geri atmamışlardır. Karşılaştıkları tutuklama saldırısına karşı cevaplarını ise, mahkeme çıkışı haykırdıkları "Baskılar bizi yıldırılmaz!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!" sloganlarıyla verdiler.

Kendilerine yönelik bu saldırının aslında tüm işçi ve emekçilere yapılan bir saldırı olduğunun tam olarak bilincindeydiler. EKK çalışanı arkadaşlarımız, kapitalist sömürü düzeni içinde, her türlü baskı, sömürü, aşağılanma ve ezilmeye maruz kalan emekçi kadınların, işçi sınıfının örgütlü mücadelesinde en önde olması gerektiğinin bilinciyle davrandılar ve davranıyorlar.

Bizler, Emekçi Kadın Komisyonları çalışanları olarak, saldırı ve baskılar karşısında bir adım bile geri atmayacağımızı, bugün tutuklu olan arkadaşlarımızın taşıdığı kararlılık ve onurla yolumuzu yürüyeceğimizi dosta düşmana bir kez daha ilan ediyoruz. Tüm işçi ve emekçi kadınları, sınıfa yönelik saldırıları durdurmak için verilecek örgütlü mücadelede bir adım ileri çıkmaya, "tutuklu devrimciler derhal serbest bırakılsın!" talebini ve tutuklu devrimcilerle dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz.

***Emekçi Kadın Komisyonları
17 Haziran 2009***

Kurultayımız asalak tekstil patronlarına karşı mücadele kürsüsü olacak!

Sınıf devrimcileri olarak işçi sınıfının kurtuluşunun haklı davasını yürütüyoruz. Amacımız sınıfın bilinçlenmesi, örgütlenmesi ve devrimleşmesidir. Bunun için her türlü meşru yol ve yöntemi deniyoruz. Araçlarımızı en etkin ve yaygın şekilde kullanıyoruz. Devrimci sınıf mücadelesinin proletarya içerisinde ete-kemiğe bürünmesi, sosyalist bilincin işçi sınıfı zemininde maddi bir güce dönüşmesi devrimin güvencesidir.

Bu bilinçle yürüttüğümüz her mücadele sermaye devletinin baskı, şiddet ve engeliyle karşılaşılıyor. Bunda anlaşılmayan bir yan yok. Egemen sınıf sömürü düzenini sürdürmek, iktidarını korumak için her türlü baskı ve şiddetini her zaman kullanacaktır. Son olarak Sabra Tekstil'de yaşananlar bunlardan sadece biridir.

Esenyurt Tekstil İşçileri Komisyonu olarak yapacağımız kurultaya Sabra Tekstil işçilerini çağıran ve fabrikadaki düşük ücret ve sosyal hak gasplarına ve baskılara karşı mücadele çağrısı yapan bildirimimizi dağıtırken, Sabra patronunun tetikçileri tarafından önce fiziki daha sonra da silahlı saldırıya uğradık. Saldırı sonucu iki sınıf devrimcisi biri bacağına aldığı iki kurşun diğeri göğsüne aldığı bir kurşunla ağır bir şekilde yaralandı. Bu kez de silahlı zorbalığı protesto etmek için Sabra Tekstil'in önünde yapacağımız basın açıklamasına devletin kolluk güçleri saldırdı. Polis silah ve biber gazı kullanarak basın açıklaması yapmamızı engellemeye çalıştı. Davamızın haklılığından aldığımız güçle polisin engellemelerine direndik ve saldırıyı püskürttük. Polis geri adım atarak izin vermek zorunda kaldı. Bu esnada dört sınıf devrimcisi gözaltına alınarak tutuklandı. Eli kanlı saldırgan ise iki gün içerisinde savcılık tarafından serbest bırakıldı.

İpleri tamamen patronun elinde olan, iradeleri patron tarafından teslim alınmış kimliksiz, kişiliksiz, insanlıktan çıkmış, bu uşak takımı sınıfın öncü devrimcilerine silah sıkarak uşaklıklarını ispatlamış oldu. Yüzlerce işçinin emeğini sömürüp saltanat süren aynı zamanda uyuşturucu ve silah kaçakçılığı yapan Sabra patronunun tetikçiliğini yapan bu uşak takımı kokuşmuş, çürümüş düzenin aynasıdır. Polisin ve mahkemenin tutumu ise devletin sınıf kimliğini ortaya koymaktadır. Polisiyle, mahkemeleriyle, yasalarıyla varlık nedeni tamamen ezilen sınıfa baskı uygulamak, sermayenin çarklarını döndürmek olan devleti sınıf devrimcileri olarak çok iyi tanıyoruz.

19 Aralık 2000'de cezaevleri katliamlarından, Sivaslar'dan, Maraşlar'dan, Kızıldereler'den, 1 Mayıslar'da uygulanan azgın polis teröründen ve daha birçok katliamı düzenleyen kapitalizmin kanlı tarihinden biliyoruz. Ve devletin baskı ve terörüne baş eğmeyen, direnen, can bedeli mücadeleyi zaferlere taşıyan yiğit devrimcileri de biliyoruz.

Sabra patronundan hesap bu militanlıkla sorulacaktır. Sınıf devrimcileri olarak son Sabra saldırısında aldığımız kararlı ve militan tutum, gösterdiğimiz cesaret, ödediğimiz bedel, mücadeledeki kararlılık dostlarımızın övgüsünü, sınıfın sempatisini kazanmamızı sağlamış, düşmanın korkularını büyütüştür. Bu düşmana verilen en büyük yanittir. Düşman karşısında moral ve politik bir üstünlük kazanılmış, bu sömürü düzenine ve asalak

Krizin faturasını ödemiyoruz!

**Emeğimiz ve haklarımız için
Tekstil işçileri
kurultayında
buluşuyoruz!**

Tarih: 28 Haziran Pazar / 14.00
Yer: Esenyurt İşçi Kültür Evi
(Bahçeyolu Cad. 936. Sk. No:13 - Esenyurt Lisesi karşısı)

sermaye sınıfına karşı öfke ve kinimiz bir kez daha bilenmiştir. Bu saldırılar değil bizleri yıldırarak, bizleri daha da çelikleştirilmektedir. Sınıf çalışmasında daha da motive etmiştir.

Sabra saldırısı benzeri saldırılar önümüzdeki günlerde daha sık karşımıza çıkacaktır. Asalak patronlar takımı devrimci siyasal faaliyete ve bu faaliyetin yürütücüleri olan sınıf devrimcilerine karşı daha pervasız ve saldırgan davranacaklardır. Bu saldırılara anında tok ve eylemli bir yanıt verilmesi sınıf mücadelesinin geleceği açısından büyük bir önem taşımaktadır. Yaşamları köleleştirilmiş milyonlarca işçi ve emekçinin sermaye sınıfının ve onların çıkarlarının bekçisi olan sermaye devletinin saldırılarını örgütlü bir tutumla karşılamaları bir ihtiyaç ve zorunluluktur.

Milyonlarca işçi ve emekçinin sömürü üzerine kurulu bu düzene duyduğu öfke ve mücadele arayışını

açığa çıkarılarak örgütlü bir güç haline getirmek biz sınıf devrimcileri için bugün en yakıcı bir sorumluluktur.

Bu güçle düzenleyeceğimiz Tekstil İşçileri Kurultayı'na yüklenecek ve buradan tekstil işçileri olarak mücadelede bir adım daha ilerleyeceğiz. Kurultayımızı sınıfın mücadele kürsüsüne çevireceğiz. Verilen ilk anlamlı cevap ve atılan adım elbette yeterli değildir. Asıl yanıt sermaye sınıfının ve onun sömürü düzeninin tarihin çöplüğüne gönderildiği gün verilecektir. Özlemlerimiz gerçekleşene kadar devrim ve sosyalizm davasını büyütme, düşmanın büyüyen korkularını kâbusa çevirecek zafere ulaşana dek bu bedelleri ödemeye ve bu fedakârlığı göstermeye hazırız...

Esenyurt Tekstil İşçileri Kurultayı
Hazırlık Komitesi

Tutuklu BDSP'lilerle dayanışmaya!

Sabra patronunun bülten dağıtımını yapan sınıf devrimcilerine yönelik saldırısını fabrika önünde protesto eden BDSP'liler 9 Haziran akşamı polis saldırısına hedef olmuş, saldırı sırasında 4 devrimci gözaltına alınmıştı. 4 BDSP'li 10 Haziran günü çıkarıldıkları Büyükçekmece 2. Sulh Ceza Mahkemesi kararınca tutuklanarak cezaevine gönderilmişti.

Cezaevlerine götürüldükleri ilk gün geçici koşullarda kalan devrimciler yeni koşullara alındılar. Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi'ne gönderilen Emine Burcu Eker, Sergül Tarhan ve Melek Can B4 koğuşuna yerleştirilirken, Metris Cezaevi'ne gönderilen Deniz Edemir ise T2C5 koğuşuna yerleştirildi.

Gözaltı süresi boyunca polis terörüne maruz kalan

BDSP'li tutsakların avukatlarıyla yaptıkları görüşmelerde sağlık durumlarının iyi olduğu öğrenildi.

Devrimci tutsaklarla dayanışma amacıyla kullanılacak iletişim adresleri aşağıdadır:

**Emine Burcu Eker, Sergül Tarhan,
Melek Can**
Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi B4
koğuşu
Bakırköy / İstanbul

Deniz Edemir
Metris Cezaevi T2C5 koğuşu
Metris / İstanbul

Sabra Tekstil saldırısı protesto edildi...**“Tutuklular serbest bırakılsın!”*****Tutuklamalar İHD’de protesto edildi***

BDSP ve Esenyurt İşçi Platformu / Tekstil İşçileri Komisyonu, 17 Haziran günü İHD İstanbul Şubesi’nde düzenlediği basın toplantısıyla Sabra patronunun saldırılarını ve tutuklama terörünü protesto etti. Emekli-Sen Kadıköy Şubesi ve İHD İstanbul Şubesi’nin destek verdiği açıklamada tutuklama terörünün arka planına değinildi.

Saldırıların sorumlularının eninde sonunda işçi ve emekçiler tarafından yargılanacağını vurgulandığı açıklamada “*Tarihte her zaman işçi kanı dökenler döktükleri kanda boğulmuşlardır.*” denildi.

“*Çağrımız alinteriyle, onuruyla yaşayan tüm emeği çalışanlardır.*” sözleriyle işçi ve emekçiler sabra patronundan ve sermaye düzeninden hesap sormaya çağrıldı. Açıklamanın sonunda, tutuklu devrimcilerin serbest bırakılması, Sabra Tekstil patronunun ve tetikçilerinin hesap vermesi istendi.

Basın açıklamasının ardından İHD İstanbul Şubesi adına konuşan **Rıza Dalkılıç**, örgütlenmenin önündeki engellerin kaldırılması gerektiğini söyleyerek Esenyurt İşçi Platformu’na yönelik saldırı ve tutuklamaları kınadı.

Emekli-Sen Kadıköy Şube Başkanı Yalçın Vural da toplantıda yaptığı destek konuşmasında saldırıları lanetledi. Tutuklananların serbest bırakılmasını isteyen Vural, olayın birçok boyutunun olduğunu belirterek, tekstil sektöründe olduğu gibi Sabra Tekstil’de de genç ve kadın işçi sömürüsünün yaşandığını, yaşanan son saldırıların sınıf mücadelesinde çetin bir boyuta işaret ettiğini söyledi.

Açıklamada Sabra patronunun silahlı saldırısı sırasında bacağından yaralanan ve tedavisi halen devam etmekte olan Tahsin Alıcı’nın kardeşi **Tarık Alıcı** söz aldı. Alıcı yaptığı konuşmada, saldırı sürecine değinerek, Tahsin Alıcı’nın evraklarını almak için adliyeye gittiğini ancak evraklarının dahi kaybedildiğini belirtti.

Tarık Alıcı’nın konuşmasıyla basın toplantısı son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Faşist baskı ve terör Gazi’de lanetlendi

Devlet terörü 16 Haziran akşamı Gazi Mahallesi’nde yapılan yürüyüşle protesto edildi.

GOP BDSP’nin gerçekleştirdiği yürüyüş saat 20.00’de eski karakoldan başladı. En önde “Patron kurşunladı, polis terör estirdi, mahkeme tutukladı! Faşist baskı ve terör sökmeyecek! Eli kanlı katiller hesap verecek! / BDSP” şiarlı pankart taşındı. Yürüyüş boyunca emekçilere saldırıyı teşir eden konuşmalar gerçekleştirildi. Çevrede biriken emekçilerin ilgiyle izlediği yürüyüş cemevine gelinmesiyle sonlandırıldı. Cemevi önünde emekçilere yönelik yapılan konuşmanın ardından basın metni okundu.

Basın metninde, gerçekleştirilen saldırının ilk olmadığına, son da olmayacağına değinildi. Sermaye düzeninin, krizin toplumda yaratabileceği muhtemel büyük sosyal patlamanın önünü almak ve örgütlü güçleri tasfiye etmek istediği ifade edildi. Gerçekleşen saldırıları göğüslemek için devrimci ilerici kurum ve kişilere birlikte hareket etme çağrısı yapıldı. Basın metninin okunmasının ardından atılan sloganlarla

eylem sonlandırıldı.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı yürüyüş boyunca saldırıyı teşir eden ve saldırıyla ilgili önümüzdeki günlerde yapılacak eylem programını duyuran bildiriler dağıtıldı. Yürüyüşe **Devrimci Hareket**, Mücadele Birliği Platformu, **DHF**, Partizan, **DHB**, **TÖP** ve **Sosyalist Parti** destek verdi.

Kızıl Bayrak / GOP

ÇHD saldırıyı kınadı

ÇHD İstanbul Şubesi, yaşanan saldırılar ve ardı sıra gerçekleşen hukuksuz uygulamalarla ilgili 16 Haziran günü Galatasaray Lisesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

“*Emeğe ve savunmaya yönelik polis terörüne son! / Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi*” pankartının açıldığı basın açıklaması Güray Dağ’ın şube adına yaptığı konuşma ile başladı, ardından basın metnine geçildi

Yaşananlarla hukuksuzluğun, yasalardaki eşitsizliğin, polis terörünün bir kez daha gözler önüne serildiğinin vurgulandığı açıklamada İstanbul Barosu ve ÇHD üyesi olan avukatların karakolda polislerin hakaretlerine, sözlü ve fiili tacizlerine maruz kaldıkları belirtildi.

Basın açıklamasında polis terörünün her alanda yaygınlaştığı ve mahkemelerin de kolluk güçlerini temize çıkarmak için çaba harcadığı belirtilerek şunlar söylendi:

“*Bütün bunlar olurken her alanda kolluk güçleri baş aktörler olarak sahneye çıkmaktadır. Cezaevinde, karakolda yahut sokakta kolluk güçleri kendilerini koruduğunu bildikleri yasalardan güç alarak sözlü tacizden, işkenceyle adam öldürmeye kadar her türlü suçu işlemektedir. Mahkemeler de kolluğun yargılandığı davalarda adeta kolluk güçlerini temize çıkarmak istercesine çalışmaktadır. Polislerin arkalarına aldıkları güce duydukları güvenin boyutları ortadadır.*”

Açıklama ÇHD’nin ezilen ve sömürülenlerin yanında mücadelesini sürdüreceğini yinelediği sözlerle sona erdi.

Basın açıklamasına BDSP, EHP, DTP İstanbul İl Başkan Yardımcısı Dursun Yıldız ve Entes direnişçisi Gülistan Kobatan destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Esenyurt’taki saldırılara karşı Adana’da ortak eylem

Saldırı ve tutuklamalar Adana’da 13 Haziran günü

16 Haziran 2009 / Galatasaray

protesto

edildi. Eylem saat 12.00’de İnönü Parkı’nda “Baskılar bizi yıldıramaz!”, “Devlet terörüne son!” sloganlarıyla başladı. Ortak açıklamada krizin faturasının işçi ve emekçilere ödetirilmesi çabasının beraberinde dizginsiz bir baskı ve terör uygulaması da getirdiği, son dönemde gerek hak arama eylemlerine, gerekse de işçi ve emekçilerin örgütlülüklerine dönük saldırıların bunun somut bir göstergesi olduğu ifade edildi.

İstanbul’da yaşanan saldırıya değinilen konuşmada patronun kurşun sıkıldığı, polisin saldırdığı ve yargıçların tutukladığı ifade edilerek bu işleyişin aynı zamanda sermaye düzeninin tüm bir sınıf özünü ve kimliğini, ayrıca çalışma tarzını ortaya koyduğu belirtildi.

Alinteri, BDSP, ÇHKM, ESP, Halkevleri, Türkiye Gerçeği tarafından gerçekleştirilen eyleme DİSK / Emekli Sen Adana Şube yöneticileri, Halk Cephesi ve Mücadele Birliği Platformu da katılarak destek verdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Tutuklama terörüne karşı Taksim’de eylem...

Esenyurt Haramidere’de Sabra patronunun silahlı saldırısının ardından devreye giren tutuklama terörü 11 Haziran günü Taksim Tramvay Durağı’nda gerçekleştirilen eylemle lanetlendi.

BDSP ve Esenyurt İşçi Platformu tarafından gerçekleştirilen basın açıklamasında yapılan konuşmalarda tutuklanan devrimcilerin serbest bırakılması istendi. Sermaye düzeninin son dönemde gerçekleştirdiği saldırılara değinildi.

Eyleme Halkevleri, ESP, Alinteri, ODAK, PDD, Devrimci Hareket, Kaldıraç, Herkese Sağlık ve Güvenlik Gelecek Platformu ve Eğitim-Sen 6 No’lu Şube’den kamu emekçileri de destek verdi.

Yapılan açıklamada sınıf devrimcilerine yönelik

tutuklama saldırısının arka planına değinilerek patron-polis saldırısının ardından devreye sokulan tutuklamaların sermaye sınıfının işçi sınıfına karşı beslediği sınıf kininin bir sonucu olduğu vurgulandı.

Açıklama şu sözlerle sona erdi:

“Hiçbir güç bizi devrim mücadelesinden alıkoyamaz. Hiçbir kurşun devrimci sınıf faaliyetine engel olamaz. Hiçbir duvar devrimci soluğumuzu kesemez. Hiçbir güç milyonlara yaşam hakkı tanımayan bu çürümüş düzeni ve kurumlarını ayakta tutamaz.”

Herkes Sağlık Güvenli Gelecek Platformu adına Nuri Günay'ın yaptığı destek konuşmasında ise son dönemde KESK üzerinden yoğunlaştırılan saldırılara değinildi. Birlikte mücadele etmenin önemine vurgu yapıldı. Tutuklananların serbest bırakılmasının istendiği konuşma “Yaşasın devrimci dayanışma!” sözüyle sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ankara BDSP'den tutuklama protestosu

Tutuklama terörü 12 Haziran günü **Ankara BDSP** tarafından gerçekleştirilen basın açıklamasıyla protesto edildi.

Saat 18.30'da Yüksel Caddesi'nde İnsan Hakları Anıtı önünde toplanan BDSP'liler “Haramilerin saltanatını yıkacağız! Saldırıların hesabını soracağız!” pankartını açarak eyleme başladılar.

Açıklamada kapitalizmin işçi ve emekçilere sunduğu sömürü cehennemi anlatıldıktan sonra düzen kurumlarının devrimci faaliyeti ezmek için elbirliği yaptığı vurgulandı. Sınıf devrimcilerinin tüm işçi ve emekçiler ile bütün bir topumu hedef alan bu saldırıları yanıtızsız bırakmayacağı söylendi.

Partizan, AKA-DER, Eğitim Emekçileri Derneği, Halkevleri'nin de destek verdiği eylem “Yaşasın devrimci dayanışma!” sloganıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / Ankara

Antakya BDSP saldırıyı lanetledi

Antakya BDSP yaptığı açıklamayla Esenyurt'ta yaşanan saldırı ve tutuklamaları protesto etti. Patron ve polis saldırısına direnen BDSP'lilerin selamlandığı açıklamada “Bugün Esenyurt'ta yaşanan saldırıyla birlikte asalak burjuvazinin sonunun yaklaştığını görünce nasıl da çırpınmaya başladığını bir kez daha görmüş olduk.” denildi.

Açıklamada şunlar söylendi: “Asalak burjuva sınıfı ve onun devleti bugün sadece Esenyurt'ta değil ülkenin dört bir tarafında işçilere ve emekçilere saldırmakta emekçilerin mücadelesinden duyduğu korkuyu bir kez daha gözler önüne sermektedir. Biz sınıf devrimcilerine burada düşen görev burjuva sınıfının korkusunu gerçeğe dönüştürmektir.”

OSİM-DER tutuklu üyelerine sahip çıktı!

OSİM-DER yaptığı yazılı açıklamayla yaşanan saldırıları lanetledi ve aralarında üyelerinin de bulunduğu 4 devrimcinin serbest bırakılmasını talep etti.

Krizi fırsata çevirmeyi amaçlayan patronların sınıfın hareketlenmesinden endişe duyduğunun belirtildiği açıklamada sermaye devletinin bu korkunun sonucu olarak direnişlere gaz bombalarıyla, coplarla, tazyikli suyla saldırdığı ifade edildi.

Esenyurt'ta yaşanan saldırının da aktarıldığı açıklamada şunlar söylendi:

“Bu tablo biz sınıf bilinçli devrimci işçileri hiç şaşırılmamaktadır. Çünkü sermaye sistemi bu şekilde işlemektedir. Bu devlet sermayenin çıkarlarına göre işlemektedir. Mahkemeler, kolluk kuvvetleri sömürü sistemini korumaktadır. Sermaye kendi sömürü sistemlerini, saltanatlarını bu şekilde ayakta tutmaya çalışmaktadır.”

Saldırıların mücadele iradesini kıramayacağını vurgulandığı açıklama şu sözlerle sona erdi:

“Bu haksızlığın son bulması için tutuklanan üyelerimiz ve devrimciler serbest bırakılsın. Tutukluların serbest kalması için elimizden gelenin fazlasını yapacağımızdan kimsenin kuşkusu olmasın. Ayrıca bu ülkenin emekten, işçi sınıfından yana olan tüm ilerici ve devrimci kişi ve kuruluşlarını bu olayı kanamaya ve birleşmeye çağırıyoruz.”

Saldırıya karşı destek mesajlarından

BİR-KAR: Direnen ve tutuklanan işçilerle dayanışmaya!

(...) Direnen işçiler, emekçiler, kamu çalışanları ve Kürt halkı, benzeri eylemli ve çok yönlü çabaları, siz Avrupa'nın farklı uluslarından işçilerden, emekçilerden, ilerici ve devrimci gençliğinden, ilerici sendikacılardan, aydınlardan ve ilerici ve devrimci güçlerden de beklemektedir.

Saldırıya direnen ve direndiği için tutuklanan işçiler, bu türden desteği ve dayanışmayı fazlasıyla hak etmektedir. Öyleyse, her bakımdan hak ettikleri desteği ve dayanışmayı onlardan esirgemeyelim.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) olarak, Avrupa'nın çeşitli uluslarından tüm işçilerini, emekçilerini, ilerici ve devrimci gençliğini, ilerici sendikacı ve aydınları, yerli ve göçmen tüm ilerici ve devrimci güçlerini, Sabra Tekstil'deki saldırıları eylemli biçimde teşhir ve protesto etmeye, direnen ve tutuklanan işçilerle maddi bakımdan destek de dahil, çok yönlü olarak dayanışmaya, tutuklanan sınıf devrimcilerinin serbest bırakılması için etkin çabalar ortaya koymaya çağırıyoruz.

Tutuklanan BDSP çalışanı devrimciler derhal serbest bırakılsın!

**İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!
Haramilerin saltanatı er ya da geç yıkılacak!**

**Yaşasın enternasyonal sınıf dayanışması!
(İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu) BİR-KAR**

Saldırıları devrimci çalışmalarımıza engel olamayacak!

Hiçbir saldırı ne devrimci çalışmalarımıza ne de sosyalizm davasını zaferle taçlandırmamıza engel olamayacaktır. Sınıf devrimcilerinin yıllardır inatla ve sabırla sınıfı kazanmak için sürdürdükleri çaba doğal olarak işçilerin sempatisini kazanırken sınıf düşmanlarımızın dikkatini çekiyor.

(...) Sermaye sınıfının (resmi ve sivil) bir bütün olarak duyduğu korkunun nedeni ise çağımızın tek devrimci sınıfının yani işçi sınıfının sessiz ama derinden gelen ayak sesleridir.

Yoldaşlarımızın bu süreci hızlandırmak için kesintisiz olarak mücadeleyi daha ileriye taşıyacaklarına olan sonsuz güvenle dayanışma duygularımızı iletiyoruz.

Yoldaşlarımıza yönelik alçakça saldırıları kınıyor ve yoldaşa dayanışmamızı iletiyoruz.

BİR-KAR Dortmund

Korkuları gerçekleştirecek, saltanatları yıkılacak!

(...) Sınıf devrimcileri yılmayacaklardır. Onlar yine yıllardır yaptıkları şeyi yapacak, haramilere inat, işçileri aydınlatma, örgütlenme çabalarını aralıksız sürdürecektir. Ve gündüzlerinde

sömürülme, gecelerinde aç yatılmayan bir gelecek için mücadele hedefinden asla ve asla vazgeçmeyeceklerdir.

Haramidere'nin asalak haramilerinin korkuları yersiz değildir. Buradan bir kez daha ilan ediyoruz ki, saltanatları er ya da geç yıkılacaktır.

Essey Bir-Kar çalışanları olarak, Esenyurtlu yoldaşlarımıza dönük saldırıyı sınıf kinimizle protesto ediyor, sınırsız bir işçi düşmanlığının ürünü ve ifadesi olan saldırı karşısında onlarla tam bir dayanışma içinde olacağımızı bildiriyoruz. Bundan önce olduğu gibi, bu saldırı karşısında da, Haramidereli sınıf kardeşlerimiz de dahil, tüm direnen sınıf kardeşlerimizle çok yönlü bir dayanışma içinde olacağız.

Essey / BİR-KAR

Emekçilere yönelik faşist baskı ve terörü kınıyoruz!

ABD uşağı faşist Türk devleti son zamanlarda baskı ve zoru tekrar azıya almış bulunuyor. Önce, özgürlük ve eşitlik talep eden Kürt halkının en meşru kurumlarına yönelik baskınlar yapılarak, onlarca DTP yönetici ve üyesi tutuklandı.

Bunu, KESK'e yönelik devlet terörü izledi. Onlarca KESK üye ve yöneticisi gözaltına alınarak tutuklandı.

Türkiye'de devlet terörünün son hedefi ise, **Esseyurt İşçi Platformu** çalışanı devrimciler oldu.

(...) Bu saldırı sadece Esseyurt İşçi Platformu'nda örgütlü işçilere değil, tüm işçi sınıfına ve emekçilere, tüm ilerici-devrimci güçlere yapılmıştır. İşçi sınıfına ve devrimcilere yönelik bu saldırının hesabı eninde sonunda sorulacak, sorumlular işçi, emekçiler tarafından yargılanacaktır.

DEKÖP-A olarak, yapılan bu hain saldırıyı nefretle kınıyoruz. Yaşanan saldırılara sessiz kalınmamalıdır. Türk devletinin işçi ve emekçilere karşı yürüttüğü baskı ve teröre karşı Avrupa'daki tüm işçi ve emekçileri karşı koymaya çağırıyoruz.

Avrupa Demokratik Kitle Örgütleri Platformu (DEKÖP-A)

15 Haziran 2009

AvEG-Kon, Yaşanacak Dünya Gazetesi, ADHK, BİR-KAR, ATİK, YEK-KOM

Sabra'daki saldırıyı kınıyoruz!

Sabra Tekstil patronu ve uşakları ile ardından polis tarafından sınıf devrimcilerine yöneltilen saldırıyı kınıyoruz. 4 sınıf devrimcinin hukuk terörüyle tutuklanmasını protesto ediyoruz.

İşçi sınıfı her zaman bu tür saldırıların hedefi olmuştur. Ama bu saldırılar onların ve ait oldukları kapitalizmin sonunun gelmesini engelleyemeyecektir. Sınıf devrimcileri başarıya ulaştıkça, korkuya kapılanlar saldırmaktadır.

Saldırıyı lanetliyoruz. Sınıf kardeşlerimizin yanında olduğumuzu bildiririz.

Kahrolsun kapitalizm, yaşasın sosyalizm!

Nürnberg'den işçiler

Sabra Tekstil saldırısı üzerine Esenyurt İşçi Platformu çalışanlarıyla konuştuk...**“Devrimci sınıf çalışmamızı derinleştirecek ve mücadelemizi ileri taşıyacağız!”**

- Sabra Tekstil önünde uğradığınız saldırı sürecini aktarır mısınız?

- 28 Haziran 2009 tarihinde gerçekleştireceğimiz Esenyurt Tekstil İşçileri Kurultayı'nın çağrı bildirimlerini tekstil işçilerine ulaştırmak için yoğun bir çalışma yürütüyoruz. Sabah iş girişlerinde, akşam çıkışlarda, işçi servislerinin geçiş güzergâhlarında dağıtımlar yapıyoruz.

8 Haziran sabahı da farklı farklı fabrikalara bildirimimizi ulaştırmak için işbölümü yapmıştık. Aynı anda 4 fabrikada dağıtımlar başladı. Bu fabrikalardan biri de Sabra Tekstil'di. Sabra Tekstil büyük ölçekli bir fabrika. Ve bu fabrikada işçiler 450 TL gibi sefalet ücretleriyle, sigortasız çalıştırılıyorlar. Üstelik bu ücretlerin ödenmesi dahi geciktiriliyor. Yoğun ve pervasız sömürünün yaşandığı Sabra'da işçiler işten atılma korkusuyla sindirilmiş durumda. Biz sınıf bilinçli devrimciler için bu sömürüye maruz kalan Sabra işçilerine seslenmek ertelenemez bir görevdi.

İlk dağıtımı 8 Haziran sabahı gerçekleştirdik. Sabah girişi olduğu için servisler aralıklarla geldi. İlk servise dağıtım yaptıktan sonra ikinci servisin gelmesini bekledik. Bu bekleme sırasında işçilerin çay içtiği büfede bulunan birkaç işçiye de bildirimimizi verdik. Bu esnada büfe sahibi dağıtımı engellemeye çalıştı ve ufak bir arbede de burada yaşandı. Büfe sahibi servis şoförlerine “ne duruyorsunuz vursanıza şunlara” diyerek kitleyi saldırtmaya çalıştı ancak bizim yanıtımız karşısında başarısız oldu.

Servisler gelmeye başlayınca buradan ayrılıp dağıtıma devam ettik. Önce fabrikanın sivil giyimli güvenlikleri “yerleri kirletiyorsunuz, dağıttırmayız” diyerek dağıtımı engellemeye çalıştı. Dağıtımımızı engelleyemeyeceklerini ifade ederek faaliyete devam ettik. Dağıtımı böylece durduramayacaklarını anlayınca bu kez de işçilere “almayın kağıtları, çabuk içeri girin, alanlardan sorarız hesabını” diyerek bildirimlerin alınmasını engellemeye çabaladılar. Bu manevraları da boşa çıktı. Bildiriye alan işçi sayısında azalma olsa da işçilerin büyük bir kısmı bildiriye almaya devam etti. Bunda da başarısız olunca fiziki saldırıya geçtiler. Ancak cevapları verilince zorbalıklarını ilerletemediler. Bu esnada biz tüm işçilere ulaşmaya devam ettik. Son servise de dağıtım yaptığımız esnada araçtan inenler de (sonradan öğrendiğimiz üzere müdürler, idari kadrodan bir kısım ve patron yalakası işçiler, güvenlikler) dağıtımı tehditler savurarak durdurmaya çalıştı. Bunun üzerine işçilere seslenmeye başladık. İşçilerin örgütlenmesinden korktuklarını bu yüzden dağıtımı engellemeye çalıştıklarını, örgütlü işçilerin patronların sömürüsüne son vereceğini vurgulayan konuşmalarımız saldırgan güruhun kokuşmuş beyinlerine mermi gibi çakıldı. Çağrımızı duymamaları için işçilere bağırarak, hızla fabrikaya sokmaya çalıştılar. Ardından 15 kişilik bir grup üzerimize saldırdı. Tekme ve yumruklarla iki arkadaşımızı ağır şekilde darp edildi. Bu esnada zorbaları durdurmaya çalışan bir Sabra işçisine de yumruklarla saldırdılar.

Ertesi gün aynı fabrikaya bildirimimizi ulaştırmak ve işçilere saldırının teşhirini yapmak için fabrikanın

önüne toplu olarak gittik. Devrimci çalışmamızın ısrarından, kararlılığından ve işçilerin örgütlenmesinden duyduğu korkuyla Sabra patronu tetikçilerini kapının önüne yerleştirmişti. Fabrika önüne yaklaştığımızda ateş açmaya başladılar. İlk kurşunlardan biri bir arkadaşımızın dizine geldi. Yaralı arkadaşımızı kurşunlardan korumaya çalıştığımız esnada saldırganlar yerde yaralı yatan arkadaşımıza kurşun sıkmaya devam etti. Aynı yaralı bacağa bir kurşun daha isabet etti. Yerdeki yaralı arkadaşımıza sopalarla vurmaya devam ettiler. Hemen onun ardından elinde silah olan başka iki kişi daha çıktı, onların yanında elinde kasaturalar olan, sopalar olan başkaları da çıktı ve saldırmaya başladılar. Elinde silah olan güvenlik görevlileri ve patron yanlısı çalışanlar ateş etmeye başladı. Bu sırada bir işçi arkadaşımıza daha kurşun isabet etti. Hiçbir şekilde hedef gözetmeksizin üzerimize ateş etmeye başladılar. Bu arada yaralıya vurmalarına engel olmaya çalışan bir servis şoförüne de saldırdılar. Olay yerinden çıkarak bacağından yaralanan arkadaşımız için acil olarak ambulans çağırdık. Ambulansla yaralıları hastaneye kaldırdık. Olayın ardından biraz zaman geçtikten sonra gecikmeli olarak olay yerine polis geldi. Sadece silahlı zorbalardan birini gözaltına alarak ayrıldı. Ancak burjuva yasaları da iki gün içinde bu katilini aklayarak serbest bıraktı. Sonradan öğrendiğimiz üzere polis bu tetikçiyi göstermelik olarak gözaltına alırken işçilerden bir kısmı “patron da suçlu onu da götürün” diyerek tepki göstermiş. Patron, tepki gösterdi diye bir kadın işçiyi de gözaltına aldırtmak istemiş ancak işçiler bırakmamış.

Yaralılarımızı hastaneye kaldırdıktan sonra toplanarak Sabra Tekstil Fabrikası önünde basın açıklaması yapma kararı aldık. 100 kişilik bir kitleyle öfkeli sloganlarla Sabra'nın önüne doğru gittik. Bu kez de patronların sömürü sistemini korumakla görevli polisler fabrikanın önünde barikat kurarak, basın açıklamasına izin vermeyeceklerini söylediler. Bu tutumlarına devrimci militanlıkla yanıt verildi. Kitle fabrikanın önüne ilerlemek isteyince polislerin tamamı silah çekerek ateş etmeye başladı. Devrimciler silaha, gaz bombası ve coplara karşı taşlarla direnişe geçti. Kitlenin kararlılığından ve öfkesinden korkan polisler geri adım atmak zorunda kaldı. Bu çatışmada 3 işçi kadın ve bir lise öğrencisi arkadaşımız gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar çıkarıldıkları mahkemeye tutuklandılar. Maruz kaldığımız bu baskı ve terör, bu sömürü düzeninin aynasıdır. Patronlar kurşun sıkıyor, polis baskı ve terör uyguluyor, yargıç tutukluyor. Burjuva devletinin adaletinin de tüm diğer uygulamaları gibi sadece zenginlerden yana olduğu bir kez daha gözler önüne serildi.

- Sabra Tekstil önündeki basın açıklamasından sonra yapılan eylemlere değinir misiniz?

- Basın açıklamasını gerçekleştirdikten sonra Haramidere'den Köyiçi'ne kadar sloganlarla ve marşlarla yürüyüş düzenledik. Meydanda gözaltılarını serbest bırakılması için 2 saatlik oturma eylemi yaptık ve oturma eylemi sırasında işçi ve emekçileri saldırının hesabını sormaya, örgütlenmeye çağırdık. İlerleyen günlerde Sabra Mağazası önünde bir basın açıklaması daha yaptık. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na

bağlı İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde Entes direnişçisinin gerçekleştirdiği basın açıklamasına ve direnişçi işçilerin düzenlediği Cumartesi Yürüyüşü'ne katılarak Sabra saldırısıyla ilgili açıklama yaptık. Direnişçi İşçiler Platformu'nun 14 Haziran günü düzenledikleri sempozyuma da katılarak saldırı burada da direnişçi işçilere duyuruldu. Bir de 17 Haziran günü İHD'de konuyla ilgili basın toplantısı gerçekleştirdik.

- Önümüzdeki süreçte nasıl bir çalışma yürütmeyi düşünüyorsunuz?

- 19 Haziran'da Sabra Tekstil patronunun üyesi olduğu Tekstil İhracatçıları Derneği önünde basın açıklaması yapacağız. Sabra Tekstil saldırısını teşhir eden afişleri bölgede yoğun olarak kullanacağız. Saldırımı yoğun olarak işlediğimiz *Esenyurt İşçi Bülteni*'ni işçi ve emekçilere ulaştıracacağız. Silahlı zorbalığa karşı bütünlüklü bir kampanya olarak eylem, etkinlikle aktif bir çalışma programı çıkarttık. 28 Haziran'da düzenleyeceğimiz Tekstil İşçileri Kurultayı'nda bu konuyu gündemimize alacağız.

Devrimci sınıf çalışmamızı derinleştirecek ve mücadelemizi bir adım daha öteye sıçratacağız. Bu saldırı yalnızca bizi daha da çelikleştirmiş, güçlendirmiş ve sınıf kinimizi bilemiştir. Bunlar sermayenin saldırıları karşısında verdiğimiz ilk yanıtlardır. Dost da, düşman da bilsin ki hesap eninde sonunda sorulacaktır. En büyük ve kalıcı yanıt ise işçilerin ve emekçilerin kapitalist sömürü düzenini yerle bir ettiği, yeni bir dünyanın inşasını attığı gün verilecektir.

- Son olarak saldırıyla ilgili ne gibi tepkiler aldığınızdan bahsedebilir misiniz?

Esenyurt işçi Platformu çalışanı işçiler saldırı karşısında tam bir dayanışma içerisinde oldu. Dostlarımızdan ve bölgedeki işçilerden olumlu tepkiler alıyoruz. Militan direnişimiz ve ısrarlı ve soluklu mücadelemiz sınıf içinde bize yönelik bir güven oluşturuyor. Tanımadığımız olayı duyan bazı işçiler ziyaretimize geldi ve destek sunmak istediklerini ifade ettiler. Bölgemizdeki ilerici, devrimci kurumlarda destek verdiler. Sabra işçilerinden de aldığımız olumlu tepkiler oldu, ancak durumdan korkan işçiler de var.

15-16 Haziran eylem-etkinliklerinden...

HSGGP 15-16 Haziran şehitlerini andı

15 Haziran Pazartesi günü, Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu Kadıköy Söğütlüçeşme'den Yoğurtçu Parkı'na yaptığı yürüyüşle 15-16 Haziran şehitlerini andı.

"15-16 Haziran direnişi yolumuza ışık tutuyor" ve "Herkese sağlık güvenli gelecek için birleşik mücadeleye!" pankartlarının açıldığı yürüyüş işçilerin katıldığı noktada son buldu. Burada polis müdahalesi sırasında kısa süreli arbede yaşandı. Ardından basın açıklamasını HSGGP adına Hasan Gülüm yaptı.

15-16 Haziran direnişinin anlatıldığı açıklamada 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin işçi sınıfı ve emekçilere yol gösterdiği belirtilerek krize ve emperyalist saldırılara karşı birleşik mücadele vurgusu yapıldı. Basın açıklaması saygı duruşuyla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Adana'da kitlesel eylem...

Adana Krize Karşı Emek ve Demokrasi Platformu, direnişin yıldönümünde kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdi.

14 Haziran günü İnönü Parkı'nda toplanan kitle, yolun bir kısmını trafiğe kapatarak açıklamanın yapılacağı İstasyon Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. En önde "Krizin faturasını ödemeyeceğiz" şiarlı platform pankartının yer aldığı yürüyüşte KESK Adana Şubeler Platformu da yer aldı.

Yürüyüşün ardından yapılan açıklamada, 15-16 Haziran direnişine değinilerek platformun bugüne kadarki mücadele süreci özetlendi. Krizin faturasının emekçiler tarafından ödenmeyeceği, bu faturaya alanlara çıkan insanlar tarafından izin verilmeyeceği ifade edildi.

Açıklamanın ardından yaklaşık 400 kişinin katıldığı eylem halaylar ve sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Direnış ve grevdeki işçiler Çalışma Bakanlığı'na yürüdü

Direnış ve grevdeki DİSK üyeleri Büyük Direniş'in yıldönümü vesilesiyle 16 Haziran Salı günü Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na yürüdü. Yürüyüşe, Sinter, Asemat ve Asil Çelik işçileri de katıldı.

300 kişilik kortej bakanlık önüne geldiğinde sloganlarını haykırdı. DİSK temsilcisi tarafından yapılan konuşmalarda işten atmalara, kıdem tazminatı hakkının gasbedilmesine değinildi. Sermayenin "Eve kapanma pazar çık" kampanyasının altına imza atan sendikalar teşhir edilerek kınandı.

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi yaptığı konuşmada "İki türlü sendika var, biri müsaade ile biri mücadele ile, DİSK mücadeleyi seçmiş ve bedeller ödemiş bir sendikadır" dedi. Açıklamanın ardından seçilen bir heyet önce Çalışma Bakanı ile ardından Adalet Bakanı ile bir görüşme gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

DİSK'ten Unkapanı'nda oturma eylemi

16 Haziran Salı günü DİSK üyeleri İstanbul'da Saraçhane'de toplanarak Unkapanı'nda bulunan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bölge Müdürlüğü'ne yürüdü. Yürüyüşün ardından yapılan açıklamada, yeni saldırılara karşı büyük direnişe benzer biçimlerde karşı çıkılması gerektiği vurgulandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DİSK direnişçi işçilerle!

15 Haziran Pazartesi günü direnişin yıldönümü vesilesiyle düzenlenen eyleme Kent A.Ş işçileri ve destek veren kurumlarla beraber yaklaşık 1000 kişi katıldı.

Karşıyaka İskelesi önünde toplanan kitle belediyeye yürüdü. Eylemde Genel-İş Sendikası Genel Başkanı Erol Ekici ve DİSK Başkanı Süleyman Çelebi kitleye seslendi.

15-16 Haziran ruhunun işçi sınıfının mücadelesinde büyük yere sahip olduğunu belirten konuşmalarda Kent AŞ işçisinin direnişle bu ruha uygun davrandığı ifade edildi. Yapılan konuşmaların ardından oturma eylemine geçildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

15-16 Haziran direniş Bursa'da selamlandı!

Büyük İşçi Direniş 15 Haziran Pazartesi günü Bursa'da da selamlandı.

Osmangazi Metro İstasyonu'nda toplanan yaklaşık 80 kişi Kent Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. "Kapitalizmin krizine, sosyal yıkıma, faşist saldırılara karşı mücadele ruhuyla yaşasın 15-16 Haziran direnişimiz!" yazılı pankartın arkasında yapılan yürüyüşün ardından Kent Meydanı'na gelindi.

Burada yapılan açıklamada direnişin ruhunu bugüne taşımamızın öneminden bahsedildi.

Ortak açıklamanın ardından BDSP temsilcisi de kısa bir konuşma yaptı ve İstanbul-Haramidere'deki patron saldırısını ve devlet terörünü anlattı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Eskişehir'de 15-16 Haziran Direniş selamlandı!

Eskişehir'de 16 Haziran günü aralarında DİSK, KESK, TMMOB, ESMMOB, Halkevleri, Kristal-İş ve TTB'nin bulunduğu kurumlar ve Genç-Sen üyeleri "15 - 16 Haziran ruhu ile mücadeleye, Eve kapanmadık sokaktayız!" pankartı ile yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi.

Burada konuşan DİSK Birleşik Metal-İş Şube Başkanı Bayram Kavak, "DİSK olarak sendikal yaşama ILO normlarının hakim kılınmasına kadar mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi. "Kıdem tazminatı fonu"na karşı bir kampanya başlatılacağı ifade edildi.

Kavak'ın ardından Genç-Sen adına bir açıklama yapıldı ve Genç-Sen'e yönelik kapatma davasının bir hak gaspı olduğu belirtildi.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

DDSB'den 15-16 Haziran eylemi!

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB), Büyük İşçi Direniş'in yıldönümü nedeniyle Taksim

Tramvay Durağı'nda 14 Haziran Pazar günü basın açıklaması gerçekleştirdi.

"15-16 Haziran ruhu ile mücadeleyi yükselt / DDSB" pankartının açıldığı eylemde 15-16 Haziran'ın işçi sınıfının hak ve özgürlükleri için mücadele günü olduğu belirtildi.

Fiili meşru mücadele çağrısının yapıldığı açıklamada ayrıca mevcut direnişler selamlandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İkitelli'de 15-16 Haziran eylemi...

Büyük Direniş, İkitelli'de de 16 Haziran akşamında selamlandı. BDSP, BİD, TÖP ve ESP'nin organize ettiği eylem eski postane önünde "39. yılında 15-16 Haziran direniş yol gösteriyor!" pankartının açılmasıyla başladı. Buradan sloganlarla İkitelli Parseller merkeze yüründü.

Burada yapılan açıklamada, Büyük Direniş selamlanarak işçi sınıfının bugün ciddi saldırılarla karşı karşıya olduğu belirtildi ve direniş yükseltme çağrısı yapıldı.

Küçükçekmece BDSP

DİSK'ten 15-16 Haziran etkinliği

DİSK 16 Haziran akşamı Ankara'da bir etkinlik gerçekleştirdi.

Emek mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına yapılan saygı duruşuyla başlayan etkinlik, 1963-1970 arası süreci anlatan kısa bir dia gösterimiyle devam etti.

Etkinliğin açılış konuşmasını yapan Sosyal-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Cancı bugün hala 39 yıl önceki sorunlarla karşı karşıya kaldığını söyleyerek, Kent A.Ş işçilerinin direnişine ve Asil Çelik grevine değindi.

80 kişilik katılımın büyük çoğunluğunu sendika yöneticileri oluştururken Genç-Sen üyeleri de etkinlikte yer aldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Gebze Sendikalar Birliği'nden 15-16 Haziran etkinliği!

Gebze Sendikalar Birliği, Büyük Direniş vesilesiyle 16 Haziran günü bir etkinlik düzenledi. Etkinlik 15-16 Haziran'da şehit düşen işçiler şahsında yapılan saygı duruşuyla başladı.

Çelik-İş Gebze Şube Başkanı ve Gebze Sendikalar Birliği Dönem Sözcüsü Şerafettin Koç 15-16 Haziran direnişinin tarihini anlatan ve önemine vurgu yapan kısa bir konuşma yaptı. Ardından 15-16 Haziran direnişinin tanıdığı olan bir işçi o günleri anlatan konuşma yaptı. Konuşma sonrası direniş anlatan belgesel gösterimi yapıldı.

Etkinliğe 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Gebze

İşçi ve emekçi hareketinden...

Adana SES'ten basın açıklaması

Geçen yıl gündeme gelen ancak yerel seçimlerden dolayı meclise getirilmeyen "Tam Gün Yasa Tasarısı"nın mecliste görüşülmeye başlaması nedeniyle SES Adana Şubesi tarafından 11 Haziran günü Devlet Hastanesi önünde basın açıklaması yapıldı.

Açıklamayı gerçekleştiren SES Adana Şube Başkanı Mehmet Antmen Tam Gün Yasa Tasarısı'nın kapsamını ve amaçladıklarını anlattı. SES'in "Sağlıkta Dönüşüm Programı"na karşı çetin bir mücadele yürüttüğüne de değinen Antmen şunları söyledi:

"Bu ülkede herkese eşit, ücretsiz, nitelikli ve ulaşılabilir bir sağlık sisteminin mümkün olduğunu, krizle birlikte bunun aynı zamanda hayati bir zorunluluk haline geldiğini biliyoruz. Mücadelemizi Grevli ve Toplu Sözleşmeli Sendikal Hak mücadelesiyle birleştirerek bundan sonra çok daha kararlı bir şekilde mücadeleye devam edeceğiz"

Kızıl Bayrak / Adana

"Tam Gün Yasası"na tepki

İTO ile SES Aksaray Şube üyeleri, "Tam Gün Yasa Tasarısı"nın geri çekilmesi talebi ile 12 Haziran günü Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi bahçesinde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasını gerçekleştiren işyeri temsilcisi Barış Sönmez, sağlığın piyasa malı ve sağlık çalışanın maliyet unsuru olmadığını belirterek, "Tam güne değil, tam gün kölelik düzenine hayır" dedi.

"Kamu Hastaneleri Birlik Yasası"nın hedeflerine de değinen Sönmez "Tam Gün" adı altında gündeme getirilen bu yasanın ve "Kamu Hastaneleri Birlik Yasası"nın derhal geri çekilmesini istedi.

Sönmez, "Tam gün çalışmaya evet, tam gün köleliğe hayır" dedi.

Sağlık emekçilerinin eylemine hasta yakınları da destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Emeklilerden mücadele kürsüsü

Emekli-Sen İstanbul Şubeleri, 26 Mayıs tarihinde başlattıkları "İnsanca yaşayabilecek bir ücret ve sendika yasamı istiyorum" kampanyasının son ayağı olan "Emekliler Kürsüsü"nü 13 Haziran günü Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda kurdu.

Kurdukları kürsüyle sorunlarını ve taleplerini yineleyen Emekli-Sen üyeleri gerçekleştirdikleri basın açıklamasında hak ve özgürlüklere tahammül edemeyen AKP'nin eylemlerini engellemeye çalıştığını ve zor kullandığını ifade etti.

Başlattıkları kampanyanın duyurusunu yapmak üzere geçtiğimiz haftalarda gerçekleştirdikleri eylemde 2,5 saat polis barikatı önünde bekletildiklerini belirten Emekli-Sen'liler Taksim Gezi Parkı'nda gerçekleştirdikleri açlık grevinin de engellemeyle karşılandığını belirttiler.

Basın açıklamasının ardından emekliler, "Emekliler Kürsüsü"nden yaptıkları konuşmalarla sorun ve taleplerini Bakırköylü emekçilerle paylaştılar. Konuşmaların ardından Emekli-Sen üyesi Seyit Aslan yazdığı bir şiiri okudu. Emekliler, müzik dinletisiyle beraber halaylar çekti.

Emekli-Sen'lilerin kurduğu kürsü saat 18.00'e kadar devam etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

ATV-Sabah grevi sürüyor, dayanışma büyüyor!

Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) üyesi ATV-Sabah çalışanları, grevlerinin 121. gününde yine Taksim'deydiler. Her hafta gerçekleştirilen ve direnişteki işçi ve emekçilerin kürsüsü haline gelen **Cumartesi Yürüyüşleri** geçen hafta olduğu gibi bu kez de kolluk güçlerinin engellemesi ile karşılaştı.

Taksim tramvay durağında saat 19.00'da toplanan, alkış, düdük sesleri ve "Grev, grev!", "Grev sürüyor dayanışma büyüyor!" sloganlarıyla yürüyüşe geçen kitlenin önüne sermayenin kolluk güçleri barikat kurdu. Kolluk güçlerinin barikat kurarak yürüyüşü engellemesi üzerine tramvay durağında oturma eylemi gerçekleştirildi.

"Sabah-ATV grevi sürüyor, dayanışma büyüyor!/TGS" dövizlerinin açıldığı eylemde, direnişlerinin birinci yılını doldurmak üzere olan Haber-İş üyesi E -Kart işçileri, Sinter Metal işçileri, Topkapı'da işten atılma saldırısına karşı direnişlerini sürdüren Kurtiş Matbaa işçileri, 2007 yılında Topkapı 2. Matbaacılar Sitesi'nde işten atılma saldırısına karşı direnişe geçen ve hukuksal mücadelelerini sürdüren Cem Öztaş Matbaası işçileri, Ümraniye-Dudullu'da işten atılma saldırısına karşı fabrika önünde direnişini sürdüren Entes işçisi Gülistan Kobatan, YTÜ önünde direnişlerini sürdüren YTÜ öğrencileri, Topkapı İşçi Derneği üyesi işçiler, OSB-İMES İşçileri Derneği üyesi işçiler, BDSP, Devrimci Emekçi Komiteleri (DEK) de dövizleriyle yer aldı.

Basın-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanı Türk-İş'e İstanbul Şubeler Platformu adına bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Dinçer yaptığı açıklamada tüm direnişçileri ve mücadeleciler sendikaları selamladı. Tüm saldırılara karşı işçi ve emekçilerin mücadelede kararlı olduğunu ifade eden Dinçer şunları söyledi: "Yaşadığımız dünyayı, ülkemizi sömürü çarkı haline getirenlere karşı mücadelede kararlıyız. Kriz bahanesiyle yüzbinleri sokağa atanlara, çare olarak, 'Pazara çık' diyenlere karşı, sokağa çıkmakta kararlıyız".

Ardından Esenyurt İşçi Platformu adına bir konuşma gerçekleştirildi ve Sabra Tekstil'de yaşanan saldırı süreci anlatıldı. "Kapitalist sistem yıkılana kadar mücadelemiz devam edecek. Katil Sabra patronu hesap verecek" denildi.

Daha sonra, Uğur Güç tarafından ATV-Sabah grevine ilişkin basın açıklaması yapıldı.

YTÜ Öğrencileri adına yapılan konuşmada ise, 2 haftadan beri yürüyüşlerine izin vermeyen sermayenin kolluk güçlerinin tutumu kınandı.

Eylemde söz alan emekçi bir kadın da kuş yemi satarak çocuklarını geçindirmeye çalıştığını söyleyerek kapitalist sistem içerisinde karşılaştığı sıkıntı ve güçlükleri dile getirdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sinter patronuna cevap...

Sinter Metal işçileri 15 Haziran günü, devam eden işe iade davalarının duruşmalarından bir tanesine daha gittiler.

Üsküdar Çiçekçi'de bulunan 3. İş Mahkemesi'nde görülen duruşmaya giden işçiler Sinter patronunun duruşmayı yürüten hakim hakkında itiraz hakkını kullandığını ("redd-i hakim") ve bundan dolayı duruşmanın 4 Ağustos tarihine ertelendiği öğrendiler.

Öğlene doğru adliye binası önüne gelen sendika yöneticileriyle birlikte bu durumu protesto eden bir basın açıklaması yaptılar. Akşam iş çıkışında ise fabrikadan çıkan servislerin önünde durarak çıkışı engellediler.

"Baskılar bizi yıldıramaz!", "Patron şaşırma sabrımızı taşırma!", "Sendika girecek şerefsizler çıkacak!", "Direne direne kazanacağız!" sloganlarını bir süre atan işçiler servislerin geçmesi için yolu açtılar.

Daha sonra işyeri önünde bir süre daha slogan attıktan sonra dağıldılar.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Adana'da krizin faturasına karşı toplanan imzalar meclise gönderildi

Adana Krize Karşı Emek ve Demokrasi Platformu'nun krizin faturasının işçi sınıfı ve emekçilere ödetilmesine karşı yürüttüğü faaliyetin bir parçası olarak gündeme gelen imza kampanyası imzaların 12 Haziran günü TBMM'ye gönderilmesiyle sona erdi.

Bugüne kadar emekçi semtlerinde yürüttüğü faaliyetin yanı sıra işçi ve emekçileri mücadeleye çağırarak platform, krize karşı tepkileri açığa çıkarmak hedefiyle yürüttüğü imza kampanyası sonucunda

toplanan binlerce imzayı TBMM Başkanlığı'na gönderdi.

12 Haziran günü gerçekleştirilen eylem Beşocak Meydanı'nda toplanılmasıyla başladı.

Sloganlarla Adana PTT Başmüdürlüğü önüne gelen kitle adına burada açıklama yapıldı. Platformun çalışmalarına değinildikten sonra imza metnindeki talepler sıralandı. Açıklama, imzaların gönderilmesiyle sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Adana Krize Karşı Emek ve Demokrasi Platformu'ndan basın açıklaması

Uzun zamandan bu yana tartışmaları süren ve bu süreç içinde birçok eylem ve etkinlik gerçekleştiren "Krize Karşı Emek ve Demokrasi Platformu Girişimi", yaptığı açıklamayla bugüne kadar "Girişim" olarak sürdürdüğü çalışmalarını bundan sonra "Platform" olarak sürdüreceğini duyurdu.

11 Haziran Pazar günü Eğitim-Sen Adana Şube binasında gerçekleştirilen açıklamayı KESK dönem sözcüsü ve Haber Sen Adana Şube Başkanı okudu. Açıklamada emperyalist-kapitalist sistemin yaşadığı krize çözüm bulamayacağı ifade edildi. Başbakanın söylemlerine rağmen sanayi üretiminin rekor düzeyde düştüğü, Türkiye'nin işsizlik oranında dünyanın en kötü 3. ülkesi olduğu ifade edildi.

Açıklamanın devamında, ortaya çıkan bu tablo üzerinden siyasal iktidarın krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmeye çalışacağı, ancak bunun karşısında platformun da "krizin faturasını ödemeyeceğiz" sloganlarıyla alanları dolduracağı ve bu saldırılara izin vermeyeceği ifade edildi.

Kızıl Bayrak / Adana

E-Kart grevi 1. yılında!

Sendika ve toplu sözleşme talebiyle 16 Haziran 2008 tarihinde greve çıkan Basın-İş Sendikası'na üye E-Kart işçileri, grevlerinin birinci yıl dönümünde Kanyon AVM önünde kitlesel bir eylemle Eczacıbaşı'nı protesto etti.

Saat 18.00'den itibaren Levent'teki Kanyon AVM önünde toplanmaya başlayan kitleye TÜMTİS, Deri-İş, Tek Gıda-İş, Haber-İş, Kristal-İş, Yol-İş, Tez-Koop-İş, grevdeki ATV-Sabah emekçileri, BDSP, Kaldıraç, P. Devrimci Duruş, Partizan, ESP, ÜİD-DER, TKP, Marksist Bakış da destek verdi. TİB-DER ve Direniş Platformu eyleme dövizleriyle katıldı.

Kitle bir saat boyunca coşkulu sloganlarını haykırdı. Basın-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanı Levent Dinçer'in yaptığı kısa bir konuşmanın ardından basın açıklamasına geçildi.

Basın açıklamasını, Basın-İş Sendikası Genel Başkanı Yakup Akkaya gerçekleştirdi. "Bugün buraya Eczacıbaşı'nın amiral gemisi Kanyon'da tepkimizi ve taleplerimizi haykırmak için toplandık" diyen Akkaya, demokratik kitle örgütlerine verdikleri maddi ve manevi destekten dolayı teşekkür etti.

Eczacıbaşı'nın sorumluluklarını hatırlatan Akkaya, Gebze'de faaliyet gösteren E-Kart'ı tanıtarak, E-Kart'ın sektöründe lider olduğunu vurguladı. Eczacıbaşı'nın TÜSİAD'ın önemli bir üyesi olduğunu hatırlatarak, 2006 yılında BM küresel ilkeler sözleşmesine imza atan Eczacıbaşı'nın ona uygun davranmadığını, sözleşmenin kağıt üzerinde kaldığını ifade etti. Sanata, spora kültüre ilgi gösteren Eczacıbaşı'nın sıra işçilerin anayasal haklarına gelince duyarsız kaldığını söyleyerek konuya ilgisiz kalan Çalışma Bakanlığı'na da seslendi.

Basın açıklamasının ardından konuşan Türk-İş Genel Sekreteri Mustafa Türkel, "E-Kart, DESA ve ATV-Sabah işçilerinin vermiş oldukları mücadeleye, devleti hukuka davet ediyor" diyerek, Eczacıbaşı'nın, E-Kart işçilerine zulmettiğini söyledi.

Basın açıklaması sonrasında E-Kart işçileri attıkları öfkeli sloganlarla Eczacıbaşı'nı protesto etti. Yaklaşık 500 kişi'nin katıldığı eylem "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tüm Bel-Sen TİS hakkı için yürüyor...

KESK'in 20 Haziran 2009 tarihinde Ankara'da gerçekleştireceği eylem öncesinde İzmir ve Diyarbakır olmak üzere iki koldan yürüyüş başlatan ve 19 Haziran günü Ankara'da gerçekleştirilecek eylemle yürüyüşlerini sonlandıracak olan Tüm Bel-Sen'liler sabah saatleride Konak Belediyesi önünde toplanmaya başladı.

"TİS'lerime ve sendikama dokunma" tişörtleri giyen Tüm Bel Sen üyeleri "Toplu sözleşme hakkımız engellenemez!" ve "Haklarımız için yürüyoruz!" pankartlarını açtılar.

Yürüyüş İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde son buldu. DİSK / Genel-İş ve Lastik-İş temsilcileri tarafından karşılanan emekçiler belediye binası önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Açıklamayı yapan Tüm Bel-Sen Genel Başkanı Vicdan Baykara, 2001 yılında çıkarılan 4688 sayılı sözde sendika yasasının kamu emekçilerinin grev ve toplu sözleşme haklarını tanımadığını vurgularken kimi belediyelerde imzaladıkları TİS'lere AKP tarafından Sayıştay devreye sokularak müdahale edildiğini sözlerine ekledi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Tüm Bel-Sen yürüyüş kolu Bursa'da...

KESK'e bağlı Tüm Bel-Sen'in TİS ve grev hakkı için başlattığı Ankara yürüyüşünün İzmir kolu Bursa'daydı.

Saat 17.30'da Heykel / Timurtaşpaşa'dan Büyükşehir Belediye Binası doğru yürüyüşe geçen Tüm Bel-Sen üyeleri, giydikleri "TİS'lerime ve sendikama dokunma" tişörtleriyle beraber "Toplu sözleşme hakkımız engellenemez!" ve "Haklarımız için yürüyoruz!" yazılı iki pankart açtılar.

Büyükşehir Belediye Binası önüne gelindiğinde Tüm Bel-Sen Genel Başkanı Vicdan Baykara bir basın açıklaması yaptı. Baykara açıklamasına krizin yükünü anlatarak başladı ve yerel yönetimlerde nitelikli bir kamu hizmeti verebilmek için çalışan kamu emekçilerinin yaşadığı sorunlara değindi. Toplu sözleşme haklarının engellendiğini belirten Baykara, KESK üyelerinin tutuklanmasını da protesto etti.

Yürüyüşe 120 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Direnen maden işçileri kazandı!

Muğla'nın Milas ilçesinde Türkiye Maden-İş Sendikası Yatağan ve Havalisi Şubesi'ne üye maden işçilerinin 17 gündür sürdürdüğü direniş kazanımla sonuçlandı.

T. Maden-İş'in örgütlü olduğu Güney Ege Linyitleri İşletmesi Yeniköy Linyitleri Müdürlüğü bünyesinde çalışan işçilerin madende yapılan asli işlerden biri olan 'patlatma işinin' taşeronla verilmesi istenmesine karşı 1 Haziran 2009 tarihinde başlattığı direniş 'patlatma işi ihalesinin uygulanmasının durdurulması' kararının işçilere bildirilmesinin ardından son buldu.

Taşeronla karşı kazanılan mücadeleyi "Gemileri yaktık geri dönüş yok!" ve "Yaşasın onurlu direnişimiz!" sloganlarıyla karşılayan maden işçileri basın açıklamasının ardından direniş çadırını söktüler.

Kazanımla sonuçlanan direniş üzerine açıklama yapan Türkiye Maden-İş Sendikası Yatağan ve Havalisi Şubesi Başkanı ve Türk-İş Muğla İl Temsilcisi Süleyman Girgin direnişteki işçileri kutladı.

Girgin maden işçilerinin kazanımının özelleştirmelere ve taşeronlaşmalara karşı mücadelede yeni umutların filizlenmesini sağlayacağını söyledi.

Tek Gıda-İş'ten imza kampanyası

Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş Sendikası hükümetin son günlerde gündeme almayı düşündüğü "kıdem tazminatı"nın kaldırılmak istenmesine karşı ülke genelinde başlattığı "Kıdem tazminatına dokunma" kampanyası çerçevesinde İstanbul'da Taksim Postanesi önünde 17 Haziran günü imza standı açtı.

Gün boyunca açık kalan standta yer alan imza metninde kıdem tazminatı hakkının kaldırılmak istenmesine karşı genel greve çıkma kağırsı yer aldı.

Manisa'da imza kampanyası

Tek-Gıda İş Sendikası'nın Türkiye çapında kıdem tazminatının kaldırılmaması talebi ile başlatmış olduğu imza kampanyası çerçevesinde Manisa'da da stand açıldı.

Manolya Meydanı'nda masalar açılarak yürütülen imza kampanyası 12 Haziran Cuma günü sona erdi.

Tek-Gıda İş üyelerinin sürdürdüğü kampanyaya Manisa İşçi Birliği Derneği de destek verdi. Manisa İşçi Birliği Derneği üyeleri de imza standında bulunarak katkı sundu.

Manisa İşçi Birliği Derneği çalışanları

Sömürü ve zulüm birleşik, militan

Sabra Tekstil üzerinden geçtiğimiz hafta Esenyurt'ta yaşanan gelişmeler biliniyor. Sabra Tekstil fabrikası önünde *Esenyurt İşçi Bülteni*'nin dağıtımını yapan sınıf devrimcileri, patronun silahlı adamlarının saldırısına hedef oldular. İki sınıf devrimcisi yaralandı. Bu saldırıyı protesto edenler ise polis ve yargı terörü ile karşı karşıya kaldı. Dört devrimci keyfi gerekçelerle tutuklandı.

Öncelikle temel önemde bir noktayı vurgulamakta fayda var; Sabra Tekstil önünde yaşanan silahlı saldırı, basit bir adli olay değildir. Burada, patron tarafından ortaya konulan, son derece bilinçli bir sınıf tutumu vardır. Sıradan güvenlik elemanlarıyla yetinmeyip kapıya silahlı korumalar diken, bildiri dağıtan devrimcilerin üzerine kurşun yağdırılması için talimat veren Sabra patronunun bu davranışı, mensubu bulunduğu sermaye sınıfının genel eğilimini ve bugünkü ruh halini yansıtmaktadır.

Sınıflı toplumların ortaya çıkmasından bu yana şiddet, sınıflar arasındaki iktidar savaşımının temel bir bileşeni olmuştur. Sınıfların ortaya çıkmasından itibaren devlet, egemen sınıfın kendi iktidarını korumasını sağlayan bir baskı aracı olarak şekillenmiştir. Kapitalizmde de devletin bu temel işlevi değişmemiştir. Kapitalist devletin temel işlevi, sermaye sınıfının iktidarını proleterya karşısında şiddet yoluyla korumaktır. Burjuva sınıfı bu zor aygıtını kullanmaktan hiçbir dönemde kaçınmamış, en aşağılık yöntemlere, en barbar katliamlara başvurmaktan çekinmeyeceğini tarihte sayısız kez göstermiştir. Şu ya da bu etkenlerle sınıflar arasındaki güç dengesinin değiştiği, iktidar savaşımının kızıştığı her durumda burjuva sınıf devlet aygıtını katıksız şiddet aracı olarak kullanmış, çoğu zaman bununla da yetinmeyerek devlet dışı gerici ve faşizan yapılanmaları da işçi sınıfının devrimci mücadelesine karşı seferber etmekten kaçınmamıştır.

Sermayenin şiddete başvurması için karşısında iktidarını somut olarak tehdit eden devrimci bir sınıf hareketi olması gerekmez. Burjuvazi, işçi sınıfının örgütlenmesinin ve devrimci bilinç kazanmasının gelecekte kendisi için ne büyük bir tehlike oluşturacağını tarihsel deneyimleri nedeniyle gayet iyi bilmektedir. Ve bunun içindir ki, işçi sınıfının örgütlenip bilinçlenmesine karşı her zaman sistematik bir mücadele yürütür. Kendini güçlü ve emniyette hissettiği zamanlarda bu sistematik çaba, kaba şiddetten ziyade başka araçlar kullanılarak sürdürülür. Bireysel kurtuluş fikrinin pompalanması, sendikaların işlevsizleştirilmesi ya da denetim altına alınması; işçi sınıfı içinde din, mezhep, dil, ırk, cinsiyet vb. türünden gerici ayrımlar yaratmak, şovenizm zehiriyle beyinlerini dumura uğratmak bu araçların bazılarıdır.

Sermayenin işçi sınıfının örgütlenip bilinçlenmesinden duyduğu korku, yönetememe kaygısının arttığı siyasal ve ekonomik kriz dönemlerinde daha da belirginleşir. Açlık ve sefaletle mahkûm edilen yığınlar bireysel kurtuluş fikrinin bir aldatmaca olduğunu kendi deneyimleriyle öğrendikçe güçlerini birleştirmeye yönelirler. Gelişen

örgütlü mücadele içinde ise burjuvazinin ve devletin gerçek yüzünü daha iyi tanıma imkanı bulurlar. Sermayenin yarattığı gerici ayrımlıklar silikleşir, şovenizmin etkisi azalır. Bu andan sonra kitleleri yalanlarla, sendikal bürokrasi eliyle denetim altında tutmak zorlaşmaya başlar.

Kriz dönemlerinde er ya da geç bu sürecin işlemeye başlayacağını bilen sermaye sınıfı, tarihsel deneyimleri üzerinden hareket ederek, işçilerin örgütlenme ve bilinçlenme süreçlerini örtülü ya da açık şiddet kullanarak engellemeye yönelir. Sendikal örgütlenme çabası içerisine giren ya da hak arayışına yönelenlere karşı işten atma sopasının kullanılması bir örtülü şiddet yöntemidir örneğin. En basit bir protesto eylemine, bir işçi toplantısına ya da devrimciler tarafından gerçekleştirilen bildiri dağıtımına karşı silahlı bekçi köpeklerinin ya da kolluk güçlerinin devreye sokulması ise açık şiddet örneğidir. En basit bir sendikal örgütlenmeye, hak arama çabasına ya da işçiler arasında dağıtılan bir devrimci bildiriye en sert biçimde saldırılmasının gerisinde burjuvazinin bu sınıfsal refleksi vardır. Dün Ravelli'de, bugün ise Sabra Tekstil'de yaşanan silahlı saldırılar bu kaba gerçeği gözler önüne sermektedir.

Sabra saldırısının arkasında yatan asıl nedenler, komünist basında geçtiğimiz hafta şu sözlerle özetlenmiştir: *"Bildiriye karşılık sıkılan kurşunlar, sınıflar arasındaki ilişkiler alanındaki biriken gerilimlerin boyutlarını göstermiştir. Sermaye sınıfının, açlığa ve yoksulluğa mahkum edip krizin faturasını kestiği işçi sınıfından, onun bilinçlenmesinden ve örgütlenmesinden duyduğu ölesiye korkuyu açığa çıkarmıştır. Öyle anlaşılıyor ki bu asalak sınıf saltanatının temellerinin ne kadar çürük olduğunu gitgide daha açık biçimde görüyor. Kendi payına hiçbir ahlaki ve insani varlık nedeni bulamıyor artık. Çöküşünü görüp hissettikçe zulmünü arttırıyor. Zulmünü arttırdıkça çöküşünü hızlandırıyor. İşte Sabra patronunun sınıf bilinci ve kiniyle yaptığı saldırı, kendisinin de parçası olduğu çürümüş sermaye sınıfının bu bilincini ve tutumunu yansıtıyor. O sınıf ki kokuşmuş beyninde tarihsel deneyimleriyle yoğrulmuş sağlam bir sınıf bilinci taşıyor. Bu bilinçten dolaydır ki, bir bildiriden geleceği, örgütlenen işçi sınıfının başına açacağı dertleri görüyor; çareyi silaha sarılmakta, şehir eşkiyalığında, kaba ve çıplak zorbalıkta buluyor."*

Sabra Tekstil patronunun sergilediği şiddet tekil bir örnek de oluşturmuyor. Elbette geçmiş yıllarda da işçi ve emekçilerin eylemlerine, örgütlenme girişimlerine dönük pek çok saldırıya tanık olundu bu ülkede. Fakat son 1 Mayıs'tan sonra bu saldırıların dozunda belirgin bir artış görüldüğünü de kaydetmek gerekir. Patronlar ve düzen partileri için sınırsız olan toplantı, gösteri düzenleme ve örgütlenme hakkı, işçi ve emekçiler açısından adeta tümüyle ortadan kaldırılmış durumda. İşten atılan işçilerin fabrika önünde beklemesine ya da yürüyüş düzenlemesine dahi tahammül göstermiyor artık sermaye devletinin kolluk güçleri. Eğitim-Sen'in Ankara eylemine vahşice saldırılması bunun ifadesi. Gene KESK'e

m düzenini yenmek için; itan, kitlesele direniş!

dönük pervasız saldırı bunun göstergesi. ATV-Sabah grevcilerinin gösteri hakkının keyfi olarak engellenmesi de öyle. Kürt halkının taleplerine ve mücadelesine karşı yürütülen, her gün yeni biçimler alan geniş kapsamlı saldırı ve terörü ise hatırlatmak bile gerekmiyor.

Bir taraftan demokrasi nutukları atan sermayenin diğer taraftan işçi ve emekçilere, Kürt halkına dönük polis devleti uygulamalarını gün geçtikçe daha da yoğunlaşan bir biçimde devreye sokması, tersanelerde ya da Sabra'da olduğu gibi patronların silahlı çetelerinin de işçilere karşı seferber edilmesi bir politik tutumun bugün öne çıkan görünümüdür. Sermaye sınıfı, işçi sınıfı ile emekçiler içerisinde artan hoşnutsuzluğa ve çıkış arayışına bilinçli bir öngörüyle yanıt veriyor. Gelişmesini henüz filiz halindeyken ezip yok etmek, diri ve örgütlü unsurlarını, öfkeli ama ne yapacağını bilemeyen ana gövdeden ayırmak istiyor.

Bu noktada sermayeye verilecek yanıtın en önemli ayaklarından biri de kendiliğinden açığa çıkıyor. Eğer fiziki şiddet etkisizleştirilecekse yapılması gereken örgütlü olanı örgütsüz olanla yığınla birleştirip kaynaştırmaktır. Bunun Sabra örneği üzerinden pratik sonucu, Sabra işçisi başta olmak üzere tekstil işçilerinin örgütlenmesi çabasını yoğunlaştırmaktır. Esenyurt'ta bugünlerde hazırlıkları süren Tekstil İşçileri Kurultayı bu bakımdan önemli bir olanaştır. KESK örneği üzerinden yaşanan duruma baktığımızda önümüze çıkan temel sorun kamu emekçileri hareketinin yeniden canlandırılması ve KESK'in politik öncülere daralmış bulunan örgütsel yapısının tabanı kucaklayacak biçimde geliştirilmesi olarak çıkmaktadır.

Ancak örgütlü olan özne ile örgütsüz yığınların birleştirilmesi, boş bir temenni olmaktan çıkarılıp pratik bir eylem haline getirildiğinde önümüze net görevler çıkar. Bu görevlerin başında ise saldırıları militan bir direnişçilikle göğüslemek gelir. Zira birçok örnekte olduğu gibi fiziki şiddet, esas olarak hedefin moral gücünü zayıflatmak ve özgüvenini kırmak amacıyla bağlanmıştır. Dolayısıyla şiddet karşısında boyun eğip savaşımadan geri çekilmenin yıkıcı sonuçları olacaktır. Tersine ortaya konulacak militan direnişçi ruh, belki yenilginin önüne geçemeyecektir ancak daha güçlü sışramalar için gerekli moral ve maddi dayanakları da sağlayacaktır. Sabra'da patronun ve polisin terörüne karşı verilen militan yanıt bu bakımdan olumlu bir örnek olmuştur. Burada bundan sonra asıl yapılması gereken önücünün militanlığını işçilerin ana gövdesine taşıyabilmektir. Yani öncü ile gövdenin kaynaşmasını militan bir direnişçilikle yoğunlaştırabilmektir ki, bu işçi sınıfının bilinç ve örgütlenme düzeyinin yükseltilmesi anlamına gelir.

Birleşik ve militan bir mücadelenin sağlıklı bir yoldan geliştirilmesi, bu mücadelenin üzerinde inşa edileceği politik hatla bağlantılıdır. Sadece anti-faşist bir tutumla yetinmek ve bu temelde eldeki güç ve imkanları militan bir çizgide mücadeleye sokmak saldırıyı bir süreliğine durdusa bile, politik sonuçlarına ulaşmasına engel olamaz. Bunun için mücadeleyi sınıfsal bir eksende kurmak ve hedefleri de buna bağlı

olarak belirlemek mücadelenin geleceği açısından belirleyici olacaktır. Bu mücadelenin tabana yayılması açısından da olmazsa olmazdır. Sabra örneğinde olduğu gibi, sorunun özünde bir sınıf mücadelesi olduğu bilinciyle yürütülecek mücadeleyi Sabra patronu ile birlikte onun organik bir parçası olduğu sermaye sınıfına ve somutta da örgütlülüklerine (Sabra patronu sözkonusu olduğunda İTKİB) doğru yöneltmek gerekmektedir. Mücadelenin hedeflerinin bu hat üzerinden genişletilmesi, hem faşist teröre karşı mücadeleyi sınıfın ekonomik ve sosyal hak mücadelesiyle birleştirmek açısından olumlu bir işlev görecektir. Hem de işçilerin politik bir bilince kavuşturulabilmesi böylelikle kolaylaşmış olacaktır. Ya da daha çok KESK'in durumunda olduğu gibi politik birikimin sınıf mücadelesi temeline oturtulması sağlanabilecektir.

Mücadelenin politik içeriğinin örgütlenme ve eylem alanında ete kemiğe bürünmesi bakımından sistematik ve yaygın bir ajitasyon ve teşhir çalışmasının önemi tartışılmaz. Unutulmamalıdır ki, eyleme geçmek için duyarlılık gerekir, duyarlılık da ancak bilincin uyarılmasıyla gerçekleşir. Bunun için faşist baskı ve terörün sınıfsal nedenleri ve kaynaklarıyla işçilere ve emekçilere anlatılması büyük önem taşımaktadır. Bu alanda yapılması gerekenler bazen küçümsenebilmekte ya da çoğu durumda olduğu gibi saldırılara karşı eyleme geçme zorunluluğu nedeniyle ihmal edilebilmektedir. Böyle olduğu ölçüde, eylemler iç canlılıkları ve kitle katılımı bakımından gelişmek bir yana zayıflamaktadırlar. Oysa yapılması gereken eylemlerle siyasal kitle çalışması arasında doğru bir dengeyi kurabilmektir. Elbette saldırıları militan eylemlerle karşılamakta bir an olsun geri durulmamalıdır. Fakat hemen ilk elden de saldırıya ilişkin teşhir ve ajitasyon materyallerini kullanmak üzere hazırlıklara başlanmalıdır.

Saldırılara karşılık yürütülen ajitasyon ve teşhir çalışmasıyla ortaya çıkarılan duyarlılıklar, somut talepler yoluyla bilinçli eylem yoluna sokulabilecektir. Bu ölçüde de kararlı ve uzun soluklu bir mücadele

30 Mayıs 2009 | Bakırköy

10 Haziran 2009 | Osmanbey

yürütülmesi mümkün olacaktır. Sabra örneği sözkonusu olduğunda, "BDSP'liler serbest bırakılsın, patronlar yargılsın!" talebi bu bakımdan işlevsel bir taleptir. Daha genel planda ise "Sınırsız söz, basın, toplanma ve örgütlenme hakkı!" talebinin yükseltilmesi önem taşımaktadır.

Burada temel noktalar üzerinden faşist baskı ve terörün kaynakları ve mücadelenin yolları üzerinde durmuş olduk. Mücadelenin içerisinden daha zengin ve çözücü yanıtlar bulunabileceğine ise kuşku duymuyoruz.

Bursa'da direniş, grevler ve BMİS...

Kapitalist krizin derinleştiği, buna bağlı olarak sömürünün daha da katmerleştiği ve sefalet koşullarının arttığı bir dönemden geçiyoruz. Her zaman olduğu gibi bugün de kapitalist krizin faturası işçi ve emekçilere kesiliyor. İşten atılmalar, ücretsiz izinler, ücretlerin ödenmemesi, esnek çalışmanın yoğunlaştırılması ve kölece çalışma koşulları, işçi ve emekçilerin ödemek zorunda bırakıldıkları bedeller oluyor.

Saldırıların pervasızlaştığı böylesi bir dönemde işçi sınıfı cephesinden henüz topyekün bir mücadele ve direnişten söz edilemeye de kavga mevzi direnişleri halinde sürüyor. Metal-otomotiv ana ve yan sanayisinin en önemli şehri olan Bursa'da da sınıfın bu direnişlerinden örnekler görmek mümkün. Asemat ve Asil Çelik'te süren grevler, Grammer'de işten atılmalara karşı başlatılan direniş bu örneklerdendir.

Bir yerde grev ya da direnişin var olması, orası için sorunun çözüldüğü anlamına gelmiyor kuşkusuz. Aksine yeni sorunlar ve sorumluluklar getiriyor. Sözü geçen fabrikalarda, kapitalizmin krizine ve patronların saldırılarına karşı mücadeleyi seçen işçiler, bu mücadele içerisinde yeni yeni sorunlarla karşılaşılıyorlar. Aslolarak, işçilerin kendi inisiyatifi ve gücüne dayandırıldığında rahatlıkla aşılabilecek olan bu sorunlar, bugünkü koşullarda, ilgilenilmediği ve doğru yönlendirilemediği takdirde kendi kaderini tartışmalı hale getirebiliyor. Tüm eksiklik ve zayıflıklarına rağmen süren bu direnişler yine de anlamlıdır, omuz verilmesi ve büyütülmesi gereken birer mücadele mevzileridir.

Bursa'daki direniş ve grevlerde yaşanan sorunlar

Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nın (BMİS) yetkili olduğu Asemat, Asil Çelik ve Grammer fabrikalarındaki direniş ve grevler yeni sorunlarla boğuşuyor.

Sürecin başında Bursa'ya yaptıkları yürüyüşle mücadele kararlılıklarını ortaya koyan Asil Çelik işçileri, gelinen yerde kimi kırılmalar yaşamaktadırlar. Fabrikada yasal dayanaklarla "yatırım" adı altında makine montajının yapılması ve bunun üzerinden fabrikaya birtakım giriş-çıkışların olması, patronun grevi kırmak yönündeki çabalarının yanısıra sıfır zam dayatmasındaki ısrarı ve uzlaşmaz tavrı, gerekli sınıf dayanışmasının olmaması, grevin fabrikanın kurulu olduğu ve Bursa şehir merkezine hayli uzak olan Orhangazi ilçesine sıkışmış olması başlıca etkenler olarak sayılabilir.

Grevin sürdüğü diğer fabrika olan Asemat'ta bir takım sıkıntılar yaşanıyor. Kısa bir süre önce işçiler arasında içeri-girip girmeme konusunda tereddütler oluşmuştu. İlk etapta bu sorunun çözüldüğü izlenimi verilse de, işçilerin greve çıkarkenki coşkularını yitirdiklerini gözlemlemek mümkün. Krizin getirdiği zorluklar içerisinde süren grevin 6. ayını doldurmaya yaklaştığı düşünülürse, bu sorunların yaşanması doğal görülebilir. Ancak sorunun bunu aşan bir yanı var.

Direnişi seçen Grammer işçileri de bu süreçte çeşitli sorunlarla boğuşuyor. İlk olarak fabrika önünde direnişe geçen işçiler, yapılacak olan görüşmelerden çıkacak sonuçları bekleyene kadar buna ara vermiş, beklenen görüşmelerden bir sonuç çıkmamasıyla tekrar direnişe başlamış ancak jandarmanın en son

müdahalesiyle direnişi fiili olarak bitirmişlerdi.

Kıscacı, süren bu direniş ve grevler kendi içlerinde de sorunlar yaşamaktadırlar. Tam da burada, bu sürecin öznesi ve belirleyicisi olan BMİS'e de bakmak gerekiyor.

BMİS süreç karşısında zayıf kalıyor

Asil Çelik'te, Asemat'ta ve Grammer'de yürütülen mücadelenin yaşadığı sorunlarda en büyük pay BMİS'in oluyor elbette. Bu fabrikalardaki yetkili sendika olması, direniş ve grevlerin kendi imzasıyla gerçekleştirilmesiyle beraber işçilerin henüz tabandan doğru herhangi bir biçimde müdahalesinin olmadığı göz önüne alınırsa, tüm bunlar BMİS'i ister istemez ilk adres olarak çıkarıyor karşımıza.

BMİS'in durumu üzerine söylenebilecek ilk şey süreci hakkıyla göğüsleyemiyor olmasıdır. Böylesi bir süreçte eylemli bir hattan kaçınılarak yasal prosedür takip ediliyor. Böylelikle de direniş ve grevler filli-meşru mücadele yerine yasal cendereye sıkıştırılıyor.

Direniş komitelerinin daha işlevsel hale getirilmesi, Asil Çelik işçilerinin grevin ilk zamanlarında yaptıkları türden Bursa yürüyüşleri, sınıf dayanışmasının yükseltilmesine zemin hazırlayacak olan dayanışma geceleri gibi eylem ve etkinlikler, bugün bu sürecin en temel ihtiyacı olmakta. Ayrıca farklı ilçelerde de olsa, aynı şehirde süren iki grevin kaderinin ortaklaştırılmaması başka bir soruna işaret ediyor. Bunların olmaması, işçilerin mücadele azimlerini törpülüyor ve belli anlamlarda soru işaretleri yaratıyor. Genel anlamıyla bir moral ve motivasyon bozukluğuna yol açıyor.

Asil Çelik grevinin yasal cendereye sıkıştırılması işçilerin mücadele dinamiğini boşa düşürüyor, Asemat grevinin adeta kendi kaderine terk edilmesi, Grammer'de başlatılan bekleyişten ilk önce görüşmelerin sonucunun beklenmesi gerekçesiyle ve daha sonra da jandarma engeli nedeniyle kolayından vazgeçilmesi, sendikaların zayıf tutumunun açık birer göstergesidir.

Burada Grammer üzerinde ayrıca durmak gerekiyor. 2004 yılında sert mücadeleler ve bedellerle kazanılan bir fabrikadaki işçilerin, işbirlikçi hain Türk Metal Sendikası'na oldukça kolayından geçebilmeleri ve bu yaşananların ardından harcanan onca çabaya

rağmen sınırlı sayıda işçinin BMİS'e geri dönmüş olması sendikaların tabanı ile olan bağı konusunda belli bir fikir vermektedir.

Ayrıca, sendika dışındaki kurumlardan gelen öneri ve destek verilmesi yönündeki taleplerin "düşünüyoruz, yapacağız" gibi söylemlerle savuşturulması da başka bir sorundur.

Bugün İstanbul'da süren grev ve direnişlerin tablosu kendi koşullarında belli zayıflıklar/eksiklikler taşısa da Bursa için örnek olabilir. ATV-Sabah grevinin şehir merkezine taşınmasıyla gerçekleştirilen Cumartesi eylemleri, bunun akabinde diğer direniş ve grevlerden işçilerin bu eylemlere katılması ve bizzat böylesi bir pratik süreç içerisinde "Direniş Platformu" nun ilan edilmesi bunun somut örnekleridir. Ya da Meha gibi, sendikaların olmadığı bir direniş ve sonucundaki zaferde en belirleyici etkenin fiili-meşru olarak izlenen eylemli sürecin olduğu gerçeği gözönüne alınırsa söylemek istediklerimiz biraz daha somutlanmış olacaktır.

Aslına bakılırsa BMİS tüm bunları yapabilecek güçtedir. Yapılması gereken ilk şey, yasal işlemlerin takip edilmesinin ötesine geçilerek eylemli bir hatta dayanan mücadele çizgisini izleyerek pratik adımlarının atılmasıdır.

Bunun yanında BMİS kendi gücünün ötesinde imkanlara da sahiptir. Dünya ve Avrupa Metal İşçileri Federasyonu üyesi, DİSK'in belki de en etkin sendikasıdır. KESK, TMMOB, TTB gibi birçok ilerici kurumun desteğini alabilecek durumdadır. Buradan doğru, kendi gücüne dayanan 'dayanışma komiteleri' kurarak çok yönlü bir desteği açığa çıkarabilir. Sınıf dayanışması da, yalnızlık sorunu da, direniş ve grevlerin getirdiği mali külfet de ancak böyle bir bakışın hayata geçirilmesiyle mümkün olabilir.

Son olarak şuna da vurgu yapmak gerekiyor. Bu direniş ve grevlerin yaşamış olduğu sorunlar konusunda genel anlamıyla sol hareketin ve diğer sendikaların da payı bulunduğunu belirtmek gerekiyor. Sol hareketin genel olarak sınıfa ilgisizliği, Bursa'daki direniş ve grevlerin sınıf hareketine sunabileceği katkıları görmemeleri ve Bursa'daki sendikaların kendinden menkul durumları zaten söylenecek söz bırakmıyor. Bu yönüyle eksik bırakılan sınıf dayanışması kendisini acil bir ihtiyaç olarak dayatmaktadır.

Komünist Metal İşçileri / Bursa

Entes direnişi 1. ayını doldurdu

“Direnen Entes işçisi kazanacak!”

Direnişin 27. günü

10 Haziran Çarşamba sabahı yine fabrika önündeydim ve uyku mahmurluğuyla fabrikalarına gelmekte olan işçilerin şaşkın bakışlarına tanık oluyordum. “Acaba daha ne kadar bekleyecek” gibi soruların sorulduğuna eminim. Burada söylemeliyim ki direniş başladığından bu yana ilk defa bir aile çocuk-çocuk beni ziyarete geldi. Devrimci Duruş okuru olan bu ailenin ziyareti beni çok umutlandırdı.

Bugün fabrika önünde ancak 10.00’deki çay paydosuna kadar durabildim. Çünkü protesto eylemi için Sabra Tekstil’in Osmanbey’deki mağazası önüne gittim.

Basın açıklaması saat 12.00’de başladı. Kitlese ve coşkulu bir şekilde Sabra Tekstil’in satış mağazasının önüne geldik. Orada bir kez daha sınıf kinimizi haykırdık. Diğer birçok fabrikada olduğu gibi tamamen sömürü yuvası olan Sabra Tekstil’de düşük ücretlere, sigortasız çalışmalara karşı başta Sabra tekstil işçileri olarak bütün işçilerin örgütlenmesi gerekliliğine değindik. Son olarak da Sabra Tekstil’de üretilen ürünlerin satın alınmayarak protesto edilmesi gerektiğini söyledik.

Sabra Tekstil önündeki eylemde gözaltına alınan ve tutuklanan Melek ve Sergül aynı zamanda OSİM-DER üyeleridir. Melek, Sergül, Burcu ve Deniz arkadaşlarımız bizim mücadelemizin bir parçası olmakla beraber işçi sınıfı mücadelesinde yürünen o onurlu yolda birer mihenk taşıdılar. Onların o direngen, kararlı, net duruşları önünde saygıyla eğiliyoruz. Her zaman yanımızdayız. Yürekerimizi yüreklerinizin yanına koyduk.

Direnişin 28. günü

11 Haziran günü saat 12.00’de Unkapamı Çalışma Bölge Müdürlüğü önünde basın açıklaması yapmak üzere yola çıktık. Teknik aksaklıktan kaynaklı 10 dakikalık bir gecikmeyle basın açıklamasına başladık. Basın metninden önce 2 gündür Sabra Tekstil’de yaşadığımız saldırıları kısaca aktardım.

Bu akşamüstü Esenyurt İşçi Platformu’na yapılan saldırıları kınamak için saat 18.00’de yapacağımız eyleme çağrı yapıldı. Ardından basın metnine geçilerek saldırıların arttığına ve daha da artacağına değinildi. Bu yaşanan saldırılara karşı sessiz kalmamak gerektiğine ve ayırım yapmaksızın bütün işçilerin birleşik mücadele hattı örgütlenmesi gerektiğine değinildi.

Biraz önce de bahsettiğim gibi Esenyurt İşçi Platformu ve Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak patron tetikçilerinin ve polislin biz işçilere yaptığı silahlı saldırılar karşı Taksim Tramvay Durağı’nda saat 18.00’de yapılan basın açıklamasına katıldık.

Devrimci kurumlar ve HSGGP gibi birçok kurum eyleme katılım sağladı. Gerek gözaltılar gerekse de üstümüze sıkılan kurşunların bizim sınıf mücadelemizin önünü kesemeyeceği gibi aksine sınıf kinimizi daha çok bileyeceği söylendi.

Sloganlarımız “Sabra tekstil hesap verecek!”, “Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz!”, “Kahrolsun faşist diktatörlük!” idi. HSGG Platformu ve kamu emekçisi arkadaşların söz almasıyla saldırıların cevabının er ya da geç verileceği söylendi.

Direnişin 29. günü

Sabah 07.30 civarı fabrika önündeydim. Her zamanki gibi önlüğümü giydim ve Entes işçilerinin beni göreceği şekilde fabrika giriş kapısı önünde volta atmaya başladım. Bir yandan çay içip, kahvaltı yapan arkadaşlarıma bakarken bir yandan da gelen servislere bakıp tepki veren işçiler var mı diye izliyordum.

Pimsa direksiyonda çalışan bir abi yanıma gelerek “Senin paranı vermediler mi, ne zamana kadar burada direneceksin” dedi. Ben de bunun üzerine “Ben burada para için direnmiyorum. Derdim para değil, birçok işçi çıkarıldı bu fabrikada ve eğer bir aydır işçi çıkarılmıyorsa benim burada direnmem sayesinde. Bu krizi biz işçiler yaratmadık bedelini bizim ödememiz ne kadar doğru” dedim. Pimsa işçisi “Haklısın ama bak bizde sendika var ve bizim fabrika kapanacak kimseden ses seda çıkmıyor. Benim şimdi işbaşı yapmam gerekiyor. Daha sonra yanına uğrayacağım, ayrıntılı olarak konuşuruz” diyerek fabrikasına yöneldi.

Öğle saatlerine doğru bir araç yanaştı. Direniş yerinin önüne şoför camdan seslenerek “Bu grev yeni mi başladı. Hiç haberim yoktu. Sinter Metal’de tanıdıklarım var onlar da hiçbir şey söylemediler. Benim şu an acelem var ama daha sonra mutlaka yanına geleceğim” dedi.

Akşam saatlerinde içinde bulunduğum ortak direniş platformunun Pazar günü yapacağı Direniş Forumu’nun değerlendirilmesi için toplantı yapılacağına haberini almamla beraber bugün direniş yerinden erken ayrılmak zorunda kaldım.

Direnişin 30. günü...

Entes direnişinin de içinde bulunduğu “Direniş Platformu” olarak 14 Haziran günü Altunizade’deki Petrol-İş Genel Merkezi’nde yapacağımız forumun el ilanlarını çoğaltıp Sancaktepe Cumartesi pazarında dağıttık. Dağıtımın ardından her Cumartesi saat 19.00’da Direniş Platformu olarak yaptığımız Taksim eylemine gittik.

Eylem yine kolluk güçleri tarafından engellendi. Biz de polislerin kurmuş olduğu barikata kadar yürüyüp oturma eylemi gerçekleştirdik. Yarınki foruma çağrı yapıldı. Forumun bildirileri dağıtıldı. Her zamanki gibi yapılan konuşmaların ardından sloganlar

ve alkışlar eşliğinde eylemimiz sona erdi.

Direnişin 31. günü...

Saat 13.00–17.00 arasında Altunizade’de bulunan Petrol-İş Sendikası’nda Direniş Platformu olarak örgütlediğimiz foruma katıldım.

Örgütleyicileri arasında DESA işçisi Emine Arslan, IBM’den emekçiler, Sinter Metal direnişinden işçiler, ATV-Sabah emekçileri, Kurtiş Matbaa işçileri, YTÜ önünde direnişlerini sürdüren YTÜ öğrencileri ve ayrıca Entes işçisi olarak benim bulunduğum forum ilk olarak direnen işçilerin kendi süreçlerini aktarmalarıyla başladı. 15- 16 Haziran direnişinin 39. yıldönümünde gerçekleştirdiğimiz forumda kapitalizmin krizi, işçi sınıfının mücadele arayışları ve mücadelenin sorunlarına yönelik çözüm önerileri tartışıldı. İlk bölümün ardından ikinci bölümde Ahmet Öncü, Gaye Yılmaz ve Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atıl Ayçin bir konuşma yaptı. Özellikle Atıl Ayçin’in konuşması biz işçi ve emekçilerin dikkatini sendikalardaki bürokratik anlayışa çekerek bu durumu değiştirmek noktasında sendikalarda yer almamız, çalışma yapmamız gerektiğine değindi.

Kendi yaşadıklarından örnekler vererek çoğu yerde sendikaların kendisini engellediğini anlattı. Sorular ve serbest kürsünün ardından AKA-DER’in düzenlediği 15-16 Haziran etkinliğine katıldık. Göztepe Özgürlük Parkı’nda gerçekleşen etkinlik oldukça kitlese ve coşkulu ydu.

**Entes direnişçisi
Gülistan Kobatan**

Pendik Askeri Tersanesi'nde direniş ateşi....

Pendik Askeri Tersanesi'nde son bir haftada iki kez direnişe geçen tersane işçileri 9 ve 16 Haziran tarihlerinde tersane kapısı önünde direnişteydiler.

Pendik Askeri Tersanesi'nde direniş kazandı!

Pendik Askeri Tersanesi bünyesinde faaliyet yürüten CHT İsimli ana firmanın İNTO isimli taşeronunda çalışan 8 işçi 5 aydır ücretlerini alamadıkları gerekçesiyle TİB-DER'e başvurdular.

Firma yöneticileriyle yapılan görüşmelerden bir sonuç alamayınca 9 Haziran sabahı Pendik Askeri Tersanesi önünde direniş başladı.

Tersane komutanının tehditlerine rağmen tersane kapısı önünde beklemeye devam eden TİB-DER üyelerini ablukaya alan polis direnişi terörize etmeye çalıştı.

"Eylem yasadışı", "Dağılım yoksa dağıtacağız" tehditlerini sıklıkla savuran Pendik polisine karşı tersane önünden ayrılmayacaklarını belirten işçiler yaklaşık 2 saatlik bekleyişin ardından "ücretlerin ödeneceği" sözünü aldılar.

11 Haziran günü, 8 işçinin 50 bin TL tutarındaki ücret alacakları hesaplarına yatırılan işçilerin direnişi kazanımla sonuçlanmış oldu.

Ayrıca Tuzla Gemi Tersanesi ÇVŞ Makine taşeronunda çalışan 2 işçinin ücret alacaklarını ödemeyen taşeron TİB-DER'in müdahalesiyle ana firma olan Tuzla Gemi Tersanesi tanıklığında ücret alacaklarını ödemek zorunda kaldı.

Direnişin kazanımla sonuçlanması üzerine 11 Haziran'da yazılı açıklama yapan Tersane İşçileri Birliği Derneği tersane işçilerine örgütlenme ve mücadele çağrısı yaptı.

Askeri tersanede bir kez daha direniş ateşi...

Pendik Askeri Tersanesi'nde CHT ana firmasına bağlı İNTO taşeronunda kazanımla sonuçlanan direnişin ardından Pendik Askeri Tersanesi'nden bir hak gaspı haberi daha geldi.

CHT isimli ana firmada kadrolu olarak çalışan 15 işçi ücretlerini alamadıkları gerekçesiyle TİB-DER'e başvurdu.

Firma yetkilileriyle 15 işçinin ücret alacakları için görüşme gerçekleştiren TİB-DER yöneticilerinin bu görüşmelerden sonuç çıkmaması üzerine 16 Haziran sabahı Pendik Tersanesi önünde direniş başladı.

CHT Denizcilik patronu Kaptan Hakkı Tuğcu, işçilerin ücretlerini ödemeyeceğini belirtti.

Pendik Askeri Tersanesi ile TİB-DER yöneticileri arasında yapılan görüşmelerde ise tersane komutanları tarafından bir kez daha tehditler devreye sokuldu ve polis çağrıldı.

Polis, olası bir eylemin yasadışı bir eylem olacağını, bu nedenle müdahale edeceklerini belirtti. TİB-DER etrafında kenetlenen tersane işçilerinin kararlı duruşu polisin ve askerinin dernek yöneticilerini işçilerden yalıtma çabasını boşa düşürdü.

"Krizin yükü patronlara! Ücret Hakkı için direniyoruz – Tersane İşçileri Birliği Derneği" yazılı pankart ve dövizleriyle işçiler direnişe başladılar.

17 Haziran günü ücretlerin ödeneceği sözünün ardından tersane önündeki bekleyişlerine son verdiler.

TİB-DER, yazılı açıklamasında CHT firmasının kriz döneminde yaşadığı büyüme ve iş hacmine dikkat çekti.

126. ölüm: Süleyman Kırgül

8 Haziran akşamı Çelik Tekne Tersanesi'nde meydana gelen patlamada, **Hüseyin İbir** patlama yerinde parçalanarak yaşamını yitirmiş, biri ağır 2 kişi de yaralanmıştı. Ağır yaralanarak Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde tedavi edilen Süleyman Kırgül (34) isimli işçi dün öğleden sonra yaşamını yitirdi. Böylelikle bu yıl içerisinde tersanelerde 8 işçi iş cinayetine kurban gitti. Süleyman Kırgül'ün de ölüm listesine eklenmesiyle tersaneler cehenneminde katledilen işçi sayısı 126'yı buldu.

İş cinayetlerinin hemen ardından tersane yönetimi ölümlerden kendileri sorumlu değilmiş gibi, patlama yerinde çalışan iş güvenliği uzmanları, gemi inşa mühendisleri ve formlerinin işlerine son verdi. Devlet yetkilileri de tersanede görevli bir müdürü tutukladı.

Ancak bütün bu göstermelik tutumlar iş

cinayetlerinin önüne geçmiyor. Asli sorumlu aşırı kâr hırsıyla davranarak, işçi sağlığına kaynak aktarmayan tersane patronlarıdır. Dolayısıyla tersane patronları da tutuklanmalı ve cinayetten yargılanmalıdır.

Dahası belge ve sertifika ile ölümlerin önüne geçebileceğini sanan sermaye devleti de gerçeklikleri karartmaktadır. Tuzla tersanelerindeki gerçek ise aşırı kâr hırsına bağlı şekillenen taşeronluk, ve önlemlere kaynak aktarılmamasıdır. İşçi katliamları buradan doğru yoğunlaşarak çözümlenmelidir. Ancak devletin bu alana dokunması sermayeyi kalbinden vurmaktır. Dolayısıyla sermaye devletinin bu konuda herhangi bir girişiminin olması mümkün değildir. Sermayeyi kalbinden vuracak asli güç ise tersane işçilerinin örgütlü gücüdür.

Tersane İşçileri Birliği Derneği

Kamu TİS'lerinde işçinin öfkesi sokağa taştı...

"Hain Türk-İş hesap verecek!"

Hükümetle Türk-İş arasında yaklaşık 6 ay önce başlayan Kamu Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde hükümetin dayatmaları sürerken Türk-İş'in de sessizliği devam ediyor.

Kamuda çalışan ve TİS kapsamında bulunan 315 bin işçi adına yürütülen görüşmelerde hükümetin %3'lük zam teklifine ve esnek çalışma dayatmalarına karşı çıkan **Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu** 12 Haziran günü saat 18.30'da Taksim Atatürk Kültür Merkezi önünde buluşarak buradan Gümüşsuyu'ndaki Türk-İş 1. Bölge Temsilciliği'ne yürüdü.

Türk-İş binasına yumurta ve domates yağmuru...

Toplanma sırasında ve yürüyüş boyunca atılan sloganlarda mücadelenin önüne hükümetten daha fazla barikat kuran Türk-İş bürokrasisine tepki vardı. İşçilerin hükümete ve Türk-İş'e yönelik öfkesi atılan sloganların yanı sıra Türk-İş 1. Bölge Temsilciliği binasına yağdırılan domates ve yumurtalarla kendini gösterdi.

T. Harb-İş Sendikası Anadolu Yakası Şubesi üyesi işçilerin kitlesel katılım sağladığı yürüyüşe Kamu TİS'lerine dahil olmayan Türk-İş'e bağlı sendikalardan da destek geldi.

ATV-Sabah'ta grevde olan TGS üyesi basın emekçileri ve Basın-İş Sendikası üyesi E-Kart grevcilerinin anlamlı bir katılımı en önde yer aldığı eyleme Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu bileşenleri de destek sundu.

Pazara değil sokağa mücadeleye!

En önde "Sefalet zammına, işten atılmalara, kıdem tazminatı gaspına KARŞI pazara değil sokağa mücadeleye! / Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu" pankartıyla Türk-İş'in patron örgütleriyle başlattığı kampanya teşhir edilirken Türk-İş'e bağlı sendikaların üyeleri taşıdıkları dövizlerle taleplerini dile getirdiler.

Yürüyüş boyunca ve Türk-İş Bölge Temsilciliği binası önünde "Hain Türk-İş hesap verecek!", "Satılmış Kumlu!", "Kumlu istifal!" sloganları atıldı.

Tez-Koop-İş Sendikası, T. Harb-İş, TÜMTİS, Belediye-İş, Basın-İş, Deri-İş, Yol-İş, Haber-İş sendikalarının katılım sağladığı eyleme DİSK'e bağlı sendikalardan tek destek ise Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası 1 No'lu Şube'den geldi.

Gümüşsuyu'ndaki Türk-İş 1. Bölge Temsilciliği önüne yürüten yaklaşık 1500 işçi ve emekçi burada yolu trafığa kapattılar. Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu adına Harb-İş Sendikası Anadolu Yakası Şube Başkanı Hüseyin Över'in okuduğu açıklama boyunca sloganlar hiç susmadı.

Platform adına yapılan açıklamada hükümetin Kamu TİS sürecinde ilk ay için önerdiği %3'lük ücret zammının Türk-İş'le dalga geçmek anlamına geldiğinin belirtildiği açıklamada, bu zam teklifinin gerçekte %0'a tekabül ettiği ifade edildi.

Açıklamanın son bölümünde ise direnişteki E-Kart, ATV-Sabah, DESA ve Sinter işçileriyle dayanışma çağrısı vardı. "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganının atıldığı bu bölümde ATV-Sabah grevcilerinin her Cumartesi yaptıkları Taksim yürüyüşüne çağrı yapıldı.

Türk-İş Şubeler Platformu adına yapılan açıklama eylemlerin işyerlerinden başlatılmak üzere diğer illere de yayılmasının gerekliliği ifade edilerek sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Gençlik eylem ve etkinliklerinden...

Ekim Gençliği'nden Boğaz Köprüsü eylemi!

İstanbul Ekim Gençliği, başta üniversitelerde YÖK-polis-rektörlük işbirliği ile hayata geçirilen baskıcı ve anti-demokratik uygulamalar olmak üzere sermaye düzeninin son dönem saldırılarına karşı Boğaz Köprüsü'nde eylem yaptı. Eylemciler yolu keserek kendilerini köprüye zincirledi.

İstanbul'un çeşitli üniversitelerinden devrimci öğrenciler 11 Haziran günü saat 12.00'de Boğaz Köprüsü'nde pankart açarak köprü trafiğini durdurdu. Eylem nedeniyle köprüde uzun araç kuyrukları oluştu.

Ekim Gençliği imzalı "Eğitim hakkımız engellenemez!" şiarlı pankartı köprü'nün korkuluklarından aşağıya sallandıran 5 öğrenci kendilerini köprü korkuluklarına zincirledi.

2 öğrencinin köprü geçiş yolunda "Soruşturmalar, cezalar geri çekilsin! Eğitim hakkımız gaspedilemez! / Ekim Gençliği" pankartını açarak başlattığı eylem boyunca sloganlar eksik olmadı.

Eylemin başlamasından 6-7 dakika sonra sivil ve resmi polisler eylem alanına gelerek öğrencilere müdahalede bulundular. Köprüde açtıkları pankart polisler tarafından zorla alınan öğrenciler attıkları sloganlarla polis müdahalesine direndiler.

Bir süre sloganlarla devam eden eylem boyunca üniversitelerde yaşanan baskıcı ve anti demokratik uygulamaların yanı sıra sermaye düzeninin farklı alanlardaki saldırıları da teşhir edildi.

Kendilerini köprü korkuluklarına zincirleyen öğrenciler, zincirlerinin kesilmesinin ardından gözaltına alınarak önce Boğaz Köprüsü Karakolu'na ardından da Arnavutköy Güvenlik Şube'ye götürüldüler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İÜ'de "Faşizmi Çiziyoruz" günleri...

İstanbul Üniversitesi'nde özellikle son birkaç aydır polis-idare işbirliği ile ülkücü faşistler birçok kez devrimci öğrencilere satırlarla, bıçaklarla saldırmışlardı. Saldırıların sonucu birkaçı ağır olmak üzere çok sayıda arkadaşımız yaralandı. Bunun yanı sıra saldırı sürecinde arkadaşlarımızdan bazılarının çantaları, cüzdanları vb. eşyaları çalındı.

Tüm bu yaşanan faşist saldırılara karşı Merkez Kampüs'te bulunan çeşitli öğrenci kulüpleri ve gençlik örgütlenmeleri olarak protesto etmek ve üniversitemizde faşizme karşı bir muhalefet oluşturmak için "Faşizmi çiziyoruz" günleri örgütledik.

8 Haziran Pazartesi günü etkinlik programının afişlerini İÜ Merkez Kampüs'te öğrencilerin sıkça kullandığı alanlara astık ve el ilanlarımızı dağıttık. Hukuk Fakültesi koridoruna da okulumuzda ve başka üniversitelerde yaşanan satırlı, bıçaklı, silahlı faşist saldırılara ait fotoğraflardan hazırladığımız sergiyi açtık.

Aynı gün içerisinde akşam üzeri okuldan çıkan arkadaşlarımız Saraçhane'de satırlı, bıçaklı bir saldırıya daha uğradı. Bir arkadaşımız koluna ve bacaklarına aldığı satır darbeleriyle yaralandı.

9 Haziran Salı günü Merkez Kampüs'teki havuzlu bahçede yere bez gererek resimler ve karikatürler çizerek "Faşizmi Çiziyoruz" etkinliğini gerçekleştirdik. Sonrasında hazırladığımız sorularla faşist katliamları teşhir ettiğimiz bir bilgi yarışması yaptık.

10 Haziran Çarşamba günü ise havuzlu bahçeden

rektörlük önüne doğru "Faşizme Karşı İnsan Zinciri" oluşturduk. Havuzlu bahçede elele tutuşarak yürüyüşe başladık. Sloganlar eşliğinde okul dolaşarak rektörlüğe yüründü ve rektörlüğe şikayet dilekçesi verildi.

İÜ Ekim Gençliği

KTÜ'de soruşturmalara karşı eylem

Dönem başından bu yana KTÜ'de öğrencilere tiyatro oynamak, oturma eylemi yapmak ve İngiltere Büyükelçisi'ni protesto etmekten dolayı 100'ün üzerinde soruşturma açılmış ve bunların 17'si, iki dönem ile bir ay arasında değişen uzaklaştırma cezalarıyla sonuçlanmıştı.

Soruşturmalarla karşı örülen süreçte yapılan eylemlerden kaynaklı üniversite yönetimi yeni soruşturmalar açtı. Artan soruşturma terörüne karşı üniversitenin giriş kapısında çadır kurup açlık grevine başlayan KTÜ Öğrenci Kolektifleri'ne 11 Haziran gecesi 30'u aşkın kişiden oluşan faşist bir grup saldırdı. Saldırıda 3 öğrenci yaralandı. Bir öğrenci ameliyata alınırken diğerleri taburcu edildi. Saldırı ÖGB'nin gözü önünde gerçekleşirken rektörlük ve güvenlik tarafından faşistlere bir müdahalede bulunulmadı.

KTÜ Öğrenci Kolektifleri rektörlük önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamada "KTÜ'nün çetelerin, faşistlerin değil, bilimin aydınlık düşüncelerinin yeri olması gerektiği" ve cezaların geri çekilmesi istendi.

Yapılan yürüyüş, açlık grevinin 3. gününe giren öğrencilerin bulunduğu giriş kapısında son buldu. 15 öğrenci de arkadaşlarına destek için açlık grevine başladı. Eyleme Ekim Gençliği, SGD, DPG, Öğrenci Muhalefeti, Emek Gençliği ve KESK destek verdi.

Trabzon Ekim Gençliği

Ankara'da liseli etkinliği

Ankara Liseli Ekim Gençliği 11 Haziran Perşembe günü Jeoloji Mühendisleri Odası Kütüphanesi'nde "ÖSS'yi Yıkalım Geleceği Kazanalım!" başlığıyla bir etkinlik gerçekleştirdi.

Etkinlikte biraraya gelen liseliler başta ÖSS olmak üzere bugün gençliğin önüne çıkarılan pek çok sorunla ilgili konuştular ve bunlara yanıt aradılar. ÖSS'nin, eğitim sisteminin, bir bütün olarak kapitalizmin karşısında olunması gerektiğinin vurgulandığı etkinlikte sorunların tam çözümü için düzenin yıkılmasının hedefe konulması gerektiği belirtildi. Alternatif olarak sosyalizm işaret edildi.

Etkinlik mücadele çağrısıyla son buldu.

Ankara Liseli Ekim Gençliği

Edirne'de ÖSS protestosu!

Edirne'de liseli Genç-Sen'liler 11 Haziran günü saat 12.00'de Edirne Postanesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada ÖSS vb. sınavların nasıl bir rant alanı haline geldiği, bu sınavın genç insanların hayallerini çaldığı ve onlara geleceksizlikten başka bir şey summadığına vurgu yapıldı. Ayrıca liseliler ÖSS'nin beş seçeneğine rağmen tek seçeneğin mücadele olduğunu belirtti.

Eylemde sık sık "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Müşteri değil öğrenciyiz!" sloganları atıldı.

Ekim Gençliği / Edirne

Genç-Sen kapatma davası protesto edildi!

Genç-Sen'e açılan ve iki yıldır süren kapatma davasını protesto etmek için 16 Haziran'da çeşitli illerde eş zamanlı olarak protestolar düzenlendi.

İzmir'de Genç-Sen'liler Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde yürüyüş ve ardından basın açıklaması gerçekleştirildi. Samsun'da ise Genç-Sen üyeleri Süleymaniye Geçiti'nde bir basın açıklaması yaptı. Ankara Genç-Sen'liler kapatma davasına ilişkin Yüksel Caddesi'nde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Ortak metinlerin kullanıldığı açıklamalarda, daha önce Emekli-Sen ve Çiftçi-Sen'in de benzer bir uygulamayla karşı karşıya kaldığı, sistemin emekten yana olanları yok etmeye çalıştığı belirtildi. Türkiye'de sendikalar ve iş yasasının yetersiz olduğu söylendi.

Bundan 39 yıl önce 274 sayılı İş Yasası ile 275 sayılı Sendikalar Yasası'nda değişiklik yapılmaya çalışıldığı ve 15-16 Haziran 1970 tarihinde yüz bin işçinin iş bırakarak burjuvaziye karşı koyduğu ve ellerinden alınmaya çalışılan haklarını geri alarak sermayeye geri adım attığı ifade edildi.

15-16 Haziran direnişinin mücadeleye ışık tuttuğunu ifade eden Genç-Sen'liler, sendikaların kapatılmasına karşı direnişlerinin devam edeceğini, zaferin Genç-Sen'in olacağını ve sendikaların kapatılmayacağını söylediler.

Sermaye devleti korkuyor, korktukça saldırganlaşıyor!

Yine “adalet” tersten işliyor. Aslında kapitalist üretim ilişkileri içinde kendi mantığına uygun işleri şekillendiriyor. Neredeyse her gün tekerrür eden benzer örnekler “adeletin” kimin için olduğunu, kimi savunduğunu, koruduğunu tekrar tekrar gösteriyor. Teraziyi taşıyan kadının gözleri her geçen gün bir kat daha bezle bağlanıyor. Kılıç ve terazi görmeyen ya da görmek istemeyen gözlerin sahibinin elinde olunca, sesini çıkaranlar yargılanıyor. Kör gözler, aydınlığa bakanları hedef alıyor.

Sistem sadece aklamıyor. Sesini çıkaranları, razı olmayanları, tepki gösterenleri de sindirmeye, yıldırma çalıyor.

Ve adalet nasıl da hızlıca işleyiveriyor koruduğu düzenin bekası söz konusu olunca! Celse celse süren mahkemeler, zamanaşımına uğrayan davalar söz konusu olmuyor mesela...

Düzen tecavüzcüleri aklıyor! Yalan, düzmece, sahte raporlar hazırlıyor bunun için. 14 yaşındaki bir çocuğa cinsel istismar söz konusuken ve bu alenen ortadayken, taciz eden değil de onu protesto eden kadınlar yargılanıyor.

Bir tecavüzcü elini kolunu sallayarak, rahatlıkla ortada dolaşabiliyor, gerçekleştirdiği insanlık dışı suçun hiçbir yaptırımı olmuyor. İşte, sermaye devletinin mahkemelerinin nasıl işlediği bu örnekle bir kez daha gözler önüne seriliyor. Ve bu kararlar daha kaç çocuğun Üzmez gibilerinin gölgesini üstünde hissedeceğini bilemiyoruz. Ve bu kararlar daha kaç çocuğun bu şekilde istismar edilebilmesine kapı aralandığını tahmin bile edemiyoruz.

Diğer taraftan, davanın bu halini aşan ve bir adım daha ileriye taşıyan bir nokta daha var. Bu örnek, adalet sisteminin tek başına suçluları korumakla yetinmediğini, aynı zamanda bu suçları, suçluları yaratan düzeni de koruyabilmek için ortaya çıkan ‘pürüzleri’ nasıl ortadan kaldırmaya çalıştığını gösteriyor.

Bursa’nın Mudanya İlçesi’nde 14 yaşındaki B.Ç.’ye cinsel istismarda bulunduğu iddiasıyla tutuklanan ve ikinci duruşmada tahliye edilen *Vakit* gazetesi yazarı Hüseyin Üzmez’i, 10 Şubat’taki duruşması için geldiği adliyede, yumurtalarla protesto eden Halkevciler kadınlar Pınar Koyuncular ve Nergiz Şişek hakkında 7.5 yıla kadar ceza istemiyle dava açılması bunun bir örneği.

Sermaye devleti tecavüzcüleri aklıyor, katilleri koruyor!

Buna benzer diğer bir örnek de yine geçtiğimiz hafta yaşandı.

Hrant Dink cinayeti ile ilgili “İstihbarat Yalanları” kitabı nedeniyle hakkında dava açılan gazeteci Nedim Şener de “bağımsız” yargının mağduru oldu. 28 yıl hapsi istenen *Milliyet* gazetesi muhabiri Şener’in suçu ise yazdığı “Dink Cinayeti ve İstihbarat Yalanları” adlı kitabının “kamu görevlisine görevinden dolayı hakaret, adli yargılamayı etkilemeye teşebbüs ve kişiler arasındaki haberleşmenin gizliliğini ihlal” etmesi gibi bir gerekçeye zemin hazırlaması.

Kitapta Agos gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink cinayetinde polis ve istihbarat birimlerinin ‘ihmal ve hataları’ anlatıyor.

Kitabın yayınlanmasının ardından Şener hakkında 2 ayrı dava açıldı.

Kitapta ifade edilenler ise Şener’in neden bu davaya ya da hukuk terörüne maruz kaldığını anlatmaya yeter. Şener’in kitabı kendi deyimiyle devlet görevlilerinin cinayetle ilgili kusurlarını, yine devletin belgelerine dayanarak ortaya sunuyor. Tabii bunların sadece bir kusur ya da ihmal olmadığı gerçeği ise Şener’e açılan davayı koşulluyor.

Dink cinayeti, yine devletin kendi belgelerinin ortaya koyduğu gibi devletin bilgisi dahilinde ve yönlendiriciliğinde gerçekleştirilmiştir. Devletin çeşitli kademelerindeki kişiler bu cinayetin bilgisine sahiptirler. Yine çeşitli kademelerdeki kimseler de bizzat bu cinayeti planlayarak Dink’in ölümünden dolaysızca sorumludurlar. Oysa mahkemeler, yargıçlar sadece bu cinayetdeki piyonları yargılamakla yetiniyor. Bunu da mecbur oldukları için, yani bütün pislik ortaya saçıldığı ve birilerinin feda edilmesi gerektiği için yapıyorlar.

İsmi anılmayanlar ya da ağızlarda gevelenenler ise yine devlet için pis işlerini yapmaya devam ediyorlar. Her zamanki gibi hayatlarını rutin bir şekilde sürdürüyorlar. Yaptıkları işler için kimi zaman ödüllendiriliyor, sonra rahat yataklarında uyumaya devam ediyorlar.

Ve Şener gibiler aslında düzenin temellerine dokunma niyeti olmayanlar bile zaten ortada olan bir şeyi tekrardan yazıp çizdi, düzenledi diye huzursuz ediliyor. Belki yıllarını içeride geçirmesine neden olabilecek bir suçlamayla itham ediliyor. Bu bile, yani özgürlüğünü kaybedebilecek olmanın huzursuzluğu bile kimi zaman caydırıcı olabilir. Sermaye devletinin bu bilinçli davranışı, bildiklerini kendine saklamayı, görmemeyi, söylememeyi salık veriyor.

Bu iki örnek gerçekten çarpıcı! Bunlar toplumun büyük bir kesiminin takip ettiği ve tepkili olduğu

davalar. Dahası dava süreçlerinde ortaya çıkan hukuksuzluklar, davaların nedenleri ve oluş biçimleri verilen tepkilerin daha da artmasına neden olmuştur.

Böylesi tepki çeken ve toplumda belli bir duyarlılık oluşmasına neden olan davalarda bile sermaye devletinin savcılarını çekinmiyorlar. Üzmez’i protesto eden kadınlara duyulabilecek sempati, bu kişilere açılan davaların sisteme olan güvensizliği daha da arttırabileceği gerçeği düzenin savcılarını görevlerini yapmaktan alıkoymuyor.

Bu bir korkunun ifadesidir. Bu, her ne kadar cılız olsa da, her ne kadar sınırlı olsa da onlar için çatlak olarak nitelendirilebilecek seslerin kısılmasının ne kadar önemli olduğunun ifadesidir. Sistemin pisliği tek bir kişinin dilinde olduğunda dahi, yıkılmaya yüz tutmuş sistemlerinin çöküşünün hızlanacağını biliyorlar çünkü. Bunun için korku salmaya çalışıyorlar. Bu tutumla topluma, sessiz kalmasını tembih ediyorlar. En ufak bir mırıldanmada dahi sırada senin olacağını işaret ediyorlar.

Ve bu örneklerin üstüne daha yüzlerce eklenebilir.

Şemdinli davasında iyi çocukların korunması gibi. Yıllarca Kürdistan’da imha, inkar ve asimilasyon politikalarını uygulayanların değil de buna maruz kalanların yargılanması gibi. Halkını katledenlere karşı taş atan çocukların cezaevlerine mahkum edildiği gibi. Hayata dönüş operasyonunda devrimcilere kimyasal silahlarla saldıranların davalarının zamanaşımına uğraması ve gerisin geri devrimcilere dava açılması gibi.

Buyursunlar, istedikleri davaları açsınlar. Onlardan, yargı sistemlerinden, baskı araçlarından, bu kokuşmuş düzenlerinden korkumuz yok!

Asıl korkan onlardır. Er geç çökecek olan düzenleri başlarına yıkıldığında tüm kirli işlerinin hesabını vermek zorunda kalacak olanlardır...

Üzmez’i protesto eden kadınlara hapis cezası kınandı

B.Ç.’ye cinsel tacizde bulunan Hüseyin Üzmez’i protesto edip yumurta fırlatan Halkevciler Pınar Koyuncular ile, Öğrenci Kolektifleri’nden Nergiz Şimşek’e toplam 15 yıl istemiyle dava açıldı.

Sermaye devletinin tecavüzcüyü protesto eden kadınlara dava açması İzmir’de basın açıklaması yapılarak kınandı. 16 Haziran günü Kemeraltı girişinde gerçekleştirilen eylemde “Üzmez’in uçkuru AKP’nin gururu olunca aklamayıp haklayan kadınlara 7.5 yıl ceza / Halkevciler kadınlar“ pankartı açıldı.

Okunan basın metninde ise yaşananlar aktararak, kadınlara açılan davaların savcılık tarafından geri çekilip, gerçek suçluların yargılanması talep edildi. Basın açıklamasına Kadın Dayanışma Dernekleri ve KESK’li kadınlar da destek verdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Halkevciler kadınlardan protesto

Halkevleri ve Öğrenci Kolektifi üyeleri, Üzmez’i protesto eden kadınlara yönelik cezaları protesto etti.

Pınar Koyuncular ve Nergiz Şimşek için istenen 7’şer yıl 8’er aylık hapis cezasını protesto eden kadınlar Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirdikleri eylemde “Tacize tecavüze karşı mücadelemez yargılanamaz”, “Emeğimiz bedenimiz kimliğimiz bizimidir” dövizlerini taşıdılar.

“AKP Hüseyin’i üzmez kadınları üzer!”, “Kızkardeşime dokunma!” sloganlarının da atıldığı eylemde açıklama yapan Semra Ocak, Üzmez’i aklamak için el birliği edenlerin şimdi de kadınlara karşı birleşeceğini belirtti.

Kadınlara yapılan bu saldırıların örgütlü mücadele ile aşılabileceğini belirten Ocak, eylem hakkında savcılık tarafından başlatılan soruşturmaya derhal son verilmesini istedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir BDSP'den 15-16 Haziran paneli**“15-16 Haziran Direnişi yol gösteriyor!”**

İzmir BDSP'nin düzenlediği “15-16 Haziran Direnişi yolumuzu aydınlatıyor” başlıklı panel 14 Haziran günü Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi'nde gerçekleşti.

Etkinlik kısa bir açılış konuşmasıyla başladı. Daha sonra Birleşik Metal-İş Sendikası tarafından hazırlanan 15-16 Haziran sinevizyonu ile devam etti.

İlk konuşmayı yapan BDSP temsilcisi konuşmasına bu Büyük İşçi Direnişi'nin bugün hala aşılmadığını söyleyerek direnişin işçi sınıfının kendi geleceği adına yaptığı bir başkaldırı olduğunu vurguladı.

Krizin etkilerinden bahseden BDSP temsilcisi İzmir'in krizden en çok etkilenen illerden biri olduğunu ama işçi sınıfının bir karşı duruş sergileyemediğini belirtti.

Devrimci hareketin sınıfa dönük bir programı olmadığını söyleyen BDSP temsilcisi, reformistlerin devrim gibi iddiası olmadığını, devrimci grupların ise sınıf dışı olduklarını söyledi. İşçi sınıfının '60'lardan bu yana mücadele sahnesine çıktığını belirterek son dönem yaşanan işçi direnişleriyle 15-16 Haziran Direnişi'nin bağı kurdu.

Volkan Yaraşır: “15-16 Haziran Direnişi anti kapitalist bir manifestodur!”

Ardından sözü Volkan Yaraşır aldı. Yaraşır konuşmasına, Türkiye işçi sınıfının mücadelesinin değerlendirmesini yaparak başladı. Türkiye işçi sınıfının bazı karakteristik çıkışlarıyla 15-16 Haziran deneyimini birleştirdi.

Türkiye işçi sınıfının tarih sahnesine geç çıktığını ancak genç bir sınıf olduğunu söyledi. Genç bir sınıf olmasının avantajları, zaafı ve özgünlükleri olduğunu belirtti. Sınıfı kapitalist gelişme ekseninde değerlendirmek gerektiğini ifade etti. Emek-sermaye cephesinden sınıfın otonomisine baktığını anlattı.

Türkiye sol hareketinin işçi sınıfının bağrında yeşermediğini ifade etti. Sosyalist hareketin başından itibaren sınıfla tanıştığını ancak organik bağ kuramadığını anlattı. 1920'lerin TKP'sinin sınıfa kurtuluş savaşıyla gittiğini dile getirdi.

Yaraşır 1960'lı yıllardaki eylemliliklerin anlamına değindikten sonra Saraçhane mitingini kronolojik bir eylem gibi algılamamak gerektiğini söyledi. Bu mitingle işçi sınıfının toplumsal maddi bir güç olarak mücadele sahnesine çıktığını dile getirdi. İşçi sınıfının Kavel direnişiyle haklarını söke söke aldığını ifade etti. 1968-69'lu yıllarda yaşanan fabrika işgal eylemleriyle işçi sınıfının ayağa kalktığını, artideğeri ve özel mülkü işgal ederek burjuva hukukunu bloke ettiğini ifade etti.

Ardından 15-16 Haziran Direnişi'nin önemine değinen Yaraşır, onun anti-kapitalist bir manifesto olduğunu belirtti. 15-16 Haziran'ın, Türkiye'nin 1 Mayıs'ı olduğunu, 15-16 Haziran'ı önemsizleştirmeye çalışanların ileri sürdüğü gibi onun aynı zamanda kendiliğindenci olmadığını söyledi. Bu direnişte “direniş komiteleri” kurulduğunu ifade etti. O dönemde devrimcilerin sınıfla teması olduğunu ama organik bağı olmadığını vurguladı. Burjuvazinin bilinçli bir tarzda o dönemde TKP ve CHP'nin önünü açtığını söyledi.

Burjuvazinin 15-16 Haziran Direnişi'nden işçi kıyımıyla intikam almaya çalıştığını, öncü işçi kuşağının bu işinden olduğunu, açıklıkla ehlileştirilmeye

çalışıldığını, DİSK'in ise bu konuda işçileri sattığını ifade etti.

Yaraşır, 15-16 Haziran Direnişi'ni bir birikimin ürünü olarak tanımlayarak bugün yapılması gerekenin sınıfla organik bağ kurmak olduğunu söyledi. Türkiye'de 249 organize bölgesi olduğunu ifade ederek “günümüzde sınıf devrimciliğinden başka bir seçenek yok” dedi. Ve devrimcilerin buralarda olması gerektiğini söyledi.

Dönemin model eylemlerinin ise işgal, grev, direniş, sabotaj ve rehin alma eylemleri olduğunu söyledi, uluslararası örneklerle söylediklerini somutladı.

Ardından soru-cevap bölümüne geçildi. .

Kızıl Bayrak / İzmir

Sermayenin yeni vurgunu: Vergi indirimleri

Sermaye sınıfı ÖTV, KDV v diğer bazı vergi ve harçlarda yaptığı indirim oranlarını bir süre daha sürdürme kararı aldı. İndirim oranları aylara yayılarak kademeli bir şekilde artırılabilecek. Sermaye böylece hem depolarda bekleyen malları tüketmeyi hem de bu sayede iç piyasayı canlandırmayı hedefliyor. Fakat bu durumun daha başka sonuçlara da yol açması kaçınılmazdır.

Kapitalist ekonomilerde her türlü vergi ve harç, işçi sınıfının ürettiği artıdeğere dolaylı ya da dolaysız olarak gaspedilerek sermaye sınıfının kasasına aktırılan, sermaye sınıfı ve onun devlet aygıtı için en önemli gelir kalemlerinden bazılarıdır. Hukuki ya da ticari maskelerle her ne kadar perdelenmeye çalışılsa da işin özü tam olarak budur. Her yıl emekçilerin meta ve hizmet olarak ürettiği toplam artıdeğer miktarının yanında yine işçi ve emekçilerin ücretlerinden kesilen vergilerle elde edilen gelirin çok küçük bir kısmı eğitim, sağlık, kültür, ulaşım vb. gibi sosyal ihtiyaçlara harcanırken (sermaye sınıfı bu harcamaları, sosyal gerilimi düşürmek için son derece güdük bir şekilde olsa da yapmak zorundadır) geri kalan kısmı ise sermaye sınıfının hizmetine sunulmaktadır.

Sermaye sınıfının vergi ve harçlarda yaptığı bu indirimlerin ilk etkisi girişte de belirtildiği gibi stokları eritmek ve iç piyasayı canlandırmak olacaktır. Fakat kapitalist mantık kendini bununla sınırlamayacaktır.

Sermaye sınıfı, bu indirimlerle aslında işçi ve emekçiyi sömürerek el koyduğu artıdeğere bir kısmından vazgeçmiş ve bunu alıcıya hediye etmiş oluyor. Bu durum, özellikle ekonomik bunalım dönemlerinde rekabet koşulları yüzünden kapitalistlerin sıkça başvurduğu bir yöntemdir. Şimdilerde bunun tek tek kapitalistler tarafından değil de daha geniş ölçekte sermaye sınıfı tarafından yapılıyor olması hiçbir şeyi değiştirmez. Nihayetinde sermaye sınıfı, küresel sermayenin bir bileşeni olarak hem içte hem dışta aynı tekelci rekabet koşullarının basıncı altındadır.

El konulan artıdeğere bir kısmının alıcıya hediye edilmesi, istisnai durumları dışarıda bırakırsak, öncelikle ilgili sektörlerdeki emek sömürsünün fazlasıyla yoğunlaştığını gösterir. Tek

amacı daha fazla artıdeğere el koymak olan kapitalistin, bu artıdeğere bir kısmından vazgeçmeyi göze alabilmesinin tek koşulu alıcıya hediye edilen artıdeğere kapitalistin sermaye birikimindeki artış oranını etkilememesidir. Yani sermaye sınıfı için sorun emek sömürsünün yoğunlaştırılabildiği oranda sermaye birikimini ve kârını artırabilmektir.

Bu durum sermaye sınıfına sömürüyü yoğunlaştırabilme konusunda çok önemli bir olanak sağlar.

Kapitalist ekonomi, her ne kadar kendi içinde sayısız çatışma ve çelişkiyi barındırsa da, bir bütündür. Çeşitli indirimlerle düşürülen meta fiyatları, ilgili sektörlerdeki üretim kalemlerinde küçük ya da büyük oranda fiyat dalgalanmalarına yol açar. Bu da, üretim maliyetlerinin değişmesi/düşmesi anlamına gelmektedir. Bu dalgalanma, emek-gücünün değerinde ve fiyatında da dolaylı ya da dolaysız olarak bir değişiklik meydana getirir. Özellikle fiyatı düşürülen metaların üretildiği sektörlerde maliyetin çeşitli indirimler dolayısıyla düşürülmesi, emekgücünün fiyatının ve ücretlerin hesaplanmasında temel ölçüt işlevi görmeye başlar. İşçi sınıfı cephesinden anlamlı bir karşı duruş sergilenmediği koşullarda ücretler, bu düşük maliyet fiyatı baz alınarak hesaplanır ve bir süre sonra yerleşik hale gelir. Bu durum, yalnızca indirimlerin hedef aldığı sektörlerde değil, o sektörlerle ilintili birçok yan sektörde de ücretlerin düşürülmesi konusunda büyük bir basınç oluşturur. Böylece ücretler düşürülerek sömürü daha da yoğunlaştırılmış olur. Bu, tam olarak kriz fırsatçılığıdır.

Bu durum, meta fiyatlarının en azından kısa ya da orta vadede de düşük olacağı anlamına gelmez kesinlikle. Burada önemli olan fiyatların düşük olması değil, emekçinin alım gücünün daha da düşmesidir. Ülkemizdeki gibi kaotik ve kırılğan piyasa ekonomisi koşullarında meta fiyatlarının sürekli artış göstermesi ise kaçınılmazdır. Zaten vergilerin yeniden kademeli bir şekilde artırılmaya başlanması bunun net bir göstergesi sayılabilir.

Bu gidişe ancak işçi sınıfının devrimci eylem birliği dur diyebilir.

Gerici Molla rejiminin açmazları derinleşiyor...

İran'da seçimler, egemen güçler arası çatışmaları alevlendirdi!

İran'da yapılan cumhurbaşkanlığı seçimleri, bu ülkede yeni bir dönemi başlatmış görünüyor. Seçim öncesinde görülen adaylar arası polemikler, seçimlere katılım oranının yüksekliği, seçim sonrasında başlayan ve giderek yayılan kitlesel gösteriler, İran'da gerici Molla rejiminin inişe geçtiğini kanıtlar niteliktedir. Zira kitle desteğini arkasına alarak meydana inen farklı burjuva kesimlerin temsilcileri ilk defa bu kadar açıktan, bu kadar sert, bu kadar uzlaşmaz bir tutumla çatışmaktadır.

Seçimlerin tetiklediği çatışma, egemen sınıfların “muhafazakar” kesimlerini temsil eden cumhurbaşkanı Mahmud Ahmedinecad ile “reformcu” kesimleri temsil eden eski başbakanlardan Mir Hüseyin Musavi arasında cereyan ediyor. Kuşkusuz ki, burada kişiler, İran burjuvazisinin farklı kanatlarını temsil ediyorlar. Başka bir ifadeyle cumhurbaşkanlığı koltuğu etrafından kopan fırtına, iki ana akım burjuva kesim arasındaki iktidar savaşının dışı vurumundan başka bir şey değildir.

Seçim propagandası döneminde tarafların birbirini hedef alan sert ifadeleriyle hissedilen çatışma, Ahmedinecad'ın seçimleri açık farkla kazandığının açıklanması ile sokaklara taşıdı. Yüzbinleri sokaklara döken Musevi liderliğindeki taraf, özellikle başkent Tahran'da güçlü bir kitle desteğine yaslandığını, dahası bu kitleyi sokaklara dökebilme yeteneği kazanmış olduğunu da gösterdi. Onbinlerce taraftarını sokaklara döken Ahmedinecad ise, devletin militarist kurumlarından destek almaktadır.

Seçimleri kaybeden “reformcu” güçler sokaklara döküldü

Seçimler öncesinde yapılan spekülasyonlar, “reformcu” kanadın desteklediği Hüseyin Musavi'nin kazanacağı kanısını güçlendirmiş, Ahmedinecad'ın ise, yoksulluğun yaygınlaşması, artan yolsuzluk olayları, enflasyonun yüksekliği gibi nedenlerden dolayı seçimleri kaybedeceği varsayılmıştı.

Oysa 12 Haziran'da yapılan yüksek (yüzde 85) katılımlı seçim sonuçları, beklenenin tersi yönde oldu. İran İçişleri Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada, Ahmedinejad'ın %62.6, Musavi'nin %33.8 oranında oy aldığı belirtildi. Buna göre Ahmedinecad neredeyse Musavi'nin iki katı oy almış oluyor. Gerçi İran'dan yansıyanlar, seçimlerde hile, tehdit, şantaj, usulsüzlük gibi sorunların yaşandığını gösteriyor. Ancak tüm bu sorunların adaylar aradaki büyük oy farkını açıklamaya yetmediği de, kabul ediliyor. Nitekim seçimlere özel ilgi gösteren ve seçim sonuçlarından hayal kırıklığına uğrayan emperyalist güç merkezleri bile, seçimlerdeki usulsüzlük konusunda net bir tutum açıklayabilmiş değiller. Tabii bu kadarı Musevi'ye destek veren güçlerin sokaklara taşınmasına engel olmadı.

Gösterilere katılarak kitleye seslenen Musevi de, “Seçimlerde yaşanan pek çok bariz ihlali şiddetle kınadığını, bu tehlikeli sessiz sinema gösterisini kabul etmeyeceğini” söyledi. “Bazı yetkililerin bu şekildeki

davranışlarının getireceği sonuçlar İslam Devletinin dayanaklarını tehlikeye atıyor ve diktatörlük oluşmasını sağlayacak” görüşünü savunan Musevi, İran'da Şii nüfusunun merkezi olan Kum kentindeki din adamlarını da bu konuda seslerini yükseltmeye çağırdı.

Tahran'da göstericilere seslenen Musevi, “Açıklanan sonuçlar İran İslam Cumhuriyeti'nin kutsal sisteminin temellerini sarsıyor ve halkın oylarına ihaneti temsil ediyor” dedi. “Halk, iktidarı yolsuzluk yoluyla ele geçirenlere saygı duymayacaktır” diye konuşan Musevi, gayrimeşru ilan ettiği Ahmedinecad'a karşı, mücadeleye devam çağrısı da yaptı.

Nitekim yaygınlaşarak devam eden gösteriler sert çatışmalara da sahne oldu. Kitleye saldıran motosikletli polisler, çevik kuvvet ve “gönüllü” Besiç milisleri ile eylemciler arasında saatler süren çatışmalar yaşandı. 1 Mayıs'ı kutlayan işçilerin bile zindana atıldığı İran'da bu çapta ve bu kadar sert çatışmaların yaşanması, Molla rejiminin şu ana kadar tahammül etmediği bir duruma işaret ediyor.

Olayların seyri, Ahmedinecad'ı destekleyen dini lider Ali Hamaney'e bile geri adım attırılmış görünüyor. Sonuçların açıklanmasından sonra Ahmedinecad'ın büyük bir zafer kazandığını savunan Hamaney, devletin tüm kuvvetiyle protestoları etkisizleştireceği tehdidini de savurdu. Ancak gelişmeler üzerine çark eden dini lider, Musevi ile yaptığı görüşmenin ardından yolsuzluk iddialarının araştırılması için gerekenin yapılacağını açıklamak zorunda kaldı. Molla rejimin en güçlü otoritesi olan Hamaney'in geri adım atması, ciddi bir basınç altında kaldığı izlenimini vermektedir. Nitekim göstericilerin yer yer dini lider Hamaney'i de hedef aldığı gözlenmektedir. Ki bu, İran açısından yeni bir gelişmedir.

Egemen güçler arası çatışma kitlelerde biriken öfkenin dışı vurmasına vesile oldu

İran'da çatışan taraflar, uzun yıllardan beri Molla rejimin üst düzey yönetici tabakası arasında yer alıyordu. Nitekim taraflar, her fırsatta “İslam Cumhuriyeti”ne bağlı olduklarını dile getiriyorlar. Reformculuk iddiası taşıyan Musevi'nin Kum kentindeki din adamlarına çağrılar yapması, rejime bağlılığın boyut hakkında fikir vermektedir.

Taraflar siyasal alanda farklı argümanlar kullansa da sömürü ve köleliğin azgın bir şekilde devamı konusunda hemfikirler. Ahmedinecad yönetimi 1 Mayıs'ı kutlayan işçilere azgın devlet terörüyle saldırırken, “reformcu” kesimlerin buna herhangi bir tepkisi olmamıştır. İşsizlik ve yoksulluğun artması da, “reformcu” kanadın ilgi alanına pek girmiyor. İşin garip yanı, demagojik söylemi kullanan Ahmedinecad'ın kent ve kır yoksullarından da oy alabilmesidir. Gerçi Ahmedinecad'ın yoksullardan oy almasındaki bir diğer önemli etken, ABD-İsrail

ikilisinin tacizlerine cepheden yanıt vermesidir.

ABD-İsrail tehditlerinin de etkisiyle kendini sürekli tahkim eden rejim, anti-Amerikancı söylemlerle yaşamları çekilmez hale gelen yoksulları, kısmen de olsa peşinden sürüklemeyi başarırken, tepkisini eyleme döken işçi sınıfı bölüklerine karşı ise amansız bir devlet terörü uygulamaktadır.

İran'ın en zenginlerinden biri olan eski cumhurbaşkanı Muhammed Hatemi'nin desteklediği “reformcu” kanat ise, eğitilmiş ve gelir düzeyi yüksek kesimlere hitap etmekte yetiniyor. Emekçilerden, söylemde bile uzak duran reformcu kanat, liberalizm ve bireysel özgürlükler argümanını öne çıkarıyor. Orta sınıflarla Molla rejiminin boğucu baskısından bıkan gençliğin dinamizmine yaslanan “reformcu” kanat, toplumun bu kesimlerinde biriken öfkeyi sokaklara taşıyarak, kısmen de olsa İran'da devam eden boğucu atmosferin dağılmasına katkıda bulunuyor.

İranlı işçi ve emekçileri hem gerici rejime hem emperyalist saldırganlığa karşı mücadeleyi temel alan bir çizgi temsil edebilir

İran'da egemenler arası çatışmanın sertleşmesi, Molla rejiminin dokunulmazlık zırhına bürünen elitlerinin prestijini sarsması açısından hayırlı sonuçlar yaratmış görünüyor. Seçim öncesi ve sonrasında birbirine ağır ithamlarda bulunan şeflerin tümü bu elit tabakanın mensuplarıdır. Çatışma, kendilerini İslami değerlerin has temsilcisi olarak pazarlayan şeflerin hırsız, yalancı, rüşvetçi, yolsuzluklara batmış, seçimlere hile karıştıran vb. sıfatlarla birbirini itham etmelerine vesile olmuştur. Böylece “kutsallık” halesine bürünmeye çalışan Molla rejiminin şeflerinin sömürü ve kölelik düzeninin tüm çirkinlikleriyle malül oldukları İran halkları önünde yüksek sesle dile getirilmiş oldu.

Ancak egemenler arası çatışma, işçi ve emekçilerin şu veya bu gerici odağın yedeğine düşme tehlikesini de artırıyor. Nitekim şu ana kadar yansıyanlara bakıldığında, emekçiler adına bağımsız söz söyleyen bir güç odağı görülmemektedir. Bununla birlikte, Molla rejiminin boğucu egemenliğinde açılacak gedikler, köklü mücadele deneyimi olan İran işçi sınıfının biriken öfkesini eyleme dökmesini kolaylaştırabilir de.

Çatışmanın hangi yönde seyir izleyeceğini şimdiden kestirmek kolay olmasa da, Molla rejiminin açmazlarının giderek derinleşeceğini, kitlesel boyuta varan sokak eylemlerinin ise İran'da yeni bir döneme işaret ettiğini söylemek mümkündür. İran işçi sınıfının, emekçilerinin ve ezilen diğer toplum kesimlerinin çıkarlarını güçlü bir şekilde temsil etmek için, bu ülkedeki ilerici-devrimci güçlerin bir mücadele odağı oluşturmaları şarttır. İran komünist ve işçi hareketinin birikim ve deneyimleri, böyle bir odağın oluşmasını sağlayacak dinamikleri mutlaka açığa çıkaracaktır.

İşgalci orduların yarattığı ölüm makineleri...

Eski ABD'li asker Ebu Garib'teki işkenceyi savundu!

Amerikan ordusunun Bağdat'ta bulunan Ebu Garib zindanındaki tutsaklara sistematik işkence uyguladığı, Irak işgalinden bir yıl sonra, Nisan 2004'te ortaya çıkarılmıştı. İşkence vahşetini belgeleyen fotoğrafların dünya basınında yayınlanması, işgalci zorbaların şefi George Bush tarafından ikide bir tekrarlanan "amacımız Irak'a demokrasi götürmek" söyleminin iğrenç bir yalandan ibaret olduğunu tartışmaya yer bırakmayacak açıklıkta dünya halklarının gözleri önüne sermişti.

İşkencecilerini savunan emperyalist Amerikan rejimi, olayların münferit olduğunu iddia ederek, insanlığa karşı işlediği bu ağır suçu birkaç "günah keçisi"nin sırtına yıkararak kendini aklamaya çalıştı. Ancak o zaman Ebu Garib'ten yansıyanlara tepki gösteren Uluslararası Kızılhaç Örgütü ile Uluslararası Af Örgütü işkencenin "münferit değil sistematik olduğunu" ilan ederek, Washington'daki şeflerin yalancı olduğunu kanıtladılar. Kızılhaç Örgütü'nün üst düzey bir yetkilisi tarafından yapılan açıklamada, bugüne kadar kamuoyuna yansıyan vakaların münferit olmadığı, tersine, işkencenin sistematik bir şekilde uygulandığı belirtilmiş, Amerikan basını da işkencenin sadece Ebu Garib Cezaevi ile sınırlı kalmadığını itiraf etmişti.

İşkenceciler, emrin kendilerine Pentagon'dan verildiğini açıkladıkları halde, ABD mahkemeleri birkaç celladı yargılamakla yetinmiş, böylece Irak halkları şahsında insanlığa karşı işlenen iğrenç suçların üstünü örtmeye çalışmıştı.

Hatırlanacağı üzere medya tekelleri, kapitalist emperyalizmin barbarlığına değil, işkenceci kadın asker Lynndie England üzerine fırtına koparmayı tercih etmişti. Ebu Garib'ten yansıyanlar emperyalist işgalin sembolü iken, Amerikalı kadın asker işkencenin sembolü ilan edildi. Birkaç işkenceciyi yargılayan ABD mahkemeleri ise kadın askere üç yıl hapis cezası vermekle yetinmişti. Mahkeme, birkaç işkenceciye daha kısa süreli hapis cezaları vererek dosyayı kapatmıştı. Yani ABD adaleti ne işkence emrini veren Pentagon'daki şeflere ne işkenceyi savunan Beyaz Saray'daki "demokrasi ihracatçıları"na dokundu.

İşkenceciliği sayesinde "ünlü" olan ABD'li kadın asker, son günlerde tekrar medyada görülmeye başladı. "Tortured" adlı otobiyografi kitabını yayımlayan Lynndie England, kapitalizmde, işkenceciliği bile ranta çevirmenin olanaklı olduğunu kanıtlamış görünüyor.

Kitabında, vahşi işkencelerden dolayı pişmanlık duymadığını gösteren kadın asker, bu yöndeki sorulara verdiği yanıtta, "Neden pişman olacaktım? Onlar düşmanlarımızdı" sözleriyle iğrenç görevini savundu. Elinde, Ebu Garib zindanında çekilmiş 800 "hatıra fotoğrafının" daha olduğunu söyleyen işkenceci askerin tutumu, kapitalizmin silahlı bekçiliğini yapan savaş makinelerinin ne tür yaratıklar imal ettiğinin çarpıcı göstergesidir.

Vahim olan şu ki, işkenceci askerin tiksinti verici zihniyeti, hem Beyaz Saray'da oturanların hem "teröre karşı savaş" propagandasıyla sersemletilmiş ortalama Amerikalılar'ın düşüncelerini de yansıtmaktadır. Zira

son yapılan anketlerde ABD'lilerin yüzde 65'i Guantanamo işkence üssünün kapatılmasına karşı olduğunu belirtirken, hem Demokrat hem Cumhuriyetçi Amerikalı senatörlerin çoğu, üssün kapatılması için gerekli bütçenin ayrılmasını engellemek yönünde oy kullanmıştır.

Vurgulamak gerekiyor ki, hem tarihsel hem güncel deneyimler her işgalin "yoğunlaşmış vahşet" olduğunu sayısız kez kanıtlamıştır. Sadece Nazi orduları değil Çin, Vietnam, Cezayir, Kamboçya, Afganistan, Irak, Latin Amerika ve Afrika'da işgalci orduların tümünde aynı kural geçerli olmuştur. Öyle ki, çoğu işgalde katledilenlerin sayısı milyonları bulmuştur. Keza sömürgeci rejimler de Kürdistan, Filistin, İrlanda, Keşmir, Tamil ve ulusal baskı altında tutulan diğer halklara karşı "yoğunlaşmış vahşet" politikası

izlemişlerdir. Türk ordusu mensuplarının gerillaların kesik başlarıyla "anı fotoğrafı" çektirmesi, İsrail askerlerinin Filistinli çocukları enselerinden kurşunlamaları, Sri Lanka ordusunun halen devam eden Tamil halkına karşı imha savaşı işgalci orduların askerleri ne tür yaratıklara dönüştürdüğünü ortaya koyan tüyler ürpertici örneklerdendir.

Sömürü ve kölelik temeline dayanan kapitalizmin egemenliği devam ettiği sürece gerici savaşların, işgallerin son bulması olası değil. Savaş ve işgalin olduğu yerde ise "yoğunlaşmış vahşet" in "geçerli kural" olmasının önüne geçmek neredeyse imkânsızdır. Gerici savaşlara, işgallere, sömürgecilğe, işkenceye, katliamlara karşı mücadele ne kadar önemliyse, bu mücadelenin tutarlılığı, anti-kapitalist/anti-emperyalist perspektifle yürütülmesine

Bretagne'da etkinlik!

Fransa'nın Bretagne bölgesinin Lanester kentinde Fransa Komünist Partisi'nin her yıl düzenlediği Fête du Bold' Air adlı açık hava etkinliği gerçekleştirildi. 57.'cisi gerçekleştirilen bu etkinliğe, her yıl olduğu gibi, bu yılda, bölgemizdeki TKİP taraftarları olarak biz de katıldık.

Etkinlik boyunca, Partimiz'in tanıtımını yaptık. Havanın güzel olmasının da etkisiyle etkinliğe katılım oldukça iyiydi.

Etkinlikte, 1 Mayıs'ta kullandığımız pankartı standımızın önüne astık. Yanı sıra standımızı kızıl bayraklar, Che Guevara ve Partimiz'in afişleri ile süsledik. Her yıl olduğu gibi bu yıl da yine ilgi odağı olduk ve Fransız katılımcıların ilgisini çektik.

En anlamlı çabamız ise, Esenyurt-Haramidere'de saldırıya uğrayan yoldaşlarımız için yaptığımız oldu. Etkinlikte, Esenyurt-Haramidere'nin haramilerinin Sabra Tekstil'in kapısında, burada çalışan işçilerin kölece çalışma koşullarını teşhir eden *Esenyurt İşçi Bülteni*'ni dağıtan sınıf devrimcilerine dönük saldırıyı duyurduk, gelişmeler konusunda katılımcıları bilgilendirdik ve olayı teşhir ettik.

Bretagne'li parti taraftarları olarak, bu saldırıyı nefretle kınıyoruz. Dört sınıf devrimcisi yoldaşımızın hukuk terörüyle tutuklanmasını protesto ediyor, derhal serbest bırakılmasını istiyoruz. Yoldaşlarımızla dayanışma amaçlı çabalarımıza devam edeceğiz. Bu çerçevede ilk elden bu etkinlikte elde ettiğimiz 500 Euro geliri yoldaşlara yolluyoruz.

**Er ya da geç haramilerden saldırının hesabı sorulacaktır!
İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacaktır!**

TKİP taraftarları / Fransa-Bretagne

Almanya'da ülke genelinde eğitim boykotu...

Öğrenciler boykotta, direnişte, işgalde!

Almanya'da okullarda ve üniversitelerde öğrenciler daha iyi eğitim koşulları ve eğitimde fırsat eşitliği için boykot eylemlerine başladı.

Aylardır hazırlıkları devam eden "Boykot Haftası" 19 Haziran Cuma gününe kadar sürecek.

Almanya'daki elemeci eğitim sistemi, öğretmenlerin eksik-az ve yetersiz olması, sınıfların kalabalık olması, okullardaki olanakların sürekli sınırlanması, ders planlarının bilimsel eğitim yerine tekellerin talepleri doğrultusunda hazırlanması, ders baskısının artması gibi nedenler öğrencileri harekete geçiren nedenler oldu.

Öğrenciler sorunlarına sembolik banka soygunları, yol işgalleri gibi değişik eylemlerle dikkat çekmek istiyorlar. Okulların ve üniversitelerin önünde çadır kentler, alternatif dersler, tiyatro gösterileri ve müzik dinletileri düzenliyorlar.

Boykota Almanya genelinde irili ufaklı 230 örgüt destek veriyor.

Öğrenci örgütleri günler öncesinden okullarda ve üniversitelerde toplantılar ve benzeri etkinliklerle boykotun daha güçlü geçmesi için yoğun bir ön hazırlık süreci gerçekleştirirken ailelerin, işçi ve emekçilerin desteğini almak için de yaygın bir kampanya sürdürdüler.

Bazı kentlerde boykotlar 15 Haziran'dan önce başladı.

Kiel'de öğrenciler sınavlar nedeniyle 9 Haziran Salı günü boykota çıktılar. Değişik liselerden ve Christian-Albrechts Üniversitesi'nden üç bine yakın öğrenci belediye binasının önünde toplanarak yürüyüşe geçti. Yürüyüş esnasında öğrencilerin içinde palyaço kostümleriyle katılan bir sanat grubuna polis saldırdı. Öğrencilerle yaşanan arbede sonucunda öğrencilere biber gazı kullanan polis 5 öğrenciyi geçici olarak tutukladı.

Halle'de Martin-Luther-Üniversitesi'nde (MLU) öğrenciler bir hafta önce Salı günü boykota çıktılar, üniversitenin önüne çadırlar kurdular. Öğrencilerin eleştirdikleri konuların başında amfilerde oturacak yerin kalmaması, maddi sorunların süreklilik kazanması, yeterli sayıda eğitimci olmayışı geliyor. Bu sorunlar dururken bir de yeniden "personel denkleştirilmesi" adı altında eğitimcilerin işten çıkartılmak istenmesi üniversitede öfkenin büyümesine neden oldu. Öğrenciler her gün saat 20.00'den itibaren forum düzenliyorlar.

Berlin Hür Üniversitesi'nde (FU) okuyan 50 bin öğrenciyi Pazartesi günü üniversite rektörü Prof. Dr. Dieter Lenzen'den bir mail geldi. Rektörün eğitimdeki yapısal eksikliklere dikkat çekerek, yeterli finans kaynağı sorunlarını gündeme getiren öğrenci inisiyatifi övdüğü mailde öğrencilere ve üniversite çalışanlarına 17 Haziran günü yapılacak gösteriye katılabilmeleri için "gösteri izni" verildiğini de bildirdi.

15 Haziran günü başlayan eylemler kapsamında Berlin, Hamburg, Heidelberg, Bochum ve Wuppertal kentlerinde bulunan üniversitelerde ders ve konferans salonları işgal edildi.

Eylemler yayılıyor!

Almanya'da eğitim boykotu 16 Haziran günü de sürdü.

Münih'teki bir lise "Okul hasta yapıyor!" sloganı

ile sabahın erken saatlerinde öğrenciler tarafından karantinaya alındı. Öğrenciler koruma kıyafetleri ile eğitimde reform taleplerini içeren bildiri dağıttılar, paralı eğitim uygulamalarının son bulmasını ve yeni Bachelor-und Master uygulamasında reform talep ettiler.

Mainz'deki öğrenciler kampüsün ana girişinde barikat kurarak yüksekokullara girişin zorlaştığını sembolize eden bir eylem gerçekleştirdiler.

Hamburg'ta pedagoji fakültesinde öğrenciler boykota giderken, Berlin'de Otto-Suhr-Enstitüsü politik bilimler bölümü öğrencilerinin işgali sürüyor. Yine Berlin'deki Alice-Salomon Yüksek Okulu'nda sosyal pedagoji öğrencilerinin işgali devam ederken öğrenciler, neoliberalizm ve sağlık gibi konuların tartışıldığı alternatif seminerler düzenliyorlar.

Berlin Hür Üniversitesi'nde (FU) 1300 öğrencinin katıldığı genel bir toplantı gerçekleşti. Öğrenciler daha fazla öğrenim yeri için daha fazla para ayrılmasını istediler ve bazı enstitülerin birleştirilmesini protesto ettiler. Tüm Bachelor mezunlarının master eğitimine kabul edilmesi talebini yükselttiler. Saat 13.30'da FU Başkanlığı 200 öğrenci tarafından işgal edildi. Toplantıyı yarıda kesen öğrenciler dayanışma için işgal edilen binanın önünde toplandılar. FU başkan yardımcısının işgalciler hakkında suç duyurusunda bulunmasından sonra polis 17:30'dan itibaren öğrencilerin binayı boşaltması için harekete geçti.

Berlin'de görkemli öğrenci eylemi!

Berlinde eğitim alanındaki sorunları protesto etmek için 17 Haziran'da yapılan yürüyüşe yaklaşık 30 bin kişi katıldı. Almanya genelinde yapılan yürüyüşlere ise 200 binin üzerinde bir katılım gerçekleşti.

Alexanderplatz'daki mitingde öncelikle öğrenci temsilcileri söz alarak sorunlarını dile getirdiler. Eğitimin insani bir hak olduğunu, paralı hale getirilemeyeceğini, devlet kasalarındaki paraların eğitim dışında her yere harcandığını, başta batık bankalar olmak üzere, silahlanmaya ve savaşlara tonla bütçenin ayrıldığı belirtildi.

Üniversitedeki öğretim görevlilerinin sınırlı sayılarda olmasından kaynaklanan sorunlara değinildi. Bachelor ve Master seçeneğinden kaynaklanan eşitsizliklerin ortadan kaldırılması gerektiği söylendi.

Eğitim sendikası temsilcisinin yaptığı konuşmada ise öğrencilerin yaptığı eylemin haklılığı vurgulanarak iyi bir eğitimin gelecekte iyi bir iş demek olduğunu, eğitimsiz kalındığında daha rahat işsiz kalınacağı ve buna karşı mücadele edilmesi gerektiği vurgulandı.

Yapılan tüm konuşmalar, eğitim alanında yaşanan bu sorunlar karşısında mücadele çağrısıyla bitirildi. Kitle tarafından bu çağrılar her defasında coşkuyla alkışlanarak karşılandı.

Başlangıç mitinginden 1 saat sonra, saat 12.00'de yürüyüş başladı. Berlin'in en turistik ve işlek olan semtlerinde yaklaşık 2 saat süren yürüyüş Humboldt Üniversitesinin önünde yapılan mitingle saat 15.00'te sonlandırıldı.

BİR-KAR Gençliği yapılan bu eylemde yer aldı. Almanca olarak "Eğitim meta değildir, herkese parasız eğitim hakkı" broşürü yaygınca dağıtıldı.

Eylemlerde öğrencilerin yanısıra öğretim görevlileri de yer aldı.

Öğrenciler ne için boykota çıkıyor?

Katı ders planı ve programları, rekabet ve baskı yerine özgür öğrenim ve yaşam. Serbest ve parasız eğitim.

- Eğitim kamu görevidir. Sermaye ve işletmelerin, maddi ve içerik olarak eğitimin içeriğine ve şekline müdahalesi, eğitim personelinin işe alınmasında etkili olması kabullenilemez!
- Bütün eğitim alanlarında eğitim demokratikleştirilmeli ve özyönetimler güçlendirilmeli. (Öğrencilerin ileri sürdükleri üç ana talebin yanı sıra veliler de kendi taleplerini belirlediler)
- Tamgün okulların temel okul biçimi olması ve öğrencilerin yaratıcılığına dayanan sanatsal, sportif vb. dersler geliştirilmeli ve yaygınlaştırılmalı.
- Çok sistemli elemeci eğitim sistemine son verilmeli! - Sınıflar 20 öğrenciyle sınırlandırılmalı.
- Öğretmen ihtiyacı üzerinden yüzde 120 personel istihdamı.
- Öğretmenlerin sürekli pedagojik geliştirilmesi için düzenli kurslar.
- Her okulda serbest zaman pedagogları, sosyal danışmanlar ve okul psikologları görevlendirilmeli.
- Her öğrenciye okulda ücretsiz ve sağlıklı öğlen yemeği.
- Yeterli sayıda kalifiye meslek eğitim ve çıraklık yerleri. Meslek eğitimi ardından meslekte iş güvencesi.
- Üniversiteye giriş sınırlamalarına son!

BİR-KAR Gençliği / Berlin

Finlandiya'da grev

Finlandiya'da demiryolları çalışanları devletin kâr etmeyi temel alan politikasını protesto etmek için 16 Haziran Pazartesi günü saat 03.00'ten itibaren işi bırakarak greve gitti. 7 bin 500 işçi ve memurun katıldığı ve bir gün süren uyarı eyleminden 200 bin yolcu etkilendi.

Demiryolları İşçileri Federasyonu Başkanı Vesa Mauriala, bu yıl demir yollarının 20 ila 30 milyar avro kâr edeceğinin tahmin edildiğini ama devletin bununla yetinmek istemediğini ve 1500 işçiyi ücretsiz izne ayrılmaya zorladığını, işçilerin ise bunu kabullenmeyerek uyarı grevine gittiklerini açıkladı.

İsveç'te direniş

İsveç'in Stockholm kentinde de depoda çalışan işçiler Pazartesi sabahı iş bırakarak direnişe geçtiler. İşçiler, işverenin 34 işçiyi işten atmasını protesto ediyor ve işten atma kararının geri alınmasını talep ediyor.

Kapitalizm ölüm saçmaya devam ediyor!

Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde Kırım Kongo Kanamalı Ateşi (KKKA) hastasıyla ilgilenirken iğneyi eline batıran, 18 yaşındaki sağlık teknikeri Kübra Yazım geçtiğimiz günlerde yaşamını yitirdi.

Samsun'un Vezirköprü ilçesi Samukalan köyünde tarlada çalışırken sırtına kene yapışan 48 yaşındaki Ayşe Keskin, hastalandıktan üç gün sonra, kan tahlillerinde KKKA virüsü saptanınca Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırılmıştı. Müdahale eden ekip içinde bir yıllık sağlık teknikeri 18 yaşındaki Kübra Yazım da bulunuyordu. Ayşe Keskin 11 Haziran günü öldü. Aynı gün Kübra Yazım'ın yüksek ateş, halsizlik ve titreme gibi şikâyetlerinin arttığı ve Yoğun Bakım Ünitesi'ne kaldırılırken yaşamını yitirdiği açıklandı.

Başhekim Yardımcısı Prof. Dr. Mustafa Sünbül, olayın ardından yaptığı açıklamada bir yıldır acil tıp teknikeri olarak çalışan Kübra Yazım'ın 6 Haziran'da KKKA şüphesiyle gelen ve hayatını kaybeden hastaya serum takarken, eline iğne batırdıktan sonra gerekli tıbbi müdahalelerin hemen yapıldığını ve kendisinin tedavi altına alındığını ancak, kurtarılamadığını belirterek, "Hastane olarak bir ihmalizim söz konusu değildir" diye konuşmuştu.

Sağlık Bakanı Recep Akdağ da yaptığı açıklamada, böylesine üzüntü verici gelişmelerin yaşanmaması adına her türlü hassasiyeti gösterdiklerini ve göstermeye devam edeceklerini belirtmişti. Sağlığı piyasaya açan sermaye düzeni, kendi sebep olduğu ölümleri üstlenmeyerek, sorumluluğu üzerinden atmaya çalışıyor. Böylece, sağlığını ticarileştirilmesi ve insan hayatını hiçe sayan politikalarının sonuçlarını görmezden gelmektedir.

Kene vakaları daha çok tarım ve hayvancılıkla uğraşanlar arasında yoğunlaşmaktadır. Sağlık çalışanları da en çok etkilenen ikinci gruba girmektedir. Türkiye'de ilk defa 2002 yılında Tokat bölgesinde tespit edilen Kırım Kongo Kanamalı Ateşi ülkenin önemli bir coğrafyasına yayılmış durumdadır. Yüzlerce insanın ölümüne neden olan Kırım Kongo Kanamalı Ateşi hastalığının dünyada ve Türkiye'deki mevcut durumu, koruyucu sağlık tedbirlerini ihmal eden sermaye sisteminin aşırı kâr hırsının bir sonucudur.

İstanbul Tabip Odası'nın konu ile ilgili yaptığı bir açıklamaya göre, virüs, keneler tarafından kendi biyolojik gelişimi içerisinde yumurta ve larva evrelerinde ya da hastalık etkenini taşıyan konakçılarından (evcil ve yabani hayvanlar) kan emmeleri esnasında da virüsü alabilir ve bir sonraki evresinde kan emdiği konakçıya bulaştırabilir. Aynı zamanda virüsü yumurtaları kanalıyla bir sonraki nesle aktarabilmektedirler. Virüs kenelerin konakladığı hayvanlara bulaşmasına karşılık bu hayvanlarda hastalık belirtisine neden olmamaktadır. Konakçı hayvanlarda bazen hafif ateş görülmesi dışında, konakçılar genelde hastalığı gizli olarak geçirmekte ve hastalık belirtisi görülmemektedir. Buna karşılık hastalığın yayılmasında aracı rol oynamaktadırlar. Hastalık hayvanlarda, insanlara nazaran daha yaygın olarak görülmektedir. Ancak hastalık hayvanlarda, subklinik (asemptomatik) olarak seyretmekte insanlarda da klinik ve subklinik olarak, sporadik vakalar veya salgınlar şeklinde görülebilmektedir.

Merkezi Cenevre'de bulunan Global Humanitarian Forum'un hazırladığı bir rapor, iklim değişikliğinin her yıl 325 milyon kişiyi ciddi biçimde etkilediğini ve bu

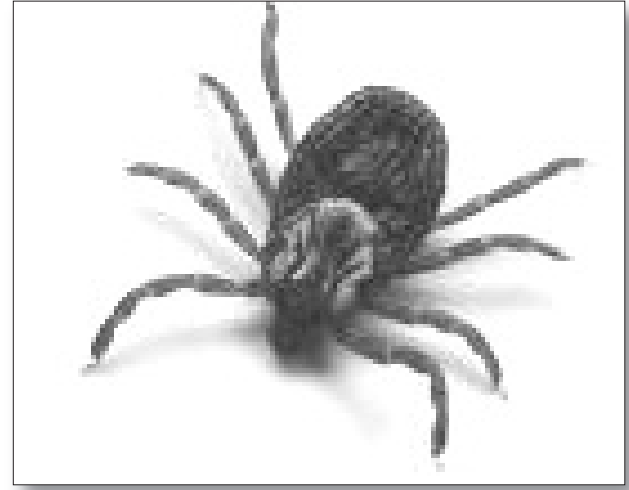
sayının gelecek 20 yılda ikiye katlanarak, şu anda 6 milyar 700 milyon olan dünya nüfusunun yüzde 10'una tekabül edeceğini gösterdi. İklim değişikliğinin, yılda 315 bin kişinin, açlık, hastalık ya da doğal afetler yüzünden ölümüne yol açtığı bildirildi.

"İnsan doğadan yaşar, yani doğa onun bedenidir; ölmek için onunla daimi bir diyalog sürdürmelidir."
(Karl Marx)

Marx'ın sözünden de anlaşılacağı gibi, türlerin arasında ve hatta tür içerisindeki mücadele, birbirine duyulan ihtiyaç ve uyum, her bir türün doğa dengeleri içerisinde varlığını koruma ve sürdürme çabası bu bütünlüğün parçaları olarak vardılar. Sermaye sisteminin aşırı kâr hırsı doğayı tahrip etmekte, doğanın bütünlüğünü parçalamaktadır. Emperyalist-kapitalist sistemin neden olduğu küresel ısınmanın etkisiyle, mevsimler hızla değişmekte ve buna bağlı olarak da çeşitli hastalıklar katmerleşmektedir. Sistem tarafından uygulanan politikalarla küresel ısınma artmakta ve mevcut durumda ona bağlı sorunlar önlem alınmadığı için derinleşmektedir. Özellikle de kriz dönemlerinde artan açlık ve yoksulluk nedeni ile salgın hastalıklar daha çok artmakta ve bundan da en çok işçi ve emekçiler etkilenmektedir. Kapitalist sistemin işleyiş yasalarının çevre ve insan sağlığına nasıl olumsuz bir etkide bulunduğu gün geçtikçe daha çok

hissedilirken, daha fazla kâr mantığıyla doğal kaynaklar da hızla tüketilmekte ve kirletilmektedir.

Kapitalizmin insan hayatını hiçe sayan bir sistem olması, tüm her şeyde olduğu gibi bedellerin/felaketlerin ilk önce işçi ve emekçileri vurması kaçınılmazdır. Sermaye devletinin bu sorunları çözmek gibi bir sorunu da, yeteneği de yoktur. Bu sorunu asıl çözecek olan, tüm kötülüklerin kaynağı olan kapitalist barbarlığı tarihin çöplüğüne atacak olan işçi ve emekçilerin devrimci iktidar mücadelesidir.

Metrobüs rezilliği "gizli zam" ile sürüyor!

Önce Metrobüs rezaletleri ile, sonra da zamlarla gündeme gelen İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve İETT, bu kez de aktarmaları kaldırarak metrobüs ücretlerine "gizli zam" yaparak aktarmaları kaldırdı.

Trafik sorununun çözümü olarak sunulan Metrobüsler daha projenin başlangıcından itibaren sürekli sorunlarla ve usulsüzlüklerle birlikte anılmaya başlanmıştı. Mayıs 2006'da yapımına başlanan projenin Eylül 2006'da biteceği duyurulmuş, sonra bitiş tarihinin Nisan 2007 olacağı söylenmişti. Metrobüs'ün açılışı ise Eylül 2007'de ancak gerçekleştirilebildi. Durakların olmaması, metrobüs için planlanan araçların gelmemesi, Metrobüs araçlarının manevra alanlarının yapılmaması ve bu nedenle trafiğin kilitlenmesi gibi sorunlar ise Belediye Başkanı tarafından "Ufak-tefek eksiklikler" olarak değerlendirildi.

"Ufak-tefek eksiklikler" bitmek bilmedi!

Metrobüs hattının sorunları zamanla çözülmek yerine daha da karmaşıklaştı. Hattın Söğütlüçeşme'ye kadar uzatılması ve seçim öncesi apar topar açılması ile birlikte eksikler bir kez daha gündeme geldi. Yeni uzatılan hatta da duraklar henüz tamamlanmamış, turnikeler konulmamıştı. Bu nedenle yolcular ücretleri metrobüsün içinde ödemeye başladılar ve bu uygulama metrobüs hattında ciddi sıkışmalara sebep oldu. Aktarma istasyonlarında akşam saatlerinde görevli bulunmaması nedeniyle de neredeyse her akşam şöför ve yolcular arasında kavgalar yaşanmaya başlandı.

65 milyon 397 bin 500 avroya Hollanda'nın APTS firmasından satın alınan 50 adet Phileas marka otobüsün İstanbul'daki Metrobüs hattına uygun olmadığı anlaşıldığı ve bu otobüslerin büyük

çoğunluğunun İkitelli garajında bekletiliyor olması da Metrobüs rezaletleri arasında yerini aldı. Konunun gündeme gelmesinden rahatsız olan Belediye'nin gazetecileri götürdüğü metrobüs gezisi sırasında Metrobüs'ün arızalanarak yolda kalması ve trafiği tıkaması da Metrobüs rezaletinin vardığı son nokta oldu.

Bu kadar sorunla gündeme gelen Metrobüsler'den kazalar da eksik olmadı. Seçimlerden önce yetiştirilmek için apar-topar inşa edilen metrobüs hattının bariyerleri olması gerekenden yüksek yapıldığı için bariyere çarpan iki motorsiklet sürücüsü kafaları koparak can verdi. Avcılar'da bir metrobüs bariyerleri aşarak E-5'e fırladı ve iki aracı ezdi, trafik uzun süre tıkanıp. İncirli'de Bakırköy köprüsünün ayağı nedeniyle daralan virajda ise iki metrobüs karşılıklı çarpıştı ve iki araçtaki çok sayıda yolcu yaralandı. Can kaybına sebep olmayan pek çok metrobüs "kazası" metrobüs hattının olağan bir parçası haline geldi.

Metrobüslerde "ahlak zabıtalığı"na soyunan kimi şöförlerin sevgilisiyle elele oturan ya da sevgilisinin omuzuna yatan gençlere yönelik gerçekleştirdiği saldırılar ise gazete sayfalarında sıklıkla yer aldı.

Eleştirilere "zam"lı yanıt!

Metrobüslerle ilgili tüm bu olumsuzluklar sıklıkla gündeme gelirken Büyükşehir Belediyesi çareyi eleştirileri kulak arkası yaparak hizmete zam yapmakta buldu. Daha ulaşım zamları uygulanalı birkaç hafta olmuşken Metrobüsler'de "indirimli aktarma" uygulamasını kaldıran İBB, üstü örtülü olarak bir ay içinde ikinci zammı yapmış oldu. Tüm araçlarda ilk binişten sonra 2 saat içinde yapılan aktarmalarda %50 indirim uygulanıyordu. Şimdi ise Metrobüs'e her zaman 1.5 TL ücret ödenecek.

Kadına yönelik ayrımcılık ve şiddet toplumsal yaşamın her alanında...

Tek seçenek örgütlü mücadele!

Türkiye’de kadına yönelik şiddet, AİHM’in geçtiğimiz günlerde Türkiye aleyhine verdiği bir kararla tekrar gündeme geldi. Kararın konusu ise özetle şöyle: Diyarbakır’da, eski eşi tarafından yıllara yayılan bir süreçte dövülen, otomobille ezilmek istenen, bıçaklanan ve bu saldırıların sonunda annesini kaybeden Nahide Opuz’un 2002’de AİHM’e başvurması ve mahkemenin, Türkiye’nin şiddet gören bir kadını, savcılığa başvurduğu halde, kocasından koruyamayarak ayrımcılık yaptığına hükmetmesidir. Mahkeme, Türkiye’yi Opuz’a 36 bin avro tazminat ödemeye mahkûm etmiştir. Bu kararın diğer Avrupa ülkeleri için de emsal olacağı ifade ediliyor. Kuşkusuz ki bu ülkelerin de bu konuda sicilleri temiz değildir. Dünyanın neresinde olursa olsun kapitalizmin egemen olduğu her toplumda kadınlar şiddete maruz kalmaktadır.

Verilen bu kararla ilgili olarak sermaye hükümetinin tavrı ise hiç şaşırtıcı değildir. Başbakan AİHM’ in aile içi şiddetle ilgili Türkiye hakkında verdiği kararı “utanç verici” buluyor, “*Tekil bir olay Türkiye geneline fatura etmek çok yanlış. Her bir kişinin başına güvenlikli konulmaz*” diyebiliyor. Meclis Kadın-Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu Başkanı Güldal Akşit ise, “*2002’den sonra ciddi çalışmalar yapıldı. Bir tek talihsiz olaya göre ceza öngörmek Türkiye’ye haksızlıktır*” demektedir.

Güldünya Tören’nin başına gelenler hala hatırlardayken, geçtiğimiz günlerde Siirt’te benzer bir durum genç bir kadının başına gelmiştir. Bu örnekler bile Türkiye’de, bu konunun “tekil” olmadığını göstermektedir. Kadına yönelik şiddet toplumsal yaşamın önemli sorunlarından biridir. 2009 Ocak ayında yayınlanan Başbakanlık Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü’nce yapılan kamuoyu araştırmasına göre ise Türkiye’de eşi tarafından fiziksel şiddete maruz kalan kadınların oranı %39’dur. Bunun %15’i cinsel şiddettir. Her 10 kadından biri ise gebeliği süresince şiddete maruz kaldığını belirtmektedir. Yaşadıkları şiddeti kimseye anlatamayan kadınların oranı ise %48,5’dir. Başbakan ve şürekâsı kendi kurumunun araştırmasından bihaber olamayacağına göre, sorunu yok sayarak görmezden gelmektedir.

Türkiye, kadına yönelik şiddetin cezasız kaldığı, bu suçu işleyenlerin neredeyse dokunulmazlık altında olduğu bir ülkedir. Şiddet mağdurlarının korunması konusunda devletin ve yetkililerin kayıtsız kalarak hiçbir önlem almadıkları, mevcut yasalarla ayrımcılığın yasallaştırıldığı bir ülkedir Türkiye.

Tüm bunlar kadına yönelik şiddeti teşvik etmektedir. Açık ki, bu düzende “tekil” olarak yaşanan, şiddete uğrayan kadının korunması ve kollanmasıdır. Oysa Erdoğan’ın Türkiye’nin şiddet ve ayrımcılık konusunda “tekil” bir örnek nedeniyle ceza almasını “utanç verici” bulmaktadır! Ama başbakan, örneğin Güldünya’yı koruyamadıkları için utanç duymamaktadır. Ya da 14 yaşındaki bir kız çocuğunu taciz eden Hüseyin Üzmez olayından ve Üzmez’i protesto ettiği için Bursa Kadın Platformu üyesi 2 kadının yargılanmasından da utanç duymamaktadır. Örnekler çoğaltılabilir kuşkusuz. Açık olan şudur ki, sermaye devletinde hükümetinden yargısına tüm kurumlarında ataerkil

zihniyet tüm gericiğiyle iş başındadır.

Kapitalizm tüm çürümüşlüğüyle toplumsal yaşamın her alanını kirletmekte, bu ortamdan ise en çok kadınlar etkilenmektedir. Özellikle kapitalizmin krizinin yıkıcı etkileri arttıkça kadına yönelik şiddet örnekleri de artacaktır. “Cinnet toplumuna” dönüşüldüğüne dair pek çok örnek her gün basın ve yayın organlarına yansımakta, çeşitli şiddet örnekleri yer almaktadır.

Çürüyen ve çökmekte olan bu düzende kadına yönelik ayrımcılık ve şiddet toplumsal yaşamın her alanında karşımıza çıkmaya devam edecektir. Bu nedenle kurulu düzenin tüm kurumlarıyla birlikte yıkılması, yerine yeni bir düzenin, sosyalizmin kurulması ile sorun gerçek anlamda çözümlenecektir. Bu bilinçle, sermayenin egemenliğine karşı kadınıyla erkeğiyle tüm işçi ve emekçiler örgütlü mücadele yürütmelidir.

Dünya Kadınlar Konferansı 1. Avrupa Hazırlık Toplantısı gerçekleştirildi

8 Mart 2011’de Venezüella’da düzenlenecek Dünya Kadınlar Konferansı’nın hazırlık toplantılarının Avrupa ayağı, Almanya’nın Gelsenkirchen kentinde gerçekleştirildi.

1. Avrupa Hazırlık Toplantısı’na, Avrupa’nın 14 ülkesinden 100’ün üzerinde delege, misafir kadın ve ilgi duyan erkekler katıldı. Toplantıda İtalya, İsviçre, Yunanistan, Macaristan, Fransa, İngiltere, İspanya, Ukrayna, Hollanda, Rusya, Çek Cumhuriyeti’nden kadın delegelerin yanında Alman, Türkiyeli, Kürdistanlı ve İranlı kadın devrimciler de vardı.

Toplantıya katılan Rusya’dan Ford işçisi kadınların ve Venezüella Kadın Bakanlığı’nın mesajları coşkulu alkışlar ve “Yaşasın uluslararası dayanışma!” sloganı eşliğinde okundu.

Toplantıya ev sahipliği yapan Almanya, “*Ekonomik ve finans krizin çalışma, yaşam ve kadın mücadelesine etkileri*” başlıklı bir konuşma yaptı. Daha sonra her ülke temsilcisi, ülkesinde süren kadın mücadelesini, sınıf mücadelesi bağlamında ele alarak Dünya Kadın Konferansı çerçevesinde sürdürülen çalışmalarla birlikte anlattı.

Türkiyeli ve Kürdistanlı kadınlar da kendi coğrafyalarında yaşanan sınıf mücadelesine,

cezaevlerindeki kadın tutsakların mücadelelerine, Kürt kadınının özgürlük mücadelesine vurgu yaptı.

Avrupa dışında süren hazırlıklar konusunda ise Kazakistan ve Türkiye’den katılan misafir kadınlar birer konuşma yaptılar. Türkiye adına konuşan misafir kadın katılımcı, Türkiyeli, Kürdistanlı ve Lübnanlı kadın örgütleri ile ilişkiye geçildiğini, Diyarbakır’da bir kadın festivali düzenlenmesi önerisi üzerinde durulduğunu ifade etti.

İnsiyatif Komitesi Türkiye’yi, Yakın ve Ortadoğu bölgesine dahil etmiş ve buradan Venezüella’ya gönderilecek bir kadın delege ile büyük genel toplantıda temsil edilmesini kararlaştırmıştı.

Bizler, Avrupa’da yaşayan Türkiyeli ve Kürdistanlı kadın devrimciler olarak, bu bölge adına bir delegenin az olduğunu ve diğer kıtalardaki gibi en az iki delege hakkımızın olması gerektiğini bir kez daha vurguladık. Daha önce de Almanya Komitesi’nde aynı sorunu dile getirmiş ve tartışmıştık. Orada bu kabul görmemiş ama bizlerin ısrarları sonucu sorun 4 ülkeden oluşan İnsiyatif Komitesi’nin toplantısına götürülmüştü. Burada da bu bölgenin bir delege ile temsiline karar verilmişti.

İktidar çekişmesi büyüyor...

M. Can Yüce

Egemenler cephesinde öteden beri süren iktidar kavgası, yeni boyutlar kazanarak genişliyor. Geçen Cuma günü Genelkurmay bünyesinde hazırlandığı belirtilen bir belgenin *Taraf Gazetesi*'nde yayınlamasıyla birlikte bu kavga yeni bir düzey kazandı. Belli ki, özellikle bu kavgada önemli mevziler kazanan Fetullah Gülen önderliğindeki İslami cephe, bu kavgada sonuna kadar gitme kararında görünüyor...

İç ve dış dengelerin kendi lehlerinde olduğunu, öteden beri sürdürülen çabaların, ordunun açıktan harekete geçme konusunda engelleyici bir politik ve psikolojik ortam yarattığını düşünüyorlar. Gerçekten de Ergenekon Davası çerçevesinde ve onun üzerinden yürütülen iktidar çekişmesinde Hükümet ve İslami Cephe hatırı sayılır bir mesafe kazandı. Aslında Ordu "E Muhtıra" olarak tanımlanan girişimden bu yana iktidar çekişmesinde genel olarak gerilemekte ve önemli bir prestij yitimi yaşamaktadır. Yayınlanan, hükümet ve Fetullah Gülen cephesini yıpratma ve etkisizleştirme planı olduğu düşünülen belgenin basına sızdırılması, var olan kavganın derinleşeceğini işaretini veriyor.

Ergenekon davası, bu kavgada önemli bir platform ve araç işlevini görüyor. Bu dava bağlamında sürdürülen yargılamalar, özel savaşın kimi kirli faaliyetini açığa çıkarsa da esas olarak "devleti arındırma", devletin kendi kirli pratiği ile hesaplaşma işlevini görmüyor; zaten böyle bir hedefi de yok...

Yine bu kavgayı bir demokrasi mücadelesi olarak görmek de mümkün değildir. Bu, bir iktidar mücadelesidir; ekonomik politik, toplumsal ve tarihsel boyutları var. Bir yönüyle 28 Şubat'tan rövanş alma amacı var.

İslami cephenin demokrat olmadığı, bir demokrasi programının olmadığı bilinmektedir. Örneğin AKP'nin gerçekten gerçekleşmiş askeri darbelerle hesaplaşma, bu hesaplaşma temelinde 1982 Anayasası'nı tümünden ortadan kaldırma ve onun yerine demokratik bir anayasa yapma niyeti ve pratik çabası var mı? AKP'nin pratiğinde bu doğrultuda samimi bir iz bulmak mümkün mü? Daha geniş ve uzun sorgulamalar ve tartışmalar bir yana, Erdoğan'ın DTP'ye karşı aldığı politik ve psikolojik tavır Genelkurmay ile birebir örtüşüyor mu? Kaldı ki, DTP'nin sunduğu program, özünde "Cumhuriyet Kürdü" olma, bunu kabul ettirme politik ve pratik çabasından başka bir şey değildir. Öyle de olsa bugün, Kürt sorununun dile geldiği bir kanal işlevini görmesi DTP'nin programından öte bir anlam ifade etmektedir; Erdoğan ve Genelkurmay'ın tavır aldığı nokta budur. Kısacası her iki "taraf" da anti demokratizmde yarışıyorlar. Kürt sorunu, demokrasi ve temel toplumsal sorunlarda ortak bir program yürütüyorlar...

Fakat hemen vurgulamalıyız ki, bu çekişmede geleneksel iktidar odaklarının zayıflaması, dahası gözden düşmeye başlaması, ordunun tartışma konusu olması ve önlenemez bir yıpranma sürecine girmesi, demokrasi mücadelesi açısından önemli bir boşluk yaratmakta, fırsatlar ortaya çıkarmaktadır. Tabii, bu boşluk ve fırsatların, gerçekten devrim ve demokrasi güçleri tarafından etkin bir biçimde değerlendirmediği sürece, kendiliğinden demokrasiye evrilmeyeceği çok açıktır. Bu boşluğun, yine egemenler cephesinin bir kanadı tarafından dolduracağından kuşku duymamak gerekir.

Kürdistan sorunu konusunda taraflar ortak bir çizgide hareket etmektedirler. Son dönemde dile getirilen "çözüm" beklentileri de aslında bu ortak davranışın bir ürünü ve göstergesi niteliğindedir.

Ancak unutmamak gerekir ki, bu yapısı ve konumuyla Ordu'nun, Genelkurmay'ın özel savaşı sona erdirmeye, en geri ve hatta teslimiyet temelinde de olsa PKK'yi düzene kabul etme gibi bir yaklaşımı olmayacaktır. En azından yakın gelecekte... Bu alanı Ordu, kendisi için temel iktidar alanı ve gerekçesi, politik ağırlığını koruma ve ilk fırsatta yeniden atağa geçmenin temel kozu olarak değerlendirmektedir. Genelkurmay Başkanı'nın her fırsatta dile getirdiği görüşler, ABD'de verdiği mesaj da bu durumu fazlasıyla kanıtlamaktadır.

AKP iktidarıyla birlikte "Anadolu sermayesi", ya da "Anadolu Kaplanları" olarak tanımlanan sermayenin ekonomik alanda hatırı sayılır bir palazlanma yaşadığı, devlet olanaklarından yararlanarak başta basın ve medya olmak üzere birçok alanda hükümetin desteği ve korumasında önemli mevziler kazandığı bilinmektedir. Bu kazanılan mevzilerin korunması ve geleceğinin güvenceye alınmasının, ancak iktidar mevzilerinin güçlendirilmesi ve kalıcılaştırılmasından geçtiğini biliyorlar. Yine bu anlamda geleneksel iktidar odaklarının zayıflatılması ve etkisizleştirilmesiyle

birlikte anılan güvencenin sağlanabileceğini de bilmektedirler... Yani ortada salt kuru ideolojik bir mücadele değil, onun da bir parçası ve aracı olduğu çok yönlü bir iktidar çekişmesi vardır. Burada "sivilleşme ve demokrasi" tezlerinin sürekli kullanılması da boşuna değildir. Yürütülen iktidar kavgasının "meşruiyeti" böyle bir söylemden geçmektedir...

Egemenler cephesindeki iktidar kavgası, hiç kuşkusuz, önemlidir. Çok iyi izlemek gerekiyor. Sadece izlemek değil, bir yandan özel savaşı ve bunun TC'nin özü ve esaslarıyla olan doğrudan bağlantılarını teşhir etmek, sorumlularının yargılanmasını istemek ve halkın vicdanında mahkûm etmek; bir yandan da ortaya çıkan boşluklardan halkın devrimci demokrasi bilincini ve mücadelesini geliştirmede yararlanmak önemli olmaktadır.

Bunları yaparken, her fırsata dile getirdiğimiz gibi, anılan iktidar çekişmesinde şu veya bu egemen cephenin yedeğine düşmemek, tersine tarafların gerçek konumlarını, bu kavganın özünü, politik program ve çizgilerini, pratik uygulamalarını, Kürt sorunu ve demokrasi konularındaki bastırmacı ve despotik stratejilerini deşifre etmek, halkın bağımsız duruşunu geliştirmeye çalışmak çok önemli bir görev ve sorumluluktur...

16 Haziran 2009

Kayıp yakınları 220. kez Galatasaray'da!

220. kez biraraya gelen kayıp yakınları, kayıpların soruşturulmasını ve failerin yargılanmasını istedi. "Failleri belli. Kayıplar nerede? / İHD Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon" pankartının ve kayıp resimlerinin taşındığı eylemde bu hafta, İğneada'da tatilini yapmaktayken jandarma tarafından gözaltına alınmasının ardından kaybedilen Tolga Baykal Ceylan'ın dosyası gündeme getirildi.

Eylemde konuşan Tolga Baykal Ceylan'ın annesi Kadriye Baykal Ceylan oğlunun kaybedilme sürecini ve sonrasında verdikleri mücadeleyi anlattı. Ceylan'ın konuşmasının ardından basın açıklamasını, İHD Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon adına Özgür Sevgi Göktaş gerçekleştirdi.

Göktaş yaptığı açıklamada, Tolga'nın kaybedilmesinde başta İğneada Beldesi Jandarma Komutanlığı'nda görev yapanlar olmak üzere, Kırıkkale ve Demirköy Jandarma Komutanlığı'nı sorumlu tuttuklarını ifade etti.

Basın açıklamasının ardından, yazar Yıldız Ramazanoğlu, hazırladığı metni okudu. Eylem, 23 Şubat 1995 tarihinde gözaltında kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız'ın, kaleme aldığı şiiri kayıp yakınlarıyla paylaşmasının ardından son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Direnişteyiz Platformu Forumu'nda yapılan tartışmalar üzerine düşünceler...

İstanbul'da farklı iş yerlerinde direnişte olan işçiler bir süre önce, ATV Sabah direnişçilerinin Taksim eylemine destek vermek için bir araya gelmişlerdi. ATV Sabah direnişçilerinin her cumartesi Taksim tramvay durağından başlayarak, Galatasaray Lisesi önüne kadar yaptığı yürüyüş ve basın açıklamasına, DESA, Kurtiş, Entes, Sinter, IBM, Yıldız Teknik Üniversitesi (o dönemde Meha) direnişçileri de katılmış, böylelikle eylemin kitleselliği ve gücü artmıştı.

23 Mayıs'ta ATV Sabah grevinin 100. gününde, bin kişinin katılımı ile gerçekleştirilen eylemde coşku ve kararlılık vardı. Direnişçi işçilerin, sınıf bilinçli işçilerin, devrimcilerin, emek örgütlerinin bir araya gelerek oluşturdukları bu güç elbette devleti rahatsız etti. 6 Haziran'da Taksim tramvay durağında bir araya gelen direnişçi işçilerin İstiklal Caddesi'nde her hafta gerçekleştirdikleri yürüyüş bu kez polis barikadı ile engellendi. Direnişçi işçiler bu engellemeye oturma eylemi ile karşılık verdiler. Oturma eylemi süresince yapılan konuşmalarda mücadele kararlılığı ifade edildi, en önemlisi de, "Direnişteyiz Platformu'nun" kuruluşu ilan edildi. Farklı iş yerlerinde direnişte olan işçiler, ortak bir platformda birleştiklerini, ortak talepler çerçevesinde, ortak eylemlerle birleşik mücadeleyi kararlılıkla sürdüreceklerini ifade ettiler.

Direnişteyiz Platformu, web sitesinde kendisini şöyle tanımlıyor:

"Biz Kimiz?

Bizler krizin teğet geçmediği beyaz ve mavi yakalılarız,

Bizler küreselleşme ile oluşan tekelci kapitalizme karşı emek mücadelesi yürütenleriz,

Bizler kazanılmış haklardan ödün vermemek için direnenleriz,

Bizler sorumlusu olmadığı krizin faturasını ödemek istemeyenleriz,

Bizler geleceğini ipotek altına aldırarak istemeyenleriz,

Bizler dayanışmanın gücüne inananlarız,

Bizler örgüt ('organization'), sendika ('union'), dayanışma ('alliance, solidarity'), eylem ('strike') gibi kelimeleri kullanmaktan çekinmeyenleriz.

Bizler mücadelenin omuz omuzayken daha güçlü olacağını bilerek birlikte yürüyebileceğimiz yolu açmak isteyen 'Direniş Platformu' bireyleriyiz."

ATV-Sabah direnişçileri, Sinter Metal direnişçileri, IBM direnişçileri, Kurtiş direnişçileri, Entes direnişçisi, Tersane direnişçileri, E-Kart direnişçileri, Meha direnişçileri, DESA direnişçileri, Yörsan direnişçileri, YTÜ direnişçileri, 50D direnişçileri, haksızca işten çıkarılan tüm direnişçiler adına...

Direnişteyiz Platformu, geçtiğimiz iki hafta boyunca ortak eylem ve etkinlikler gerçekleştirdi. 14 Haziran Pazar günü de, platformun düzenlediği "Kriz ve örgütlenme" konulu forum gerçekleştirildi. Forum katılan, IBM, Sinter, Desa, Kurtiş, YTÜ, Entes, ATV-Sabah direnişlerinden temsilciler yaptıkları konuşmalarda direniş süreçlerini anlatarak, direnme kararlılıklarını ifade etmelerinin yanı sıra direnişte karşılaşılan sorun ve güçlüklerden de söz ettiler.

Gerçekleştirilen forumun en önemli yönü, mevzi direnişleri birleştirmenin somut bir adımı olması, sınıf mücadelesinde alınacak yolun birleşerek, böylece güçlenerek alınmasına olanak sağlamasıdır. Forumda söz alan işçiler, sınıf bilinci ve örgütlü sınıf

mücadelesinin zorunluluğunu, mevzi direnişlerin birleşmesinin direnişleri büyüteceğini ve kazanıma götüreceğini ifade etti.

Forumun ikinci önemli yönü ise, sendikal örgütlenmenin sorunları üzerine ayrıntılı ve açık tartışmalar yapılmış olması, sendikal bürokrasinin sınıf mücadelesini engelleyen durumunun teşhir edilmesi olmuştur. Türk-İş'in tarihi boyunca, işçi sınıfına ihanetlerinin de örneklendirildiği konuşmalarda, sendika ihanetlerine izin verilmemesi ve sendikal bürokrasi engelini aşılması için yapılması gerekenler de tartışılmıştır. Bu konuda düşüncelerini ifade eden akademisyenler ve sendika temsilcileri, "sendikanın bürokratlara bırakılmaması, işçilerin sendikalarına sahip çıkması" gerekliliği üzerinde durdular. Bu konuda en önemli görevin direnişçi işçilere düştüğünü de ifade ettiler. Bu konuda yapılan çözüm önerilerinde "adam gibi direnmek gerek" vb. politik olmayan ifadeler de kullanıldı.

Serbest kürsüde söz alan BDSP'li işçiler ise, işçilerin özörgütlülükleri olan sendikalara sahip çıkabilmek, sendikal bürokrasiye geçit vermemek için, fabrikalarda taban örgütlülükleri oluşturmanın önemine değindiler.

Direnişteyiz Platformu'nun gerçekleştirdiği forumun başka bir önemli yönü de, ATV-Sabah direnişçilerinin örgütlenme ve direniş sürecinde yaşadıkları sorunları tartışmaya açmaları ve platform kolektifini bu tartışmayı derinleştirerek sürdürmeye davet etmeleri oldu. ATV-Sabah direnişçilerinin değindiği sorun, medyada çalışan emekçilerin, örgütlenme ve direniş sürecinde gösterdiği duyarsızlık, kimi durumlarda duyarsızlığı da aşan, insani değerlerle uyumsuz tutumlar oldu. ATV-Sabah direnişçileri, bazı mesai arkadaşlarının sendikal örgütlenmeye duyarsız, bencil bir tutum sergilerken, kendileri ile dayanışmayı da reddettiklerini, hatta mahkemede şahitlik yapmayı bile kabul etmediklerini dile getirdiler. Belli ki, bu durumun, direnişçiler üstünde yarattığı bir moral bozukluğu vardı. Emekçilerin insani değerlerini kaybetmemesi, dürüstlük, duyarlılık, dayanışma gibi değerlerin emekçiler arasında geçerliliği olması, yaygınlaşması nasıl sağlanır, sorusunu samimiyetle ve hırsla soruyorlardı. Yalnız, duygu ve düşüncelerini samimiyetle ifade ederken, konu ile ilgili bir kafa karışıklığını da ifade ettiler. Öncelikle yaratılması gerekenin, insani değerler olduğunu, sınıf bilincinin ise ancak arkadan geleceğini düşünüyorlardı. Sınıf bilincine sahip olmak için, önce insani değerlere sahip olmak gerekir vurgusu yaptılar. Oysa, emekçiler içinde sınıf bilinci ve bu bilinç ile

sınıf dayanışması yaratılmadıkça, sözü edilen insani değerleri de yaratmak olanaklı değil. Çünkü, insanın bir "doğası" yoktur. Toplumda yaşayan insanlar, "iyi" ve "kötü" insanlar olarak sınıflandırılmaz. Bireylerin ve kitlelerin paylaştıkları değerleri yaratan toplumsal üretim ilişkileri, sınıf aidiyeti ve sınıf bilincidir. Örneğin Marks, sermayenin sürekli genişleme eğiliminde olduğu gibi, sermayedarın da aynı şekilde sürekli genişleme eğiliminde olduğunu, sermayedarın temel karakteristik özelliğinin sömürerek büyüme olduğunu vurgulamıştır.

Benzer şekilde, iki temel sınıf arasında konumlanan küçük burjuvanın temel karakter özelliğinin de sürekli kafa karışıklığı, kararsızlık ve çelişki olduğunu söylemiştir. Bugün, işçi sınıfının uzun süreli sessizliğinin ve sınıf mücadelesinin yılları bulan durgunluğunun ardından, işçi ve emekçiler arasında hüküm süren değerlerin de burjuvazinin değerleri olmasına şaşmamak gerekmektedir. Sınıf bilincini, sınıf dayanışmasını, sınıf mücadelesini engellemek için her yolu deneyen burjuvazi, ideolojik saldırıları ile geniş emekçi kitleleri de etkilemiş, yardımlaşma, paylaşma, dayanışma, dürüstlük gibi değerlerin erezyonuna sebep olmuştur. Kapitalist sömürü düzeninin insanlara dayattığı yaşam algısı, "gemisini kurtaran kaptan", "büyük balık küçük balığı yutar" bakışıdır. Özellikle medya çalışanları arasında, ki burjuva medyası doğrudan düzene hizmet etmektedir ve medya emekçileri ister istemez bu hizmetin bir parçası olmaktadır, bencilliğin ve duyarsızlığın yaygınlaşmasına şaşmamak, bu durum karşısında umutsuzluğa düşmemek gerekir. Bu durum karşısında umutsuzluk, yıpranmayı beraberinde getireceği için, direniş kararlılığını da yıpratma ve sonuçta, burjuvazinin istediği gibi, "bu adamlarla hiçbir şey yapılmaz" yanılığına düşme tehlikesini barındırır.

Emekçiler arasında insani değerleri yaratacak olan önce ve sadece, sınıf bilinci, sınıf mücadelesidir. Ancak bir sınıf olduğunu ve ortak çıkarlara sahip olduğunu farkedemeyen emekçiler sınıf kardeşlerine karşı duyarlılık ve sınıf mücadelesinde dayanışma gösterebilirler. Yani, umutlu ve kararlı yol yürüyebilmek için, formülü düzeltmek gerekmektedir. Önce insani değerler yaratmak, daha sonra sınıf bilinci oluşturmak için çalışmak değil, tam tersi, önce sınıf bilinci oluşturabilmek gerekiyor. Direnişçi işçilerin forumunda serbest kürsüde söz alan BDSP temsilcisi bu konuya özellikle değinmiş, kapitalizmin dayattığı değersizlikten kurtulmanın tek yolunun sınıf mücadelesini güçlendirmek olduğunu vurgulamıştır.

B. Barış

Mücadele Postası

Ahmet Şerif Karakaya'nın ailesinden açıklama...

15 Mayıs'ta Siirt'in Çıray Dağı'nda çatışmada yaşamını yitiren Ahmet Şerif Karakaya'nın babası Mehmet Karakaya, İHD İstanbul Şubesi'nde 16 Haziran günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Karakaya yaptığı açıklamada, oğlunun Siirt'in Eruh İlçesi Çıray Dağı'nda çıkan çatışmada yaşamını yitiren iki gerilladan biri olduğunu söyledi. Siirt'e gittiklerini ancak cenazelerin operasyon alanında olduğu ve çatışmaların sürdüğü gerekçesiyle kendilerine verilmediğini belirtti.

Oğlunun cenazesini almak için başvurduğu Siirt Valiliği'nde ve Emniyette görevli insanlar tarafından insanlık dışı hakaretlere mağruz kaldığını söyleyen Karakaya'nın açıklaması şu sözlerle son buldu:

"Hangi suç ve sıfatı ne olursa olsun ölen herkes mazlumdur. Dünyanın hiçbir yerinde cenazeler, verilmemezlik yapılmıyor. Cenazemi istiyorum ve almak zorundayım. Bir şehit babası olarak, şehit rütbesine erdiği için oğlumla gurur duyuyorum"

Kızıl Bayrak / İstanbul

Erzincan'da gözaltı terörü...

Yeni Demokrat Gençlik ve İşçi-Köylü gazetesi, yaptığı yazılı açıklama ile Erzincan'da sabahın erken saatlerinde **Yeni Demokrat Gençlik ve İşçi-Köylü** okurlarının evlerinin, Erzincan İşçi-Köylü bürosunun basıldığını ve baskınlar sonucunda, 15 kişinin gözaltına alındığını bildirdi.

Açıklamada, devrimci, demokrat ve yurtsever kesime yönelik baskı, gözaltı ve tutuklama terörünün hız kesmeden devam ettiği belirtildi. Saldırının, içinden geçilen sürecin bir ürünü olduğunun vurgulandığı açıklamada şunlar ifade edildi:

"Derinleşen ekonomik krizle birlikte oluşan tepkinin büyümesi ve muhalefetin yükselmesi, yıkımlara, zamlara ve işten çıkartmalara yönelik kitle hareketinin yoğunlaşması ve Kürt ulusal hareketinin silahlı mücadeleyle elde ettiği başarılar karşısında egemenlerin çıkmaza düşmüştür. Bu dönemde devletin ilk elden devrimci, demokrat ve yurtsever kesime yönelmesi bir tesadüf değildir."

Ankara'da işportacılardan oturma eylemi

12 Haziran Cuma günü işportacılar Yüksel Caddesi'nde oturma eylemi gerçekleştirdiler.

8 Haziran Pazartesi gününden başlamak üzere CHP'li bağlı Çankaya Belediyesi işportacıların tezgâh açıp satış yapmalarını engellenmeye başladı. Geçim kaynaklarının ellerinden alındığını söyleyen işportacılar ise her akşam 20.45'te, tezgâhlarının tekrar açılması için bir dizi eylem yapmaktalar.

Hazırladıkları dövizlerle CHP'nin mühürledikleri tezgâhların açılmasını talep eden işportacılar, 9 Haziran Salı gününden itibaren de 'İşportaya destek' adı altında bir imza kampanyası yürütmekteler. Bunun yanında eylemlerini her gün belli saatlerde oturma eylemi yaparak sürdürmeye devam edecekler. İşportacıların eylemlerine atık kâğıt işçileri de destek vermekte.

Kızıl Bayrak / Ankara

Gebze'de yıkımlara karşı miting

Gebze'ye bağlı Cumhuriyet ve Adem Yavuz Mahalleleri, Kentsel Dönüşüm kapsamına alınarak yıkılma tehdidi altına girdi.

Haberin mahalle halkı tarafından duyulması üzerine Cumhuriyet Mahallesi Muhtarı Hacı Ali Aydın ve mahallenin ileri gelenleri ile birlikte yıkımlara karşı harekete geçilmesi kararı alındı.

Bu kapsamda 11 Haziran günü mahalle halkı Gebze Cumhuriyet Meydanı'nda bir miting gerçekleştirdi. Yaklaşık 1500 kişinin katıldığı mitingde Cumhuriyet ve Adem Yavuz Mahallesi'nde oturan emekçiler evlerini yıktırmayacaklarını ve bu uğurda ne yapılması gerekiyorsa yapacaklarını haykırdılar.

Mitingde konuşan Muhtar Ali Aydın "Gizli kapılar ardında evlerimizin nasıl başlarımıza yıkılacağı planlanıyor. Öyleyse bizler de üzerimize ne düşüyorsa yapmaktan kaçınmayacağız. Yıkımlara karşı mücadele edebilmek için yakında bir de dernek kuracağız" dedi. Ardından konuşma yapan Sabahattin isimli bir mahalle sakini de "bugünkü birliğimizi bu mücadelenin sonuna kadar sürdürmemiz lazım. Aşımızı işimizi ekmeğimizi elimizden aldılar, şimdi de evimizi başımıza yıkmaya çalışıyorlar. Damarlarımızdaki son kana kadar mücadele edeceğiz" diye haykırdı.

Kızıl Bayrak / Gebze

Oktay Konyar yalnız değildir!

İzmir İnsan Hakları Derneği, Oktay Konyar'a *Bugün* gazetesi tarafından yapılan saldırıyı protesto etmek amacıyla, 12 Haziran günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Oktay Konyar'ın çevreci kimliği ve Bergama köylüleriyle özdeşleşen mücadelesinin vurgulandığı basın açıklamasında, *Bugün*

gazetesindeki habere değinilerek haber ve haberin yayımlanış gerekçesi protesto edildi. Basın açıklamasının sonunda, "*Oktay Konyar yalnız değildir. Yalnız kalmayacaktır.*" denildi. Basın açıklaması, basın metninin okunmasıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

GÖÇ-DER: "Köye dönüş için yasal güvence istiyoruz"

GÖÇ-DER, Galatasaray Lisesi önünde 16 Haziran günü gerçekleştirdiği basın açıklaması ile, zorunlu göçler sonrası yaşanan insan hakları ihlallerinin açığa çıkarılmasını ve faillerinin yargılanmasını talep etti.

Basın açıklamasını okuyan GÖÇ-DER Başkanı Sami Özgen, ülkede yaşanan iç savaşın sonucu olarak 1987 yılından bugüne kadar süren zorunlu göçün, ülkenin ekonomik, siyasal, sosyal, kültürel yapısını etkileyerek giderilmesi oldukça zor tahribatlara yol açtığını belirterek, bu alt-üst oluşun insani maliyetini ölçmenin ise olanaksız olduğunu söyledi.

Özgen, zorunlu göç sorununun çözümü ve geri dönüşlerin sağlanması için yapılması gerekenleri şöyle sıraladı:

"Artık herkesçe bilinen Kürt sorununun inkar ve imha siyaseti yerine, demokratik diyalog

yöntemi ile çözümü,

Halklarımız arasındaki birlikte yaşama duygusunu yok eden operasyon ve çatışmalara son verilmesi,

Başta çocuklar olmak üzere birçok insanın ölmesine ya da sakatlanmasına neden olan mayın ve savaş artığı malzemelerin temizlenmesi

Kime ve neye hizmet ettiği belli olmayan ve geri dönüşün önünde engel olan Köy koruculuğu, Jitem vb. militarist güçlerin açığa çıkarılıp lağvedilmesi

Mağdur edilen yuttaşların maddi manevi mağduriyetlerinin karşılanması

Geri dönüşlerin sağlanabilmesi için köylerin alt yapısının, sağlık ve sosyal alanlarda çalışma yapılması ve bunun için bütçe ayrılması gerekmektedir.

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Hacı Ali Bey Mah., Çelikel Sok., Sakarya İş Hanı Kat: 5
No: 58 **ESKİŞEHİR**

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 120.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

Sınıfın, devrimin ve sosyalizmin sesi...

KIZIL Bayrak

15. yılında!